

Rudar

Časopis poslovnega sistema Premogovnik Velenje

junij 2003,
številka 5, leto XXXVII

Foto: Ivo Hans Avberšek

- 4 Začeli smo odkopavati pod Gaberkami
- 6 Večje potrebe po energiji iz Šaleške doline
- 8 Skupščina obravnavala letno poročilo 2002
- 10 V hčerinskih družbah gredo trendi navzgor
- 12 Register OVQ - okolje, varnost in kakovost
- 13 Le zadovoljen gost se vrača
- 14 Pomembna sta sodelovanje in komunikacija
- 16 Analize kloramfenikola v mleku
- 17 Raziskovalni tabor Šentilj 2003

"Po četrstoletja se zopet vračamo k pridobivanju premoga v severozahodnem predelu jame Preloge, na tako imenovano G področje (Gaberke). Sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja smo na tem področju že odkopavali premog na odkopu OKP 2/1 in Dowty1/1," je v preteklost segel vodja obrata Proizvodnja Vinko Kotnik.

- 18 Naša gosta: Milan Medved, Marjan Hudej
- 21 Dobri napotki za izboljšanje dela
- 22 Na obisku: Janez Koren
- 24 Požarna straža (4/4)
- 26 3. julij, dan rudarjev LRS
- 28 Zdravje: Strupeni piki in ugrizi
- 30 Športno društvo je upravičilo svojo ustanovitev

V TEŠ so v prvih petih mesecih letos proizvedli 19 odstotkov več električne energije, kot je bilo planirano oziroma 1.668 GWh. Za potrebe te proizvodnje je Premogovnik Velenje dobavil nekaj manj kot 18 milijonov GJ premoga oziroma 11 odstotkov več, kot je bilo predvideno po osnovni pogodbi.

10

"V preteklih mesecih smo vsledili poslovanje in delo vsakega hčerinskega podjetja. Sprejeli smo nekaj pomembnih sklepov, okrepili marketing in promocijo ter izobraževanje. Poslovni rezultati so nad planiranimi in vsekakor veliko boljši kot takšen čas lani," pravi direktor za razvoj Zvone Es

Dan rudarjev. Skok čez kožo. Triinštirideseti bo letos. Boste spet prišli? Seveda, ko pa je vsako leto zanimivo, zabavno, čeprav "odigrano" po enakem scenariju, v skladu z rudarsko tradicijo. Tudi vodja ceremoniala in parade dr. Milan Medved in vodja priprav mag. Marjan Hudej bosta tam. A v tej vlogi le še letos.

Izdajatelj

Poslovni sistem Premogovnik Velenje

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica: Diana Janežič

Novinarka in lektorica: Dragica Marinšek

Oblikovanje: Ivo Hans Avberšek

Naslov: Uredništvo Rudarja, Partizanska 78, 3320 Velenje, tel. 03/899 61 00, int. 18-15, fax. 03/5869-131

E-mail: Diana.Janezic@rlv.si, Ivo.Avbersek@rlv.si

Uredniški odbor

Božena Steiner, predsednica, Tatjana Krenker - gospodarsko področje, Marko Mavec - tehnično področje, Tomo Lipnik - sindikat, Pavel Župevc - svet delavcev, Janja Juvan - IP HTZ, Mojca Ževart - ERICo, Metka Druks - Gost, Tomaž Pungartnik - Habit, Slavica Pogorelčnik - Kamnolom Paka, Milena Krofl - PLP, Miro Šitar - Telkom sistemi, Jožica Peterlin - Športno društvo

Grafična priprava Eurograf, d.o.o. Velenje

Tisk Tiskarna, d.o.o. Velenje

Naklada 4300 izvodov

Mesečnik Rudar prejemajo zaposleni v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje brezplačno. Davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. Poština plačana pri pošti 3320.

Srečno!

Na letošnjem 24. likovnem srečanju ex-tempore, ki smo ga tradicionalno organizirali v počastitev dneva rudarjev, je grand prix, torej največjo nagrado po izboru žirije, dobilo likovno delo z naslovom S.R.E.C.N.O.com.

Moderna tehnologija, kompjuterizacija, po načinu zapisa naslova tega dela očitno stopa tudi v umetnost. Umetniki – večinoma – še slikajo z rokami in po svojih občutkih, a tako ali drugače je tudi v umetnosti čutiti vpliv informacijske tehnologije. Če ne drugače, silovit razvoj družbe vpliva na občutenja umetnikov.

Tudi rudarji smo po svoje umetniki. Da zmoremo globoko pod zemljo najti mineralno surovino in jo pripeljati na plano. Da zmoremo to početi dan za dnem, leta, da ob tem ne nehno napredujemo, odkrivamo nove zakonitosti narave in jih vedno znova obvladamo, da izpopolnjujemo stroje in načine odkopavanja.

Danes si mnogih delovnih postopkov ne moremo več predstavljati, da bi jih opravili ročno, ne le tistih pod zemljo, tudi ne tistih na njej, ko računamo in rišemo, zbiramo, primerjamo in analiziramo podatke.

Znanje je potrebno za vse to pa izkušnje, sodelovanje, ustvarjalnost ne le posameznikov, temveč timov, ki se združijo za doseganje istega cilja – uspešno opravljenega dela.

In potrebna je sreča. Zato se rudarji pozdravljamo s srečno. Včasih so rekli, da je srečno zato, ker moraš imeti srečo, da rudo najdeš in da se zdrav vrneš iz jame. Danes vemo, kje je premog, vemo, kako priti do njega, kako ga pripeljati na plan velike količine, kako ga najbolj racionalno porabiti.

Pa še vedno potrebujemo srečo. Kajti globoko pod zemljo še vedno vladajo zakoni narave in ti se niso dosti spremenili, ti se ne menijo za napredek tehnologije, za nove stroje, drugačen pristop človeka. Zakoni narave delujejo po svoje in v boju z njimi mora imeti rudar srečo.

Rudarji vemo, da se z zakoni narave ne gre igrati in da se sreče ne sme izzivati. V desetletjih smo se naučili in še vedno se učimo, da se je treba pred vsakim novim spustom v neznane globine in širine dobro prepričati, kam nameravamo, kaj nas tam čaka, kako se moramo obnašati, tudi v skladu z zakoni narave.

Letos nas je rudarska sreča že zapustila in že nekajkrat skušala. In vedno je iz teh preizkušenj treba potegniti nauk, biti še bolj previden, natančen, dosleden, preveriti nešteto podatkov in uporabiti vse svoje znanje. Rudarsko delo je kolektivna igra. Ko je dosežen končni cilj, posameznik ne šteje veliko, čeprav je vsak rezultat delo nešteti rok, glav. Zato so občutki pripadnosti, solidarnosti in tovarštva v rudarstvu tako močni, tako nujno potrebni

za vsakdanje delo, za preživetje.

Ko se vse srečno izide, je čas za praznovanje dobro opravljenega dela. Letošnji dan rudarjev smo si zaslužili. Trdo smo delali, narava nas je trdo preizkušala. Vemo, da bomo letos še trdo delali. Ne le pod zemljo, povsod, na vseh delovnih mestih, pri vseh nalogah.

Zato praznujmo in si zaželimo, da bi nam sreča stala ob strani. Da bi imeli srečo mladi fantje, ki bodo na letošnjem 43. skoku čez kožo skočili v rudarski stan. Da bi imeli srečo v novem obdobju svojega življenja naši sodelavci in sodelavke, ki so se upokojili. Da bi imeli srečo mi, ki bomo še odkopavali velenjski premog in hkrati skušali najti dober kruh še na mnogih drugih področjih.

Spoštovane sodelavke in sodelavci!

Ob letošnjem dnevu rudarjev vam iskreno čestitam in želim, da praznični dan preživite lepo. Med svojimi sodelavci, družinskimi člani, prijatelji. Kajti trdne vezi so potrebne, da se življenje da živeti. In sreča!

Dr. Evgen Dervarič, direktor Premogovnika Velenje

Začeli smo odkopavati pod Gaberkami

“Po četrto stoletja se zopet vračamo k pridobivanju premoga v severozahodnem predelu jame Preloge, na tako imenovano G področje (Gaberke). Sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja smo na tem področju, nekoliko bolj vzhodno, že odkopavali premog na odkopu OKP 2/1 in Dowty1/1,” je v preteklost segel vodja obrata Proizvodnja Vinko Kotnik, univ. dipl. inž. rudarstva.

Potem pa takole nadaljeval z opisom sedanjega začetka odkopavanja premoga na tem področju!

Zaradi težav z večkratnimi vdori vode mulja in blata takrat, je bilo potrebno počakati z odkopavanjem kar nekaj časa, vse do letos.

Premog iz tega področja nikoli ni bil pozabljen, črtan iz strateških rezerv Premogovnika Velenje, ampak predstavljen v kasnejše časovno obdobje, do takrat, ko ga bomo lahko odkopavali na varen in ekonomsko sprejemljiv način.

Za to področje premogovega sloja je značilno, da ima nad sabo izredno tanke izolacijske plasti nepropustne gline. Nad slojem nepropustne gline so bile velike količine vodonosnih peskov pod visokim tlakom, kar je predstavljalo nevarnost večjih vdorov tekočih mas na odkop in ogrožalo varnost zaposlenih.

Za ustvarjanje pogojev odkopavanja v področju severozahoda je bilo potrebno v osemdesetih in devetdesetih letih veliko postoriti, razviti primerno odkopno metodo in jamsko strojno opremo za zahtevno odkopavanje.

S tem namenom je bil že leta 1987 izdelan elaborat »Kriteriji varnega odkopavanja pod vodonosnimi plastmi v jamah RLV«. Kriteriji nam narekujejo dovoljeno višino odkopavanja, višino odkopavanja pa izračunamo na osnovi vhodnih podatkov debeline izolacijskih plasti gline in tlakov vode v prvih peščenih vodonosnih plasteh nad premogom.

Za ustvarjanje pogojev odkopavanja v področju severozahoda je bilo potrebno v osemdesetih in devetdesetih letih veliko postoriti, razviti primerno odkopno metodo in jamsko strojno opremo za zahtevno odkopavanje.

Vinko Kotnik: "Načrtovane zaloge premoga, ki ga znamo z današnjo tehnologijo pridobiti na varen in ekonomsko uspešen način, znašajo 15 milijonov ton, in to premoga z zelo visoko energijsko vrednostjo, v povprečju 11,1 MJ/kg."

Nad področjem odkopavanja in okoli njega so že od leta 1980 naprej potekala obširna odvodnjevalna dela krovinskih plasti. Z deli smo uspeli zmanjšati tlake vode v prvih peščenih vodonosnikih nad izolacijsko plastjo s 30 na nekaj barov.

Izčrpane so bile ogromne količine vode.

Vzporedno smo razvili primerno odkopno hidravlično podporje, ki nam omogoča kontrolirano višino odkopavanja, seveda brez pridobivanja premoga iz stropnega dela. Z današnjo tehnologijo in odkopno opremo, ki jo imamo na razpolago, lahko kontrolirano odkopavamo do 4 m višine.

V devetdesetih letih smo razvili sistem zapolnjevanja s pepelnimi mešanicami za odkopom, kar nam bo omogočalo uspešno in varno izdelavo jamskih prog na nižjih nivojih zaradi malih višin odkopov in brez vmesnih stebrov med odkopi.

Na osnovi vseh strokovnih in praktičnih znanj do sedaj je bil v letu 1999 izdelan in v letu 2001 z vsemi novimi izhodišči dopolnjen koncept odkopavanja G plošč. Koncept predvideva odkopavanje v devetih nivojih na 34-tih odkopih. Načrtovane zaloge premoga, ki ga znamo z današnjo tehnologijo pridobiti na varen in ekonomsko uspešen način, znašajo 15 milijonov ton, in to premoga z zelo visoko energijsko vrednostjo, v povprečju 11,1 MJ/kg.

Premog takšne kurilne vrednosti spada med kvalitetnejše premoge v velenjskem sloju. Značilnost področja so jalovinski vložki, ki znašajo od nekaj cm in tudi do nekaj m, kar bo imelo za posledico osiromašenje in zmanjšanje energijske vrednosti premoga.

Zahtevno odkopavanje bo povzročala tudi nagnjenost odkopov, tako po smeri in širini. Naklon znaša tudi do 200 promil. Odkopavanje v Gaberkah se bo odvijalo zaporedno odkop za odkopom. Iz tega področja je načrtovana letna proizvodnja 800.000 ton premoga in bo trajala vse do konca odkopavanja v Premogovniku Velenje.

22. maja letos smo pričeli z odkopavanjem na prvem odkopu G1/A. Že prvi metri napredovanja tega odkopa in pridobljene količine premoga nas opozarjajo na zelo zahtevne pogoje odkopavanja. Večja od pričakovane je prisotnost metana, ki nam omejuje hitrost napredovanja odkopa, saj zaradi varnostnega sistema pogosto prihaja do izklopa električne energije. Izdatnost CO₂ na tono premoga pa je nižja od pričakovanja in ni v sorazmerju z metanom v dosedanjih izkušnjah, kar je dobro.

Do danes (14. junija) je odkop skupno napredoval 54 m in smo pridobili 48.000 ton premoga v 19 delovnih dneh. V povprečju lahko na tem odkopu pričakujemo napredek 4 m dnevno in odkop okoli 3000 ton premoga na dan.

V področju severozahodnega predela jame bomo odkopavali po velenjski odkopni metodi, samo s frontalnim rezanjem, brez pridobivanja premoga iz stropa. S takšnim tehnološkim postopkom odkopavanja zanesljivo obvladujemo višino odkopavanja, kar zagotavlja varnost zaposlenih, zmanjšuje pa produktivnost in ekonomsko uspešnost. Primanjkljaj bo potrebno nadoknaditi v jamah Pesje in Preloge, kjer so boljše in lažje razmere odkopavanja.

Za odkopavanje na odkopu G1/A je bila predvidena nova oprema. Imeli pa smo težave v Pesju, zaradi katerih smo tam delo zaključili kasneje, kot je bilo načrtovano, zato smo morali začeti odkopavanje na G/1 z opremo, ki smo jo imeli na razpolago, torej hidravlično podporje Dowty 3150 in delno sekcije ESO LL ter sekcije DBT.

Načrtovali smo uporabo Joy kombajna, da bi povečali hitrost rezanja, vendar zaradi omenjenih težav v

Pesju to ni bilo mogoče, in tako delamo s kombajnom starejšega tipa, ki ima manjšo zmogljivost.

Kombajn ima pomembno vlogo, zato nekaj težav imamo, hitrost rezanja in višinska razlika nas kar precej omeujeta pri produktivnosti oziroma pri napredovanju odkopa.

Odkopno opremo bo treba še razvijati – do delovne višine sekcij sedmih metrov, kolikor je dovoljeno odkopavanje. Gaberško področje bomo odkopavali do konca obratovanja premogovnika, torej do leta 2025, zato bomo morali razviti, pridobiti ustrezno odkopno opremo, namenjeno prav za tamkajšnje razmere.

Dragica Marinšek

Popravek

V 4. številki Rudarja nam je na 5. strani v članku "Odkopavanje v severozahodnem predelu je generacijski izziv" ponagajal računalniški skrat. Del besedila je izpadel, del pa je bil natisnjen dvakrat. Manjkajoče besedilo objavljamo tokrat.

Sodelujočim v članku in bralcem se za napako opravičujemo.

Odkopavanje bo zahtevno

"Grobe rezultate dolgoletnih raziskav lahko strnemo v ugotovitev, da bodo odkopne razmere zelo zahtevne," pravi **Marijan Lenart**, vodja hidrogeološke službe, in svojo trditev potrjuje z ugotovljenimi značilnostmi območja:

- ✓ sloj premoga leži pod nagibom do 200 promil (v smeri S-J),
- ✓ debelina premoškega sloja je manjša kot v ostalih predelih (od 100 m do nekaj 10 m, manjša se proti obrobju kadunje),
- ✓ z oddaljevanjem od kadunje se povečujeta gostota in debelina vložkov premoške gline in jalovinastih vložkov,
- ✓ majhne debeline izolacijske plasti (glinovec) med premoškim slojem in prvimi peščenimi plastmi,
- ✓ peščene plasti nad izolacijsko plastjo,
- ✓ prisotnost vode pod tlakom v peščenih plasteh,
- ✓ v precejšnjem delu območja je triadna podlaga (z vodo pod tlakom),
- ✓ na ožjem območju predstavlja podlago litotamnijski apnenec, ki je vodonosen,
- ✓ pojavi "medslojnih peskov" z vodo pod visokim tlakom v premoškem sloju (v zahodnem delu območja)."

Koncept odkopavanja

Kako bo potekalo odkopavanje v SZ predelu, je pojasnil **Božo Špegel**, odgovorni vodja projekta za dolgoročni razvoj: "Odkopne plošče v SZ predelu jame Preloge so dobile ime po naselju Gaberke, ki se nahaja na površini, zato je vsaka plošča označena s črko G. Odkopavanje na teh ploščah bo potekalo predvidoma na devetih nivojih od krovline proti talnini in s pridobivanjem premoga iz podkopnega dela v višini okoli 4 metre.

Odkopne plošče na prvem nivoju so postavljene okoli 10 m pod napovedano spodnjo mejo izolacijske plasti - s tem smo zagotovili rušni proces v premogu, vertikalna razdalja med naslednjimi nivoji pa bo 7 metrov.

Ocenjeni parametri pri odkopavanju celotnega območja G plošč so...

Diana Janežič

Večje potrebe po energiji iz Šaleške doline

Holding Slovenske elektrarne je v prvih petih mesecih prodal 3.860 GWh električne energije. 73 odstotkov energije je bilo prodane na domačem trgu, 26 odstotkov na tujem trgu in 1 odstotek na organiziranem trgu.

Zaradi manjših pretokov rek Drave, Save in Soče so hidroelektrarne v prvem delu letošnjega leta proizvedle 79 odstotkov energije, ki je bila sicer načrtovana z letnim načrtom.

Kot je povedal **dr. Milan Medved**, direktor za poslovno področje v HSE, je bilo treba zaradi potreb trga in izpolnjevanja pogodbenih obveznosti poskrbeti za povečano oziroma nadplansko proizvodnjo v TEŠ.

"V TEŠ so v prvih petih mesecih letos proizvedli 19 odstotkov več električne energije, kot je bilo planirano oziroma 1.668 GWh električne energije. Je pa to 5 odstotkov manj kot v letu 2002.

Za potrebe proizvodnje električne energije je Premogovnik Velenje v tem obdobju dobavil nekaj manj kot 18 milijonov GJ premoga oziroma 11 odstotkov več, kot je bilo predvideno po osnovni pogodbi. Preostalo količino je HSE nadomestil z dodatnimi nakupi električne energije na tujih trgih."

Po besedah dr. Medveda je poleg slabe hidrologije na delovanje HSE v prvem delu leta bistveno vplivala tudi uveljavitev meddržavnega sporazuma med Slovenijo in Hrvaško, po katerem je treba polovico električne energije, proizvedene v NEK, dobaviti hrvaškemu elektrogospodarstvu.

Cena električne energije, proizvedene v TEŠ, je bila podobno kot cene električne energije drugih proizvajalcev v skupini HSE določena v letnih kupoprodajnih pogodbah na osnovi ocen o obratovanju. Po teh pogodbah HSE krije vsa proizvodna tveganja svojih odvisnih družb in ne glede na realizacijo redno izpolnjuje mesečne finančne obveznosti.

V prvih petih mesecih letošnjega leta struktura proizvodnje električne energije odstopa od planiranih vrednosti,

dr. Milan Medved

zato bo o pravih stroškovnih cenah možno soditi šele proti koncu leta.

In kako do konca leta? "Seveda se vremenskih prilik ne da napovedovati. Tudi v preostalem delu leta bo obratovanje hidroelektrarn odvisno od vodnatosti rek, obratovanje termoelektrarn pa bo z upoštevanjem ekoloških omejitev moralo slediti obratovalnim potrebam.

Z upoštevanjem obratovalnih zmožnosti naših elektrarn je HSE dolžan izpolnjevati vse pogodbene obveznosti in svojim odjemalcem ne glede na vremenske prilike in razmere na trgu dobavljati električno energijo.

Tudi pri letošnjem poslovanju skupine HSE se kaže pravilnost odločitve o skupnem nastopu proizvajalcev električne energije in premogovnika na elektroenergetskem trgu. Združena hidro in termo proizvodnja, ki ji z možnostjo dodatnega trgovanja dodamo še nekaj energije iz drugih domačih in tujih virov, zaradi uravno-

teženega nabavnega vira električne energije lažje prenaša tržna tveganja in redno izpolnjuje vse svoje pogodbene obveznosti," je poudaril dr. Medved.

Dodatne količine premoga že v prvi polovici leta

Kako v Premogovniku Velenje zagotavljamo potrebne količine premoga za povečano proizvodnjo električne energije v TEŠ, je povedal **mag. Marjan Kolenc**, tehnični direktor: "S holdingom Slovenske elektrarne smo se dogovorili za dodatno proizvodnjo 400.000 ton premoga glede na osnovni letni načrt, ki je bil sorazmerno nizek. Letos naj bi torej odkopali 4,150 milijona ton premoga.

Letošnja energetska situacija v Sloveniji je specifična. Na eni strani zaradi neugodnih hidroloških razmer, torej suše, kar ima za posledico le okoli 70-odstotni delež električne energije iz hidroelektrarn v prvi polovici leta, in na drugi strani zaradi dogovora med slovenskim in hrvaškim elektrogospodarstvom o izvozu polovice pridobljene električne energije v JE Krško Hrvaški.

Ta dva dogodka sta vplivala na to, da moramo večino dodatne proizvodnje 400.000 ton premoga zagotoviti že v prvi polovici leta. Po težavah, ki smo jih imeli v jami v januarju in s februarjsko nesrečo, smo uspeli nato proizvodnjo konsolidirati, tako da smo spremenili dinamiko odkopavanja in sprejeli nekatere druge ukrepe.

Med temi ukrepi sta, na primer, da odkopa v severozahodnem predelu jame Preloge nismo opremili z odkopno opremo iz jame Pesje, ter da dodatne količine premoga za TEŠ zagotavljamo z vključevanjem dodatnih delovnih dni. Kljub temu pa se je zgodilo, da zaradi pomanjkanja premoga TEŠ nekajkrat ni obratovala s polno močjo.

mag. Marjan Kolenc

Glede na to, da bodo potrebe po pre-mogu največje do začetka julija, ko gre blok 5 v remont, smo morali spre-meniti delovni koledar. Ker so rudarji opravili precej rdečih sobot že v pre-teklih mesecih, smo se odločili, da uvedemo še nekaj rednih delovnih dni. To je bila sobota, 14. junija, spre-memba pa je tudi v začetku julija, ko sta delovna ponedeljek, 30. junija, in torek 1. julija.

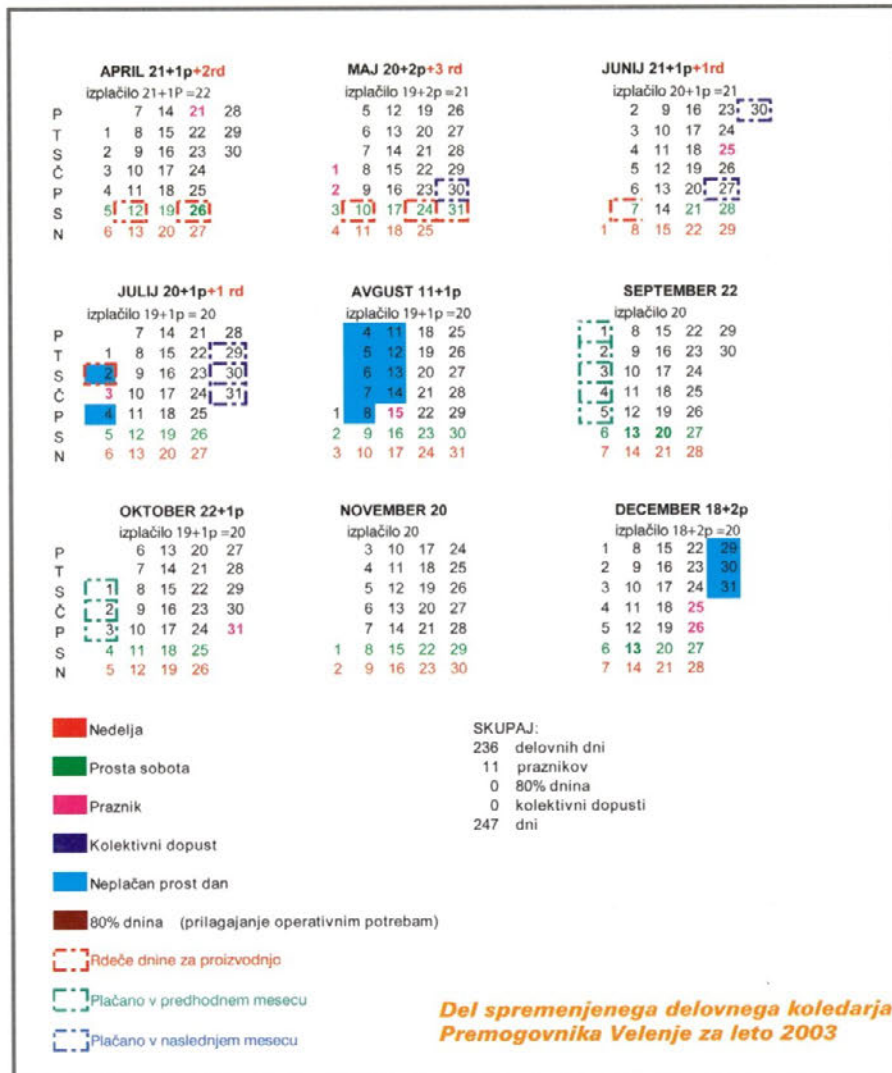
S temi spremembami naj bi pokrili potrebe po premogu v prvi polovici leta. Zaenkrat se s HSE nismo dogo-varjali za dodatne količine premoga in če ne bo bistvenih sprememb, se tudi ne bomo. To pomeni, da ostaja za drugo polovico leta delovni koledar nespremenjen.

Sprememba delovnega koledarja pomeni, da bomo letos namesto 229 delali 236 dni in da bodo predvideni prosti dnevi v avgustu - med 4. in 14. avgustom - neplačani prosti dnevi," je povedal mag. Kolenc.

Na vprašanje o zagotavljanju varnosti pri delu v jami pa je odgovoril: "Dejstvo je, da takšna dinamika proizvodnje ne zagotavlja varnosti v polni meri.

PROIZVODNJA MAJ 2003

OBRAT	PROIZVODNJA			RAZLIKA		ODSTOTEK		DOSEŽEN POVPREČEK
	osn. nač.	mes. nač.	doseženo	na osn. nač.	na mes. nač.	na osn. nač.	na mes. nač.	
PROIZVODNJA	301.000	312.400	320.230	19.230	7.830	106.39	102.51	13.923
PRIPRAVE	12.000	17.600	15.670	3.670	-1.930	130.58	89.03	681
PREMOGOVNIK	313.000	330.000	335.900	22.900	5.900	107.32	101.79	14.604

Prepričan pa sem, da rudarji in drugi delavci v jami sami najbolj gledajo na varnost in da procesi v jami tečejo z največjim poslušom za varnost. Na

račun varnosti pač ne odkopavamo premoga," je sklenil mag. Kolenc.

Diana Janežič

Delovni koledar v hčerinskih družbah

Hčerinska podjetja se bodo avgustovskemu delovnemu koledarju Premogovnika Velenje bolj ali manj prilagodila. Tista, ki večji del izdelkov in storitev opravijo za zunanje kupce - GOST, Habit, Kamnolom Paka, ERICO - bodo delala s svojim tempom neprekinjeno, druga, predvsem HTZ IP, pa se bodo bolj prilagodila.

Tako je direktor HTZ IP Franc Druks povedal, da tudi zanje načeloma velja avgustovski delovni koledar z devetimi prostimi dnevi. Bodo pa poskušali v juliju in avgustu delo organizirati tako, da bi bil izpad prihodka čim manjši. To pomeni, da bodo določeni delavci oziroma službe delali. O tem bodo pravočasno obveščeni.

Skupščina delniške družbe obravnavala letno poročilo 2002

Uprava Premogovnika Velenje je 23. junija sklicala 7. skupščino delniške družbe. Skupščina se je med drugim seznanila tudi z letnim in konsolidiranim poročilom Premogovnika Velenje za leto 2002. Objavljamo nekaj poudarkov iz tega poročila.

Premogovnik Velenje, d.d., je povezana družba holdinga Slovenske elektrarne, ki je z 2 milijona 119.068 delnicami 77,71-odstotni lastnik Premogovnika. Drugi večji lastnik družbe je z dobrimi 12 odstotki Infond Holding d.d. in ima v lasti 345.494 delnic.

Delovni načrt Premogovnika Velenje je za leto 2002 predvideval odkop 3,960 milijona ton premoga v 227 delovnih dneh in na 281,8 metra odkopne fronte.

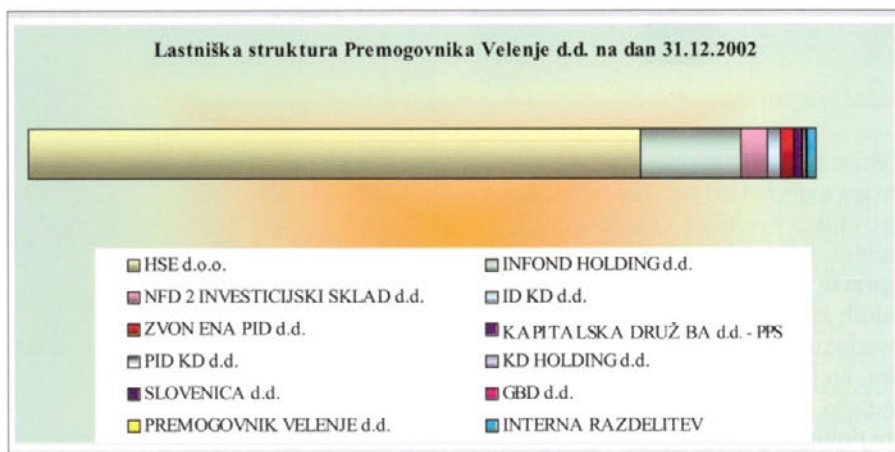
Dosežena proizvodnja je bila 4.047.686 ton ali 2,21 odstotka več od načrtovane, opravljena pa je bila v 224 delovnih dneh. Odkopna fronta je bila dolga 290,4 metra. Največ premoga so odkopali v jami Pesje-Škale, in sicer 2.465.676 ton. Povprečna toplotna vrednost premoga je bila lani 10.350 KJ/kg.

V letu 2002 so bili doseženi boljši kazalci storilnosti, produktivnosti odkopne fronte in učinki, kot so bili načrtovani in kot so bili doseženi v letu 2001. Nekoliko manjši, kot je bil načrtovan, je bil le indeks produktivnosti odkopne fronte.

Dosežen odkopni učinek je bil 119,1 tone na dnino, učinek premogovnika 8,91 tone na dnino, storilnost dela je bila 6,95 tone na zaposlenega na dan in produktivnost odkopne fronte 59,93 ton na meter in dan.

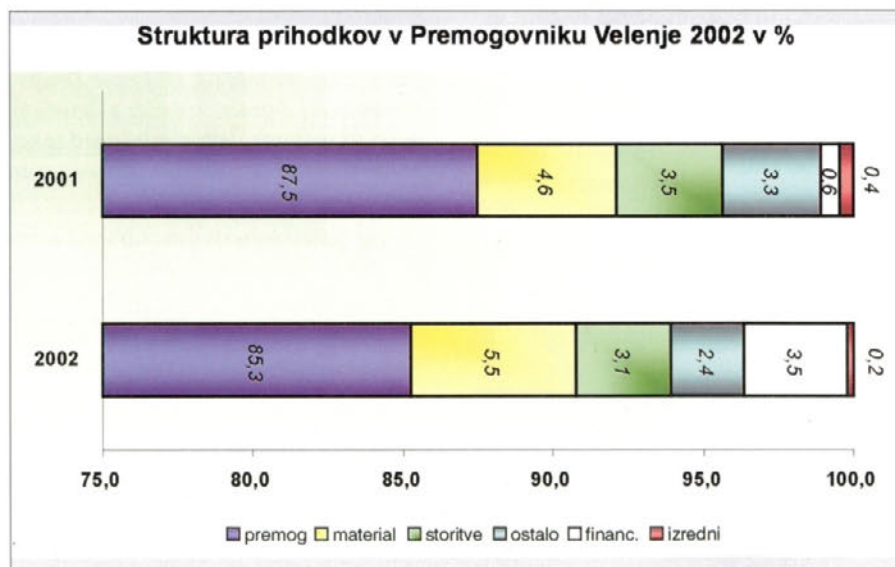
Premogovnik je v letu 2002 dosegel 85,3 odstotka vseh prihodkov s prodajo premoga. V primerjavi z letom 2001 je bila prodaja v giga joulih višja za 5,9 odstotka, letni načrt pa je bil presežen za 4,7 odstotka. Delež energetskega premoga v prodaji je 99 odstotkov in je v celoti prodan HSE, d.o.o.

Z opravljanjem storitev smo v letu 2002 dosegli 3,7 odstotka vseh prihodkov. Največji delež predstavlja-

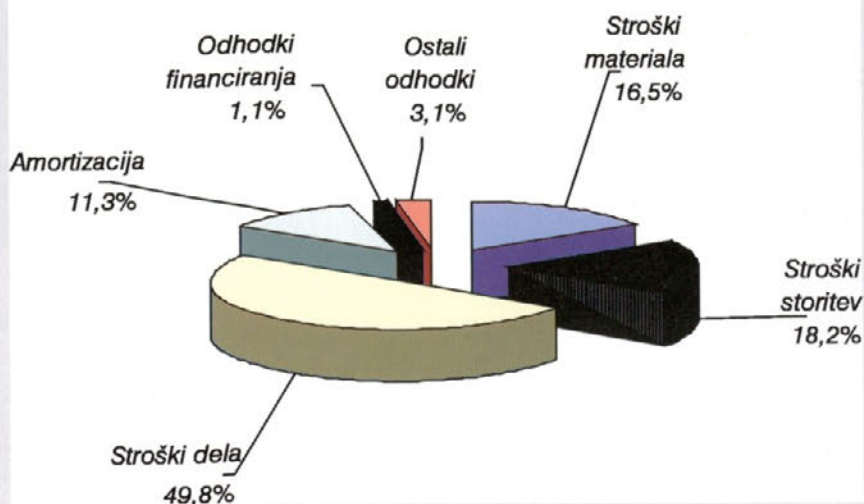
Primerjava planirane in dosežene proizvodnje na odkopih v letu 2002

odkop	načrt	doseženo	obratovalni dnevi
-90/B	1.345.000	1.434.240	161,17
-5/D	209.000	260.227	25,00
plošča B/B	100.000	103.180	15,00
45/Z	860.000	901.990	151,33
-20/A	902.000	1.146.310	109,50
Z/II	418.000	53.969	15,00
priprave	126.000	147.770	
skupaj	3.960.000	4.047.686	224,00

Struktura odhodkov v Premogovniku Velenje 2002

jo prihodki, doseženi z opravljanjem rudarskih gradbenih del za zunanje naročnike. Med temi so najboljše dela potekala v Rudniku Senovo, v Pivovarni Laško, pri sanaciji Trebuše v MO Velenje, za Gradis Ljubljana in v Soških elektrarnah.

Poleg rudarskih gradbenih del storitve opravljamo še za hčerinska podjetja, projektantske, geodetske in geološke storitve pa tudi za zunanje naročnike.

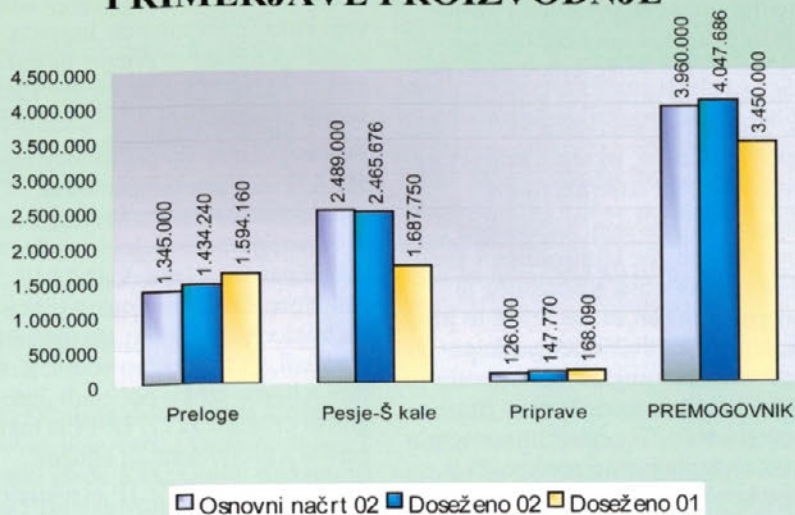
V letu 2002 je Premogovnik Velenje dosegel 27.294 milijonov SIT **prihodkov**, kar je le 2,7 odstotka več kot v letu 2001. Realno je prihodek nižji za 4,5 odstotka, nominalno pa presega načrtovano višino za 3,3 odstotka.

Celotnih odhodkov je bilo v letu 2002 za 27.998 milijona SIT in tako je družba izkazala 597 milijonov SIT izgube, na katero je vplivala tudi sprememba vrednosti zalog v višini 106 milijonov SIT.

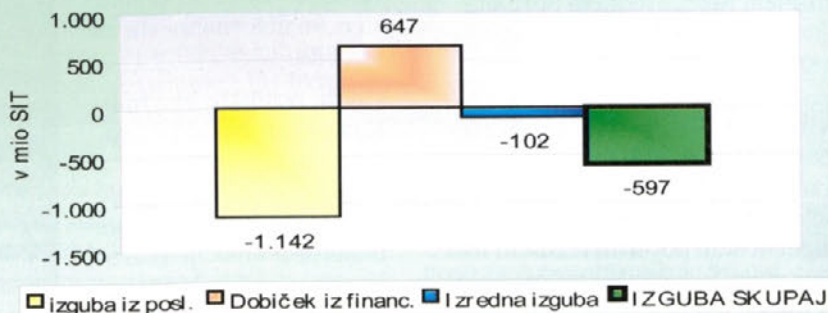
Kot je razvidno iz primerjave fakturiranih cen v obdobju 1999 do 2002, so bile **cene za premog** za proizvodnjo električne energije, izražene v EUR/GJ v letu 2002 in prav tako povprečne fakturirane cene za ves premog najnižje v štiriletnem obdobju. Cena premoga, izražena v SIT/GJ, je bila v letu 2002 za 5,5 odstotka nižja kot v letu 2001, kar pomeni, da je bila ob upoštevanju inflacije realno nižja za 12,1 odstotka.

Iz poročila za skupščino delniške družbe

PRIMERJAVE PROIZVODNJE

IZKAZ POSLOVNEGA IZIDA 2002

V hčerinskih družbah gredo trendi navzgor

Odkar je 3. februarja letos vodenje razvojnega področja prevzel Zvone Es, potekajo na njem intenzivne spremembe. Konec junija naj bi vsa hčerinska podjetja imela izdelane temelje razvojnih načrtov do leta 2008, ki jih bodo dopolnjevali do konference konec leta v Fiesi.

Zvone Es

Rudar: "Kako potekajo aktivnosti v posameznih hčerinskih družbah?"

Es: "Kot sem napovedal v najinem intervjuju ob svojem nastopu, smo v preteklih mesecih pregledali poslovanje in delo vsakega hčerinskega podjetja. Vsega še, seveda, nismo postorili, saj je to proces, ki traja dalj časa. Sprejeli pa smo nekaj pomembnih sklepov, okrepili marketing in promocijo ter izobraževanje.

Poudarim naj, da sem zadovoljen z odzivnostjo službe kontrolinga v Premogovniku Velenje. Kontroling je sedaj vzpostavljen za vse hčere in profitne centre. V prvih dneh vsakega meseca imamo pregled ocene poslovanja posameznega podjetja v preteklem mesecu. Ti podatki so potem osnova za temeljitejšo analizo, ki ji sledijo konkretne aktivnosti. Rezultate posameznih hčera in profitnih centrov mesečno obravnavamo tudi pred upravo Premogovnika Velenje.

V poslovnem sistemu se intenzivno pripravljamo na skupni nastop na letošnjem Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju, kjer bodo predstavljene vse hčere in projekti.

S poslovanjem hčerinskih podjetij v prvih petih mesecih leta seveda 100-odstotno nisem zadovoljen, vendar pa so trendi ohrabrujoči. Razen v podjetju Telkom sistemi so v vseh drugih hčerah poslovni rezultati nad planiranimi in vsekakor veliko boljši kot takšen čas lani.

Finančno je sicer prišlo na dan nekaj bremen, kot je slaba prodaja posameznih profitnih centrov. A kljub

temu smo lahko zadovoljni, kajti za vsako ceno obdržati določen segment in še naprej delati izgubo, je lahko samo še dosti slabše. Izgubili smo nekaj starih tožb in terjatev. Kamnolom Paka je terjatev do Ingrada zaradi prisilne poravnave moral odpisati... Želim si, da ne bo več kakšnih večjih presenečenj.

Posebej izstopajo pozitivni trendi v **HTZ IP in Kamnolomu Paka**. V HTZ je to delno posledica večjega naročila iz Premogovnika Velenje, delno pa večjih naročil s trga. V HTZ IP odpiramo projektno pisarno, kar pomeni, da bomo vsak projekt sistematično obdelali, ga projektno vodili. Konec junija bomo lahko povedali, kakšni so glavni projekti HTZ IP. Prav tako so pričeli s projektom 20 ključev.

Profitni centri HTZ IP ustvarjajo veliko boljše rezultate kot lansko leto, a hkrati rezultatom še vedno prištevamo odstopljena sredstva za invalidsko podjetje. Ta sredstva moramo namenjati za investicije v nove programe ali nova delovna mesta za invalide.

Dobre rezultate ima tudi **Kamnolom Paka**. Dobro so zaživel programi za rušenje gradbenih objektov, reciklažo gradbenega materiala, sanacije plazov, izvajanje različnih zemeljskih del in vrtno-razstreljevalna dela. Dogovarjamo se o povezavah z drugimi partnerji in

zaokroževanju gradbeniških dejavnosti.

V **Telkom sistemih** so pred časom dobro zastavili projekt Hojla, a na žalost trg letos ni več takšen, kot smo načrtovali. Zato z naraščanjem negativnih trendov ne čakamo in iščemo primerne poslovne partnerje, da bi s skupnimi močmi pridobili čim več trga na področju telekomunikacij.

Po letih negativnega poslovanja je prvič sedaj tri mesece poslovalo pozitivno tudi podjetje **GOST**. Takšen trend se bo po vseh kazalcih nadaljeval, tako da pričakujemo konec leta pozitiven rezultat. Hotel Barbara v Fiesi je izjemno dobro zaseden. Posebno smo se razveselili pisnih pohval gostov iz Münchna in z Dunaja.

Obisk v restavraciji Jezero je trenutno za okoli četrtnino večji kot v istem obdobju lanskega leta. Naročili smo novo garderobo za osebje restavracije, urejamo okolico jezera, pridobili smo precej naročil za organizacijo gostinskih storitev na različnih prireditvah v Sloveniji. V pripravi je študija primernosti razširitve hotelskih zmogljivosti v Fiesi (po možnosti do 400 postelj).

PLP je zelo povečal produktivnost in zmanjšal bolniške izostanke. Sanacijski program je uprava potrdila in načrtujemo, da bi do konca leta lahko prešli na pozitivno ničlo. Odobrene so tudi prve

Poslovni trendi v hčerinskih podjetjih so ohrabrujoči.

Razen v podjetju Telkom sistemi so v vseh drugih hčerah poslovni rezultati nad planiranimi in vsekakor veliko boljši kot takšen čas lani.

večje investicije, ki bodo izboljšale delovne razmere, produktivnost in izkoriščenost lesne mase. Počasi se že čutijo pozitivni učinki medsebojnega sodelovanja med PLP in TDS-om.

Habit posluje po pričakovanjih, a bomo tudi pri njem morali iskati poslovnega partnerja, saj je konkurenca iz dneva v dan hujša. Posamezna večja slovenska in tuja podjetja s tega področja namreč počasi prihajajo v našo dolino.

Poslovanje **ERICa** je nekoliko nad načrtovanimi rezultati in v inštitutu dobro dosegajo zastavljene dolgoročne cilje ter razširjajo dejavnosti.

V Premogovniku Velenje in v HTZ IP smo začeli z izdelavo študije celotnega informacijskega sistema, od česar si obetamo podrobnejši vpogled v poslovanje posameznih oddelkov, služb in lažje načrtovanje ciljev, ki jih želimo z modernimi informacijskimi orodji doseči."

Rudar: "Kako lahko po štirih mesecih ocenite svoje delo na razvojnem področju? Kako sodelujete z vodstvi družb?"

Es: "Naše sodelovanje je izjemno korektno in odprto, odziv je zadovoljiv, saj so vsi zelo resno pristopili k zastavljenim projektom. Ocenjujem, da je po prvem obdobju našega spoznavanja nastalo prijetno, delovno vzdušje.

Moja želja je, da bi vse zaposlene v matični in hčerinskih družbah povezovali zaupanje, samokritičnost in uživanje na delovnem mestu. Ob vseh stresih, ki jih doživljamo v službi in tudi doma, se zavedam, da je pritisk na vsakega med nami velik, vendar se moramo zavedati, da delamo temelje bodočim generacijam in da jim ne bomo in ne smemo zapustili le velikih praznih objektov in pusta jezera. Iz meseca v mesec, ko se nam tržni delež na prostem neusmiljenem konkurenčnem trgu veča, so temu primerno potrebni večji napor, dokazovanje in profesionalni pristop."

Rudar: "Kako pa potekajo aktivnosti v novih hčerinskih podjetjih in pri razvojnih programih?"

Es: "Na področjih delovanja Karbona d.o.o., pri razvoju informacijskih tehnologij, sodelovanja lesne industrije s firmo TDS in pri razvoju Turistično rekreacijskega centra Jezero tečejo intenzivni pogovori z različnimi partnerji o skupnih aktivnostih.

Karbon in HTZ IP sta izjemno dobro pripravila projekt razgradnje avtomobilov in sedaj čakamo na odločitev

Premogovniku Velenje z njegovimi hčerami Golte pomenijo izziv, saj je začutil izredno pripravljenost sodelovanja vseh v celotni širši okolici Mozirske planine. (foto Hans Avberšek)

ministrstva za okolje o podelitvi koncesije.

Dobro je z delom začel tudi profitni center RGP – Rudarski gradbeni programi. Vse projekte vodijo po načrtih in njihov ugled na trgu se je zelo dvignil in še narašča.

Na področju obvladovanja procesov želimo, da bi vsa hčerinska podjetja čimprej pridobila certifikate ISO standardov in uvedla sistem 20 ključev.

Zanimivo je, da je v Šaleški dolini in izven nje kar nekaj poslovnih partnerjev, ki si želijo sodelovati z nami tako s kapitalsko povezavo kot pri pridobivanju skupnih večjih poslov na trgu."

Rudar: "Zadnja dva meseca ste imeli intenzivne pogovore z različnimi so-govorniki glede RTC Golte. Kakšen je interes Premogovnika Velenje v njem?"

Es: "Prestrukturiranje razumemo predvsem v smislu, da bi projekt Golte Premogovniku Velenje in hčerinskim podjetjem zagotavljal nova delovna mesta (vzdrževalna dela, gostinske storitve, agenture, investicijsko projektiranje...) in hkrati bi s tem dopolnili naš strateški plan glede turizma in hotelirstva.

Menimo, da bi poleg turistične ponudbe ob jezerih Šaleške doline in hotela Barbara v Fiesi bila ponudba Golt tako v zimskem kot v letnem času dobra dopolnitev. Zato v sodelovanju s širšo skupnostjo in drugimi zainteresiranimi partnerji vidimo možnosti v oživitvi planine Golte.

Premogovniku Velenje z njegovimi hčerami Golte pomenijo izziv, saj smo začutili izredno pripravljenost sodelovanja vseh v celotni širši okolici Mozirske planine. Poleg tega je v Premogovniku izjemno kakovosten tim. Vsi ti so pripravljeni sprejeti izzive, katerih uresničitev se prejšnjim vlagateljem ni posrečila. Dejstvo je, da trenutno ne vidimo drugega tako perspektivnega programa, pri katerem bi se lahko zaposlilo 30 do 40 ljudi. Skoraj ves čas dosedanjega obratovanja Golt so posamezne naše ekipe na planini izvajale bodisi vzdrževalna dela ali pa so po naročilu izvedle kakšno investicijo.

Po vseh razgovorih s kmeti, župani in drugimi potencialnimi partnerji smo razbrali, da jim je v zadnjih 15 letih nekaj manjkalo, da je bil v času, ko so Golte dobro obratovale, utrip življenja drugačen. Ne rečem, da ni prireditelj ali drugih zanimivosti - Mozirski Gaj, Flosarski bal - vendar pa si večina iskreno želi, da Golte, ena najlepših in najbolj južnih planin v Alpah, zaživijo, kot se spodobi.

Zavedamo se, da to ne bo lahek posel, čaka nas več let trdega dela. Prepričan pa sem, da nam bo z vsemi vlagatelji in drugimi partnerji uspelo. Zato sedaj čakamo na odgovor odgovornih iz vseh povabljenih občin in posameznih podjetnikov. V primeru negativnega odgovora in nepripravljenosti vseh povabljenih se bo pač moral najti kdo drug, ki bo zmogel z mrtve točke premakniti ta izjemno težak projekt."

Diana Janežič

Register OVQ - okolje, varnost in kakovost

V Premogovniku Velenje smo pridobili certifikat ISO 14001 za sistem ravnanja z okoljem leta 2000. V skladu z njim si podjetje skuša izboljšati okolje.

Sistem ravnanja z okoljem zajema:

- ✓ notranje presoje po organizacijskih enotah,
- ✓ odpravo ukrepov zunanje in notranje presoje,
- ✓ mesečna poročila spremljanja okoljskih segmentov,
- ✓ okoljska poročila po organizacijskih enotah,
- ✓ okoljsko poročilo Premogovnika Velenje,
- ✓ doseganje ciljev, izvajanje okoljskih programov in izrednih razmer,
- ✓ izobraževanje,
- ✓ oceno vplivov nove okoljske zakonodaje.

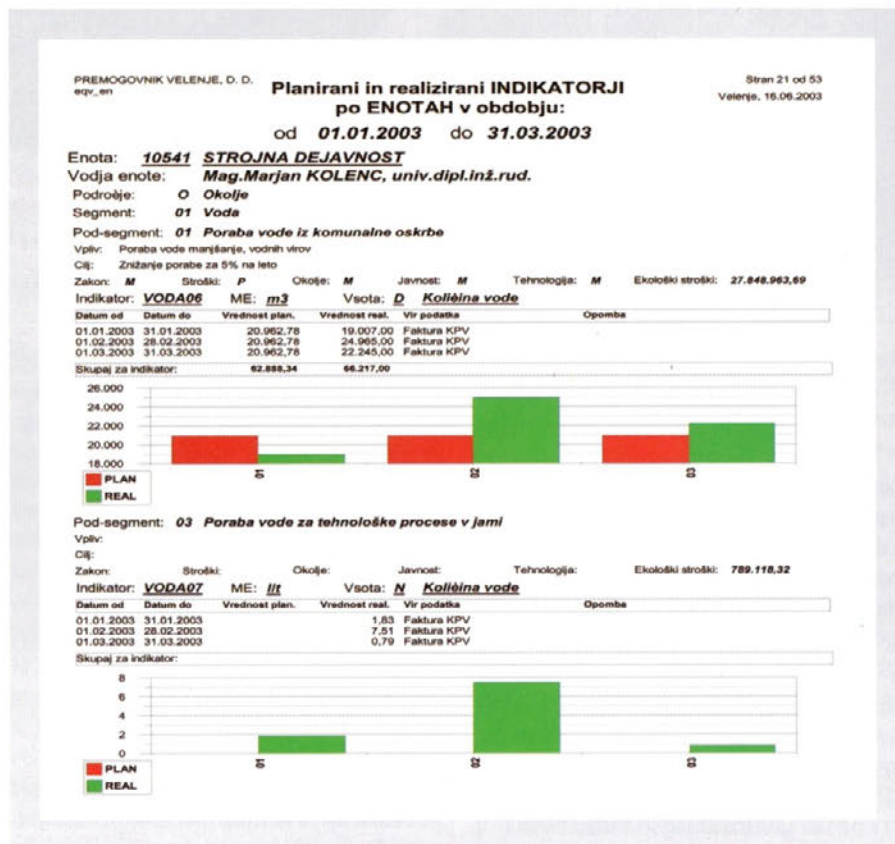
V Premogovniku Velenje se je serija ISO 14000 osredotočila na ravnanje podjetja z vodnimi viri, emisijami v ozračje, odpadki, nevarnimi snovmi, transportom, energetskimi viri, hrupom, surovinami, degradacijami, seizmiko ter izobraževanje in komuniciranje, skratka na vse, kar je povezano z okoljem.

Zato smo zaradi lažjega obvladovanja sistema ravnanja z okoljem pristopili k računalniško podprtemu obvladovanju sistema ravnanja z okoljem. S službo Informatike smo v projektni skupini izdelali program OVQ (okolje, varnost, kakovost) v skladu s trenutno razpoložljivo računalniško tehnologijo podjetja.

Program OVQ omogoča mesečno vnašanje planiranih in dejanskih indikatorjev, okoljskih programov, izrednih razmer in stroškov okoljskih segmentov ter pregled in izpisovanje le-teh. Omogoča tudi podporo spremljanju segmentov in podsegmentov, ki vplivajo na okolje, varnost in kakovost.

Programska podpora OVQ je namenjena doseganju naslednjih ciljev:

- ✓ enoten način spremljanja posameznih segmentov,
- ✓ evidentiranje okoljske in ostale dokumentacije,

Del okoljskega poročila za OE Priprava dela: Poraba vode iz komunalne oskrbe po mesecih.

- ✓ zajemanje podatkov na njihovem izvoru,
- ✓ primerjava dejanskih vrednosti posameznih segmentov s ciljno vrednostjo,
- ✓ združevanje podatkov, ki izhajajo iz organizacijski enot na nivo podjetja,
- ✓ nadgradnja programa OVQ s TOPIS-om za potrebe najvišjega vodstva podjetja (1. nivo),
- ✓ izdelava okoljskega poročila po organizacijskih enotah (2.nivo).

Na vsakem nivoju so podane odgovorne osebe za posamezni segment ali za celoten sistem na najvišjem nivoju. Odgovorni vodje organizacijskih enot skrbijo, da so v vsaki organizacijski enoti prepoznavni vplivi na okolje, določeni cilji, programi in ukrepi.

Prav tako so določeni skrbniki, ki vnašajo podatke na najnižjem nivoju.

Ti podatki se mesečno vnašajo v bazo in so potrebni za izdelavo okoljskega poročila, ki ga vodje služb mesečno pregledajo. Na podlagi mesečnih poročil na koncu leta naredimo okoljsko poročilo za posamezno organizacijsko enoto in okoljsko poročilo za Premogovnik Velenje.

Pregled indikatorjev in okoljsko poročilo jo možno izdelati trenutno na 3. in 2. nivoju, v pripravi pa je tudi za najvišje vodstvo Premogovnika Velenje oziroma za 1. nivo.

Vse informacije o izvajanju sistema varovanja okolja lahko najdete tudi na portalu OVQ: <http://rlvnet/q/>.

Matjaž Tratnik

Le zadovoljen gost se vrača

Darko Lampreht, poslovodja v GOST-u, je v maju pridobil naziv "direktor hrane in pijače".

Dvomesečno šolanje je potekalo na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Ljubljani pod okriljem Združenja za gostinstvo in turizem pri GZS. Kaj ta naziv pomeni za Darka in za GOST?

Darko Lampreht, poslovodja v GOST-u

"Treba je iti naprej," pravi Darko Lampreht. "Gostinstvo v celoti, priprava in sestava hrane, ponudba in priprava pijač, oprema lokalov in kuhinj, način postrežbe - vse to se nenehno spreminja. Na omenjenem izobraževanju smo imeli predavanja in praktično delo, to je prikaze različnih načinov postrežbe in delavnice, v katerih smo sami ustvarjali. Veliko smo se pogovarjali in izmenjevali izkušnje, saj vsak gostinec malo po svoje dela iste stvari."

Darko je zadovoljen, da se je udeležil tega izobraževanja in tako pridobil izobrazbo, ki bo ob vstopu Slovenije v EU priznana kot višja. Zadovoljen je tudi, da ima vodstvo GOST-a posluš za izobraževanje sodelavcev, da nova znanja pridobivajo tudi natakarji, kuharji. Pridobili naj bi še dva somelierja, učijo se dela z računalniki, čakajo jih še tuji jeziki.

Vendar ima Darkovo novo znanje tudi grenak priokus. Vsega naenkrat namreč ne bo mogel uporabiti v praksi, temveč postopoma. "V GOST-u smo v zadnjih letih malo vlagali v opremo in razvoj gostinstva, zato so se potrebe nakopičile, denarja za posodobitev vsega naenkrat pa, seveda, ni.

Treba bi bilo obnoviti kuhinjo v restavraciji Jezero, ki je nefunkcionalna ter z zastarelimi aparati velik potrošnik električne energije. To naj bi

prišlo na vrsto prihodnje leto. Dokupiti bi bilo treba precej inventarja, posode, termo posode. To čutimo posebej pri cateringu, to je pri postrežbi hrane na različnih lokacijah, kjer je zagotavljanje primerne postrežbe sveže, tople hrane težje kot v lokalju.

Vsem novostim morata slediti tudi organizacija dela in izobraževanje osebja. Težava GOST-a je, da je kader v povprečju prestar, da je premalo mladih. Štipendiramo ne, prav tako ne zaposlujemo. Ob večjih prireditvah si pomagamo z najemanjem študentov.

Nekaj pa smo le že storili. Opremili smo vozniki park z ustreznimi vozili s hladilnimi sistemi. Strežno osebje ima nova oblačila. Malo smo preuredili teraso pri restavraciji Jezero," našteva Darko, ki je poslovodja v restavraciji Jezero.

Obžaluje, da GOST nima več lokalov v centru Velenja, vesel pa je, da so nekateri stalni gostje Kluba in Oaze ostali pri njih. Opazen je večji promet v Arkadi in v restavraciji Jezero. Močno se usmerja

Gostinstvo v celoti, priprava in sestava hrane, ponudba in priprava pijač, oprema lokalov in kuhinj, način postrežbe - vse to se nenehno spreminja.

jo v nudenje gostinskih storitev na večjih prireditvah, in to ne več samo v Šaleški dolini, temveč po celi Sloveniji. Tako so v juniju dva dneva stregli gostom letalskega mitinga v Mariboru, v juliju pa bodo, med drugim, stregli obiskoval-

cem Večera pod trško lipo v Rečici ob Savinji.

Junij je nasploh za delavce GOST-a zelo deloven. Restavracija Jezero je bila vsak konec tedna zasedena z udeleženci valet, različnih obletnic in dnevnimi gosti, gostili so srečanje delavcev varstva pri delu, Evropski atletski pokal, čakata jih še Skok čez kožo in Revija skokov 2003 v začetku julija. Vmes pa bo, seveda, še veliko manjših prireditev, kjer bodo stregli hrano in pijačo.

Kot pravi Darko Lampreht, je vsaka prireditev enako pomembna in vsak gost enako dragocen. Specifičnost GOST-a, ki je včasih tudi ovira, je, da poskrbijo za postrežbo tako na piknikih, kjer se zbere po več tisoč ljudi, kot tudi na elitnih sprejemih z izbrano hrano in pijačo ter tako v svojem lokalju kot na mestu dogajanja prireditve na zelo različnih lokacijah. Vse to terja fleksibilnost osebja, veliko več primerne opreme tako za transport kot za postrežbo hrane.

Darko Lampreht je z omenjenim izobraževanjem pridobil znanje, kako naj bi takšne storitve opravljali, kje so njihove posebnosti, prednosti, predvsem pa, kakšna oprema je za to potrebna. Obljublja, da bo svoje znanje prenesel tudi na sodelavce in iskal posluš za uvajanje številnih novosti, trendov v gostinstvu pri vodstvu GOST-a.

Diana Janežič

Pomembna sta sodelovanje in komunikacija

Ko je bilo leta 2000 ustanovljeno hčerinsko podjetje HTZ IP, je bilo treba v njem postaviti tudi plansko-analitsko službo. Branka Vičar, do tedaj referentka plana in analiz v Premogovniku Velenje, je bila imenovana za vzpostavitev in organiziranje te službe. Danes kot njena vodja s ponosom pove, da je bila ta služba organizirana tako, da je njena funkcija v podjetju v celoti zaživela.

Branka Vičar: "V naši službi se trudimo, da zajemamo, obdelujemo in usmerjamo tiste informacije, ki so potrebne za vodenje pri doseganju ciljev posameznih profitnih centrov in podjetja kot celote."

"Pri organiziranju službe so mi bile v pomoč izkušnje, ki sem jih pridobila v Premogovniku Velenje, posebej pa sodelovanje s pokojno Dragico Kotnik, s katero sem začela sodelovati leta 1979 pri oblikovanju plansko-analitske službe v tedanjem Rudniku lignita Velenje. Ona je bila takrat vodja plansko-analitske službe.

No, takšno delo sem morala leta 2000 ponoviti in tudi pri ustanavljanju te službe v HTZ IP mi je bila Dragica Kotnik v veliko pomoč, vedno pripravljena pomagati reševati probleme in me voditi v pravo smer. Njene nasvete bi še danes kdaj potrebovala," je za uvod v predstavitev svoje službe poudarila Vičarjeva.

Danes so v plansko-analitski službi v HTZ IP poleg nje zaposlene 3 sodelavke ter pripravnica Anja Riček. Služba je razdeljena na štiri področja. Področje plana in analiz obdelujeta Marjana Fošner, ki skrbi tudi za področje statistike, in Nataša Pavič, ki dela tudi na področju kontrolinga, fakture pa izdaja Sonja Mevc. Njihovo delo je obsežno, delno zaradi velikosti podjetja, statusa invalidskega podjetja, predvsem pa zaradi razno-

likosti dejavnosti, ki jih vsebuje HTZ IP.

"Na področju plana in analiz izdelujemo plane za 10 organizacijskih enot, ki so vključene v 5 profitnih centrov podjetja HTZ IP. Gre za plane na letnem nivoju in dinamične, mesečne plane. Izdelovanje slednjih pomeni več dela, vendar pa tak način olajša spremljanje uresničevanja letnega plana med letom. Za vsak profitni center izdelujemo plane glede prihodkov in odhodkov in ugotavljamo odmike od planiranih vrednosti.

Na področju statistike smo vzpostavili sistem spremljanja statističnih podatkov za potrebe Zavoda za statistiko Republike Slovenije. Glede na raznolikost dejavnosti našega podjetja je bilo v sodelovanju z zavodom težko vzpostaviti klasifikacijo dejavnosti in spremljanje podatkov za njihove potrebe. Z nekaterimi dejavnostmi spadamo v gradbeništvo, z drugimi v tekstilno industrijo, v kovinarsko..., pravna oseba pa je ena.

Odločili smo se za klasifikacijo glede na obseg realizacije in opravljenih ur. Tako imamo pravzaprav tri stebre: strojne in elektro remonte,

proizvodnjo gradbenih materialov in invalidsko dejavnost.

Zelo velik obseg dela je pri **izdajanju faktur**, in sicer za vse profitne centre do Premogovnika Velenje in za zunanje kupce. Na mesec izdamo okoli 400 faktur in na leto okoli 5000! Vsaka faktura mora biti izdana pravočasno, saj je sicer podjetje po Zakonu o DDV v prekršku.

Preden sem prišla v HTZ IP, je bil pri izdelavi programa dela zame izziv vzpostavitev področja **kontrolinga**. Pod tem pojmom si ljudje predstavljajo različne vsebine. Zgovoren je podatek, da nemški in angleški jezik pripisujeta besedi kontroling več kot 50 pomenov. V bistvu je kontroling upravljalni sistem podjetja, ki mora biti usmerjen v prihodnost, lahko z letno, mesečno ali polletno oceno stanja. Na drugi strani bilance in analize podajajo podatke za nazaj.

V prvem letu delovanja HTZ IP smo pričeli s spremljavo stroškovnih komponent po posameznih stroškovnih mestih, kar pa nam že kmalu ni več zadostovalo. Uvedli smo spremljanje prihodkov, odhodkov in rezultatov poslovanja v profitnih centrih. Sedaj intenzivno delamo pri uvajanju kon-

trolinga po prodajnih programih, s čemer bomo tekoče spremljali uspešnost ali neuspešnost posameznega prodajnega programa. To nam bo pomagalo pri načrtovanju njegovega razvoja ali ukinitvi.

Menim, da je spremljanje rezultatov poslovnega izida po profitnih centrih nujno glede na že omenjeno raznolikost dejavnosti podjetja. To je tudi način, da profitni centri še bolj težijo k doseganju kratkoročnih in dolgoročnih ciljev in s tem k čim boljšim rezultatom, kar se odraža nato na nivoju celotnega podjetja," je vsebino in delovanje svoje službe razložila Vičarjeva.

Ob tem je poudarila, da se s svojim sistemom kontrolinga vključujejo v sistem kontrolinga na nivoju poslovnega sistema. Temu sistemu posredujejo vsakega četrtega v mesecu oceno poslovno-izidnih rezultatov za pretekli mesec za celotno podjetje HTZ IP, po potrebi oceno rezultatov za trimesečno ali polletno obdobje vnaprej, oceno zalog gotovih izdelkov, oceno bolniškega staleža, kar je za invalidsko podjetje zelo pomemben podatek, stanje terjatev in obveznosti za zadnji dan v mesecu ter izračun kazalnikov.

Vzpostavitev kontrolinga za celotni poslovni sistem se Vičarjevi zdi dobra in zaposleni v obeh kontrolingih, v Premogovniku Velenje in HTZ IP, dobro sodelujejo. "Kajti", poudarja, "nenazadnje se poleg sodelovanja na strokovnem področju s sodelavkami tudi osebno dobro poznam, saj smo v gospodarskem sektorju Premogovnika Velenje dolga leta skupaj delale."

Kot je razbrati iz pripovedovanja Vičarjeve, so za delo na njenem področju pomembni strpnost, natančnost, potrpežljivost, komunikativnost in dobro sodelovanje s sodelavci v mnogih drugih službah v HTZ IP in v Premogovniku Velenje. Pa še to pravi: "Glede na velikost našega podjetja, veliko številno dejavnosti, specifičnost statusa

invalidskega podjetja in velik obseg dodatnih nalog je pogoj za moje uspešno delo, da znam ločiti bistveno od nebistvenega. Pri tem imam v mislih paretovo pravilo. Ta metoda je zelo uporabna za preučevanje množičnih pojavov in pravi, da se da vsako množico po pomembnosti razdeliti na tri podmnožice. To je v našem podjetju glede na prej naštete značilnosti res nujno."

Branka Vičar ima 28-letne izkušnje na ekonomskem področju. Po poklicu je ekonomistka, a je, kot pravi, v celotni delovni dobi pridobila znanja in izkušenj še za eno fakulteto. Izobražuje se z delom, ob reševanju vsakdanjih problemov in s sodelovanjem v različnih projektih v podjetju in v poslovnem sistemu. Tako je s sodelavkami sodelovala pri uvajanju projektne pisarne za PILOT 1, zdaj sodeluje pri uvajanju metode 20 ključev v HTZ IP, pri izdelavi razvojnega načrta podjetja za obdobje 2004-2008 in pri nastajanju študije primernosti.

Pri vpeljevanju kontrolinga ji je zelo pomagalo znanje iz šole za usposabljanje kontrolerjev, ki ga je organiziralo podjetje ORGOS, d.o.o. iz Ljubljane. Program izobraževanja temelji na programu Controller Akademije iz Gautinga v Nemčiji.

Delo in službene probleme v glavi pogosto nosi domov. V zadnjem času, poudari Branka, precej službenih pro-

blemov strokovno predebatira s svojo hčerko Nino, ki je v juniju opravila zadnji izpit na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. V teh debatah dobi tudi kakšno novo idejo, drug pogled na nerešena vprašanja. Tudi v prostem času mora največkrat prebirati strokovno literaturo, zakonodajo, čeprav bi večkrat za sprostitev raje vzela v roke kaj lahkotnejšega. Zato pa najde čas za ogled kakšne razstave in trenutno je pod vtisom razstave del Vincenta Van Gogha v Trevisu v Italiji.

Branka je predstavitev plansko-analitske službe v HTZ IP sklenila z besedami: "V naši službi se trudimo, da zajemamo, obdelujemo in usmerjamo tiste informacije, ki so potrebne za vodenje pri doseganju ciljev posameznih profitnih centrov in podjetja kot celote. Da je rezultat našega dela lahko dober oziroma da ga lahko še izboljšamo, je pomembno dobro sodelovanje z vodji profitnih centrov. Zelo veliko delamo in se med seboj dobro razumemo. Pri tem nas k doseganju še boljših rezultatov zelo spodbuja tudi direktor Franc Druks, ki nam postavlja visoke cilje in nas motivira.

Poleg tega vsaka od mojih sodelavk opravlja zahtevno, odgovorno in zelo obsežno delo. Vse so zelo dobre delavke in z njihovim delom sem zelo zadovoljna. To jim tudi večkrat povem, ob tem pa še, da je slika naše službe rezultat vseh nas in nikakor nobene posebej."

Diana Janežič

Dobre sodelavke v plansko-analitski službi HTZ IP - spredaj od leve Branka Vičar, Marjana Fošner in Sonja Mevc, zadaj od leve Anja Riček, Nataša Pavič in Helena Šumah, pripravnica 1 v finančni službi.

Analize kloramfenikola v mleku

V času od 24. aprila, ko so odprli nove prostore laboratorija inštituta ERICo, se je tam zgodilo že precej. Najprej so preselili biološki laboratorij in pripravo vzorcev ter ustvarili razmere za začetek dela, največ energije pa so porabili za uvajanje in validacijo novih metod.

Med prvomajskimi prazniki so namestili in priključili ter za uporabo pripravili tekočinski kromatograf z masnim spektrometrom – aparaturo, ki je glavna pridobitev novega laboratorija.

V začetku maja je na obisk v laboratorij prišel strokovnjak iz demonstracijskega laboratorija iz Nemčije, ki je domačim raziskovalcem pomagal pri uvajanju metode. Nato so začeli z validacijo. To je postopek dokazovanja zanesljivosti metode, pravilnosti in natančnosti rezultatov, vrednotenja dejavnikov, ki vplivajo na izvedbo analize.

Ob koncu prejšnjega meseca so imeli nadzorni obisk iz Slovenske akreditacije. Ocenjevanje so uspešno prestali, presojevalci so navedli le nekaj korektivnih ukrepov. Tako naj bi metodo akreditirali še pred koncem leta.

V ERICovem laboratoriju pa že sedaj opravljajo analize kloramfenikola v mleku, mesu ter v mlečnih in mesnih izdelkih. Prve vzorce so od naročnikov dobili maja.

Analiza vsebnosti kloramfenikola traja dva dni. Prvi dan je namenjen pripravi vzorcev. Ta je precej zahtevna, saj je mleko zelo kompleksen vzorec. Za dobro in verodostojno analizo je treba iz vzorca odstraniti maščobe, beljakovine in podobno – skratka vse, kar bi lahko motilo postopek in privedlo do nenatančnih ali napačnih rezultatov. Nato vzorce analizirajo čez noč, kar omogoča avtomatski podajalnik vzorcev. Naslednji dan rezultate pregledajo, ovrednotijo in pripravijo poročila o opravljenih preskusih.

V prihodnje nameravajo v laboratoriju inštituta ERICo razširiti spekter različnih vzorcev, ki jih bodo analizirali, in tudi spekter parametrov, ki jih je z analizo tehniko masne spektrometrije mogoče določati (hormoni, pesticidi, ostanki zdravil ...).

Že do presoje, ki so jo opravili konec maja, pa so povečali obseg akreditacije na nekatere nove metode s

področij vzorčenja ter terenskih in laboratorijskih analiz vodnih vzorcev.

Mojca Ževart

Milojka Bedek, univ. dipl. inž. kem. teh., in podiplomska študentka Klara Orešnik, univ. dipl. kem., sta raziskovalki, ki v laboratoriju inštituta ERICo Velenje opravljata analize kloramfenikola v mleku in mlečnih izdelkih. Ob odprtju novih laboratorijskih prostorov sta obiskovalcem predstavili aparaturo API 3000 (masni spektrometer s tekočinskim kromatografom) in postopek ugotavljanja prisotnosti kloramfenikola v vzorcih živil.

Aparatura za pripravo vzorcev Prelude Workstation Zymark. Vzorce za analize pripravljajo z dodajanjem, razredčevanjem, mešanjem, odvzemanjem ali filtriranjem raztopin.

Raziskovalni tabor Šentilj 2003

Raziskovalni tabori za srednješolce imajo v Šaleški dolini lepo tradicijo. Letošnji tabor v Šentilju bo že petnajsti po vrsti in deveti tabor, ki ga bo pripravil Inštitut za ekološke raziskave ERICo Velenje.

Udeleženci raziskovalnih taborov so pretežno študenti Zoisovega sklada, tako da tabor že vrsto let sofinancira Zavod RS za zaposlovanje, ki je njihov štipenditor. Mlade raziskovalce pri delu usmerjajo izkušeni mentorji, ki so strokovnjaki na svojih področjih.

Organizatorji tabora vedno poskrbijo, da imajo dijaki možnost široke izbire. Na taboru se lahko učijo in izpopolnjujejo v naravoslovnih, humanističnih in umetniških skupinah. Tudi letos bodo lahko raziskovali zgodovino in arhitekturo Šentilja, proučevali obremenjevanje okolja zaradi kmetijstva in možnosti za razvoj turizma, se urili v novinarskih veščinah, razvijali svojo ustvarjalnost v gledališki, likovni in plesni delavnici, ukvarjali se bodo s problematiko onesnaževanja površinskih voda in z biotsko raznovrstnosjo rastlinstva, raziskali bodo geološke zanimivosti območja in šentiljsko ljudsko izročilo ter se zabavali ob reševanju matematičnih problemov.

Poleg dela z literaturo, računalniki, na terenu in v laboratoriju bodo imeli mladi na taboru čas tudi za to, da se bodo bolje spoznali. Poskusili se bodo v športnih igrah, tekmovali v kvizu Lepo je biti raziskovalec, nastopili na karaokah, organizatorji pa bodo poleg drugih dogodkov pripravili tudi krst za tiste, ki bodo na taboru prvič. Krst je vedno nekaj posebnega in vsem še dolgo ostane v spominu. Hrano na dan krsta že tradicionalno pripravi direktor inštituta ERICo, mag. Franc Avberšek. Za udeležence tabora in za goste, ki obiščejo prireditelje, skuha golaž. Za eno taborsko večerjo pa vsako leto poskrbi tudi župan MO Velenje Srečko Meh, ki raziskovalce in njihove mentorje pogosti s pršutom.

Vsako leto se na raziskovalnem taboru zgodi in naredi zelo veliko. O rezultatih tega delovnega poletnega druženja mladih vsako leto poročajo na radijskih in televizijskih postajah, v časopisih in na spletnih straneh. Ob

zaključku tabora vedno pripravijo razstavo in izdajo bilten s povzetki opravljenih raziskav.

Raziskovalci inštituta ERICo, ki tabor vodijo, pa poskrbijo tudi za to, da za tabori ostane trajen spomin. Vsaki dve leti, ko se tabor, ki ga v istem kraju vedno pripravi dvakrat, seli na novo lokacijo, izide knjiga.

Prav pred nekaj dnevi je iz tiskarne prišla knjiga Šmartno ob Paki, zbornik raziskovalnih taborov 2001 in 2002. Zbornik ima kar 400 strani, v njem je objavljenih petindvajset člankov mentorjev raziskovalnih skupin. Če nanizamo le nekaj naslovov - Šmartno ob Paki - del porečja, občina, kraj; Šmartno ob Paki in njegova okolica v 20. stoletju; Nekaj o drevesih, jamah in slapovih v Šmartnem ob Paki; Geokemične raziskave tal na območju Šmartnega ob Paki; Neurejena odlagališča v občini Šmartno ob Paki in ranljivost vodnih virov - in povemo, da je v knjigi govora tudi o pticah, plazilcih in dvoživkah v občini Šmartno ob Paki, o gradovih, sakralnih znamenjih, arheološki dediščini, stavbni dediščini na šmarškem območju ter o prehrani, ljudskih pesmih, plesih in glasbi tega območja, se lahko prepričamo, da je zbornik raziskovalnih taborov knjiga, v kateri lahko vsak najde kaj zanimivega branja. Verjetno bo za marsikoga zelo zanimivo tudi poglavje Šmarški obrabi, v katerem je predstavljenih dvaindvajset prebivalcev Šmartnega ob Paki.

S krsta na taboru v Šmartnem ob Paki avgusta lani

Gotovo se bo v tednu od 16. do 23. avgusta 2003, ko bo potekal 15. raziskovalni tabor v Šentilju, spet nabralo veliko gradiva, izdelkov, podatkov, rezultatov ...

V času raziskovalnega tabora bodo mladi in njihovi mentorji živeli in delali v prostorih šentiljske šole (podružnična šola OŠ Gustava Šiliha Velenje), gasilskega doma in doma krajevne skupnosti. Pri organizaciji tabora že sedaj sodelujejo nekateri Šentiljčani, tako da smo prepričani, da bo tudi tokrat kraj zaživel s taborom in tabor s krajem.

Raziskovalnega tabora se bodo udeležili dijaki iz različnih krajev Slovenije, k sodelovanju pa vabimo tudi srednješolce iz Šaleške doline. Cena udeležbe na raziskovalnem taboru je za študente Zoisovega sklada 7000 tolarjev, za druge dijake pa 20.000 tolarjev. Prijavijo se lahko do 31. julija 2003 na elektronski naslov "klemen.kotnik@erico.si" ali po telefonu 03/898 19 94.

Mojca Ževart

Zakaj nas vsako leto znova pritegne domala enaka predstava?

Dan rudarjev. Skok čez kožo. Triinštirideseti bo letos. Boste spet prišli? Seveda, ko pa je vsako leto zanimivo, zabavno, čeprav "odigrano" po enakem scenariju, v skladu z rudarsko tradicijo. Tudi vodja ceremoniala in parade dr. Milan Medved in vodja priprav mag. Marjan Hudej bosta tam. A v tej vlogi le še letos.

Z ohranjanjem tradicije gradimo pripadnost

Dr Milan Medved, univ. dipl. inž. rudarstva, je direktor za poslovno področje v holdingu Slovenske elektrarne, pred tem pa je svojo delovno pot gradil na različnih odgovornih delovnih mestih v Premogovniku Velenje. Leta 1989 je sprejel tudi vlogo vodje parade in ceremoniala ob skoku čez kožo.

Rudar: "Kako ste sprejeli to nalogo?"

Medved: "Priznati moram, da sem bil na začetku zelo presenečen, potem pa izredno počaščen, da so mi ponudili vodenje rudarske čete in ceremoniala ob vsakoletnem skoku čez kožo.

Spomnim se, da sem imel pred to svojo prvo parado kar dosti treme; spraševal sem se, ali mi bo uspelo brez problemov pripeljati celotno skupino uniformirancev, novincev, pevcev in športnikov po velenjskih ulicah, potem pa še zbrano voditi prireditev pred več tisoč glavo množico na prireditvenem prostoru. Na tej prvi paradi nas je na poti do kotalkališča presenetil tudi dež, vendar smo kljub temu nadaljevali pot in celotno prireditev zgledno izpeljali."

Rudar: "Kaj vam pomeni ohranjanje tradicije skoka čez kožo, uniforme, celoten ceremonial?"

Medved: "V času, v katerem živimo, je ravno ohranjanje tradicije sredstvo, s katerim lahko pozitivno vplivamo na medčloveške odnose in spodbujamo negovanje človeških vrednot.

Na tej prireditvi ne gre samo za sprejem novincev v rudarski stan, nekaj več časa si lahko vzamemo tudi

za sodelavce, sedanje in nekdanje, naše upokoјence. Še posebej se mi zdi pomembno, da je prireditev zelo pozitivno sprejeta tudi med drugimi

Dr. Milan Medved: "Na tej prireditvi ne gre samo za sprejem novincev v rudarski stan, nekaj več časa si lahko vzamemo tudi za sodelavce, sedanje in nekdanje, naše upokoјence."

ljudmi, kar dokazuje vsako leto večja udeležba častnih gostov in vseh drugih obiskovalcev.

Posebna zahvala pri ohranjanju tradicije pa gre celotnemu kolektivu Premogovnika Velenje, saj zaposleni, predvsem s svojo udeležbo in udeležbo svojcev, rudarski praznik vedno dostojno proslavijo.

Ta prireditev bi se morala odvijati tudi v prihodnjih letih. Rudarski poklic je kljub modernizaciji delovnega procesa še vedno zelo zahteven in zaradi posebnih delovnih razmer večkrat terja od neposrednih sodelavcev medsebojno pomoč. Ravno z ohranjanjem tradicije pa se med rudarji gradi tako potrebna vzajemna pripadnost. Ponosen sem, da sem bil v preteklih 15 letih aktiven soustvarjalec tega dogajanja."

Rudar: "Letos boste vodili parado in skok čez kožo 15. Je to rutina ali vedno znova nekaj posebnega?"

Medved: "Vsako parado in vsak skok čez kožo doživljam kot poseben dogodek. Osnovna zamisel prireditve sicer ostaja enaka, vendar jo kljub temu vsako leto zelo skrbno načrtujemo. Sicer pa glavno noto celi prireditvi vedno dajejo ljudje, gostje, obiskovalci, teme, o katerih govorimo, in predvsem novinci, ki sicer nosijo isto uniformo, se pa karakterno zelo razlikujejo.

Še posebno težo je celotna prireditev dobila, ko smo v rudarski stan začeli sprejemati tako imenovane častne skakače. Leta 1997 smo v rudarski stan sprejeli predsednika RS Milana Kučana. Lepo je bilo videti predsednika države, ki je stal na sodu, odgovarjal na vprašanja in na koncu preskočil kožo. Za vse nas udeležence je bil to svojevrsten in še posebej pomemben dogodek."

Rudar: "Gledalci imajo večinoma občutek, da je mnogo dogodkov pri skoku čez kožo improviziranih. Je tako ali je to skrbno načrtovan proces?"

Medved: "Pri takšni prireditvi je, seveda, zelo pomembno vzpostaviti

Rudar

Priloga Rudarja o upokojenih delavcih podjetja

junij 2003,
številka 5, leto XXXVII

**Upokojenim
sodelavkam in sodelavcem
čestitamo ob dnevu rudarjev!**

Najboljši je konec, ki se ne konča

Ni veliko tako pomembnih mejnikov v človekovem življenju, kot je slovo od aktivne zaposlitve. Čestitam vam, ker ste uspeli dočakati zelo pomemben dogodek – upokojitev.

Vsak človek, ki gre skozi prostor, tam nekaj pusti in vzame nekaj s seboj. Vi ste v skoraj tridesetih letih svoje bogastvo – znanje, prizadevnost, ustvarjalnost, življenjsko moč, mladostno zagnanost, izkušnost zrelih let – delili z nami in veliko dragocenega pustili pri svojem delu. Sooblikovali ste naše podjetje, sooblikovali ste obdobje v razvoju podjetja.

V sredini sedemdesetih let, ko ste se zaposlovali, smo na leto odkopali 4 milijone ton premoga, leta 1976 že 4 milijone 400.000 ton, in potrebe po premogu so bile tako velike, da lahko ta leta označimo kot leta prave energetske lakote.

V TE Šoštanj smo leta 1976 prodali 3 milijone 60.000 ton premoga, vse drugo pa drugim kupcem, med njimi 230.000 ton Vidmu Krško, 300.000 ton Toplani Ljubljana in kar 700.000 ton manjšim odjemalcem ter v trgovine za široko potrošnjo. Sedaj pa imamo samo enega kupca. Takrat smo delali od 282 do 300 delovnih dni v letu, sedaj pa le 236 dni.

Zaposlili ste se torej v času, ko je bila potreba družbe po premogu velika, ko smo delali nadure, ko razmere v jami niso bile ravno dobre, ko so bile proge stisnjene in je bilo delo ročno. Takrat smo vsako leto zaposlili veliko novih delavcev in veliko jih je letno tudi odšlo iz našega premogovnika, saj vsi tako težkega dela niti niso zmogli. Ne želimo si več tako težkih časov in zadovoljni smo, da so sedaj delovne in varnostne razmere bistveno boljše in nesreč pri delu je veliko manj. Časi so drugi, razmere so spremenjene, družba pa naš premog še vedno potrebuje.

Vizija razvoja našega premogovnika je vezana na termoenergetske objekte v TEŠ, saj je TEŠ edini kupec velenjskega premoga. Proizvodnja premoga pa je z osnutkom Nacionalnega energetskega programa do leta 2010 predvidena v višini 3,8 milijona ton na leto, do leta 2015 3,7 milijona ton na leto ter 3 milijone ton na leto po letu 2015.

Lignit je edini pomembnejši energetski vir v Sloveniji, cenovno konkurenčnost velenjskega premoga pa bo treba opredeliti s pravim razmerjem med narodnogospodarskim interesom in svetovno ceno premoga ter stroškovno ceno velenjskega premoga postopno zniževati, ob tem pa se ne bomo odrekli zagotavljanju varnosti in humanosti pri izvajanju delovnega procesa in razreševanju okoljskih problemov. Lotili smo se zahtevnih procesov prestrukturiranja, da bi ohranili delo za sedanje in prihodnje rodove.

V času vašega dela v premogovniku se je podoba Šaleške doline zelo spremenila in vsak med vami je po svoje prispeval k uspešnosti sanacije, urejenosti doline in našega rudarskega mesta.

Ohranite lepe in manj lepe spomine na čase, ki ste jih preživeli v velenjskem premogovniku, na sodelavce, na kamerate, na fedrungo, na težka vstajanja ob zgodnjih jutranjih urah, na popoldanske in nočne šihte, pa na pivo s kamerati po šihtu. Prenašajte jih na nove rodove, da bodo znali ceniti dediščino preteklosti in da se bodo zmogli spoprijeti z izzivi prihodnosti.

Sedaj je za vas prišel čas, ko se boste lahko posvečali vsemu tistemu, za kar ste vedno dejali: "To bom pa delal, delala, ko bom v penziji." In veselite se prvega v mesecu.

Z odhodom v pokoj stopate na novo pot, stopajte po njej zdravi in srečni. V Premogovnik se vračajte s prijetnimi spomini. Oglasite se, da nam boste povedali, kako živite, in da boste videli, kako živimo mi.

Hvala vam za vse, kar ste v vaši delovni dobi naredili za premogovnik. V tretjem življenjskem obdobju se imejte lepo in traja naj dolgo. Vračajte se v naše podjetje, pridružite se nam pri praznovanju rudarskega praznika.

Najboljši je takšen konec, ki se ne konča. Zato pridite v parado, na skok čez kožo, rudarski piknik – letos in vsa prihodnja leta.

Dr. Evgen Dervarič

Ciril Kaudik,

upokojen 22. marca 2002
Rodil se je 6. 5. 1954 v Kavčah. Oče dveh otrok: Klavdije in Damijana. Od leta 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za kvalificiranega ključavničarja. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Vsem nekdanjim sodelavcem želi, da zdravi dočakajo upokojitev.

Ivan Muhič,

upokojen 12. aprila
Rodil se je 22. 3. 1955 na Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Hojht. Oče dveh otrok: Mirana in Dejana. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport, upokojil pa se je kot strojevodja AKU lokomotive v Jamski strojni službi. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Leta 1978 je opravil tudi izpit za upravljalca stiskalnic lokov. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo. Njegov konjiček je igranje na diatonično harmoniko in je član Harmonikarskega orkestra Barbara. V pokoju bo tudi kolesaril in se ukvarjal z vinnogradništvom. Vsem sodelavcem in prijateljem želi varno delo in mnogo zdravja, želi pa si tudi, da bi ga kdaj obiskali.

Marjan Lipičnik,

upokojen 31. maja
Rodil se je 5. 2. 1952 v Zagorju ob Savi. Poročen z Danijelo, rojeno Pantner. Oče dveh otrok: Barbare in Petre. Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani strojni ključavničar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojni nadzornik transporta na izvozu Pesje. Leta 1977 je opravil izpit za strojnega delovodjo. Bil je član delavskega sveta in njegovih komisij. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za inovatorstvo. V prostem času se je rekreiral s tekom, tudi maratonskim, in kolesarjenjem, njegova konjička pa sta čebelarstvo in rezbarjenje. Te dejavnosti bo gojil tudi kot upokojenec, bo pa tudi dokončal hišo na Lomu, kamor se je preselil ob upokojitvi. Za konec je zapisal: "V svojem delovnem okolju sem se dobro počutil in s svojimi sodelavci sem se dobro razumel. Upam, da me bo kdo od njih obiskal in zelo ga bom vesel. Želim vam veliko zdravja in uspeha na delovnem mestu!"

Cveto Globočnik,

upokojen 25. junija
Rodil se je 3. 12. 1950 v Celju. Poročen s Cvetko, rojeno Jezernik. Oče treh otrok: Maje, Teje in Nine. Od leta 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot strojni ključavničar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzor-

nik glavnega izvoza Pesje. Leta 1979 je opravil tečaj za prometnega tehnika in leta 1990 pridobil izobrazbo strojnega tehnika. Bil je član sveta obrata. Nagrajen je bil za 20 let dela in za inovatorstvo. Še kot otrok je sodeloval v udarniški regulaciji Pake. V prostem času se je ukvarjal z dviganjem uteži in ho-kejem. V pokoju bo imel več časa za družino in za različne hobije. Vsem nekdanjim sodelavcem želi veliko uspeha in sreče pri delu in v vsakdanjem življenju, v službi pa predvsem varno delo.

Milan Prešiček,

upokojen 27. junija
Rodil se je 16. 7. 1960 v Celju. Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Gradbeni dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Fahrudin Softič,

upokojen 27. junija
Rodil se je 3. 6. 1952 v Gnojnici pri Tuzli, BiH. Poročen z Nusreto, rojeno Kadribašič. Oče dveh otrok: Almirja in Nedima. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot črpalec v glavnem črpalšču v Jamski strojni službi. Leta 1977 je opravil strojno delovodsko

šolo. Bil je član predsedstva OO ZSMS v podjetju. Sodeloval je pri udarniški izgradnji šole v Zibiki. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Deloval je v Društvu invalidov; več let je vodil šahovsko sekcijo in uspešno tekmoval v šahu in avtomobilizmu. V pokoju se bo rekreiral in pomagal družini. Sodelavcem želi veliko uspehov in sreče pri delu ter razumevanje in dobro voljo v službi in doma.

Mehmed Hodžić,

upokojen 30. junija
Rodil se je 20. 2. 1954 v Gornjih Dubravah, BiH. Poročen z Devleto, rojeno Alibašič. Oče dveh otrok: Edina in Senada. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Upokojil se je kot ključavničar montaže in vzdrževanja EVP in tirov v Jamski strojni službi. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se sprehaja v naravi in s tem si bo krajšal tudi upokojenske ure.

Anton Kusterbanj,

upokojen 30. junija
Rodil se je 1. 6. 1954 v Celju. Poročen z Ano, rojeno Kladnik. Oče dveh otrok: Roberta in Irene. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitevjo zaradi

služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji, upokojil pa se je kot dežurni električar glavnega odvoza v Jamski elektro službi.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 75-krat darovano kri.

V prostem času je kolesaril, igral mali nogomet in planiniril. V pokoju bo dokončal hišo in še vedno planiniril.

Ivo Lukanovič,

upokojen 30. junija

Rodil se je 24. 4. 1954 v Straži pri Srebreniku, BiH. Poročen s Kato, rojeno Grbič. Oče dveh otrok: Kristine in Dejana.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bila za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V pokoju bo imel več časa za družino. Zapisal je, da je bilo prijetno delati v podjetju in s sodelavci. Njim želi čimprejšnjo upokojitev.

Safet Mujanovič,

upokojen 30. junija

Rodil se je 7. 2. 1952 v Zelinji Donji pri Gradačcu, BiH. Poročen z Zemzilo, rojeno Omerović. Oče dveh otrok: Sanele in Sanela.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, upokojil pa se je kot strojevodja AKU lokomotive v Jamski strojni službi. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo največ časa namenil urejevanju hiše v Bosni. Vsem rudarjem želi 'srečno'.

Milenko Njenjić,

upokojen 30. junija

Rodil se je 6. 6. 1953 v Gornjih Vijačanih pri Prnjavoru, BiH. Poročen z Dragico, rojeno Dragić. Oče dveh otrok: Zorana in Biljane. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Njegov hobi je ribolov, v pokoju pa bo varoval vnukinjo in obiskoval starše v Bosni. Sodelavcem želi, da zdravi in veseli dočakajo upokojitev.

Novalija Džombić,

upokojen 3. julija

Rodil se je 9. 1. 1959 v Gornjem Srebreniku, BiH. Poročen s Senado, rojeno Mehinović. Oče dveh otrok: Nevrese in Nedreta.

Od leta 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal kot kopalničar do upokojitve. Opravil je tečaj za kvalificiranega kopača in za inštruktorja učencem.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela in za krvodajalstvo.

V pokoju si želi zdravja, zdravja in sreče pa želi tudi vsem svojim sodelavcem v Premogovniku.

Stanislav Pesjak,

upokojen 3. julija

Rodil se je 19. 8. 1964 v Celju. Poročen z Ivanka, rojeno Doblšek. Oče dveh otrok: Simona in Tadeja. Od leta 1986 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve v PC PGM. Opravil je tečaje za kurjača, za voznika težke gradbene mehanizacije, leta 2001 pa je končal šolanje za strojnega mehanika.

Nagrajen je bil za krvodajalstvo. V prostem času rad hodi v naravo, gobarji, ukvarja se s čebelarstvom. Je član GD Socka in Transplantacijskega društva Ljubljana. Tudi v pokoju bo čebelaril. Sodelavcem je zapisal: "Borite se za svoje pravice in ohranjajte svoje zdravje!"

Anton Koren,

upokojen 6. julija

Rodil se je 5. 6. 1954 v Slovenj Gradcu. Oče enega otroka: Mateje. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kovinarja ter leta 1981 izpit za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 30-krat darovano kri, prejel pa je tudi druga priznanja RK in gasilska priznanja. V prostem času se je ukvarjal z gasilstvom, za rekreacijo je kolesaril in se sprehajal. V pokoju bo urejeval vikend in vinograd ob njem. Sodelavcem želi varno in uspešno delo.

Milan Šolinc,

upokojen 20. julija

Rodil se je 19. 7. 1955 v Lopatniku pri Velenju. Poročen z Betko, rojeno Bezovšek. Oče dveh otrok: Suzane in Boštjana.

Od leta 1976 je neprekinjeno zaposlen v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Bil je večkrat premeščen; leta 1999 nazaj v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot kombajnist na odkopu. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Opravil je tečaj za upravljalca napredovalnih strojev.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času kolesari in kmetuje, v pokoju pa bo imel več časa tudi za družino. Sodelavcem želi, da bi srečni in zdravi dočakali upokojitev, kot jo je on, in jih pozdravlja s pozdravom: "Nimam časa!"

Esad Behrić,

upokojen 31. julija

Rodil se je 9. 1. 1954 v Seoni pri Banovičih, BiH. Poročen z Dragico, rojeno Djukić. Oče dveh otrok: Amire in Saša.

Od leta 1985 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v

Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja priprave. Opravil je izpit za upravljavca napredovalnih strojev na pripravah. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagraden je bil z zlato značko za udarniško delo in za 20 let dela. V prostem času se rekreira s sprehodi in plavanjem. Kot upokojenec si bo čas krajšal z delom pri vikendu in z obiski rojstnega kraja. Kameratom želi veliko zdravja in sreče ter da dočakajo upokojitev brez poškodb.

Hasan Pašić,

upokojen 30. julija
Rodil se je 16. 4. 1955 v Bosanski Krupi, BiH. Poročen z Eniso, rojeno Bešić. Oče enega otroka: Amela. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. Leta 2000 je bil premeščen v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot električar pri kompletiranju opreme v PC ESTO. Leta 1978 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite za delo v metanskih jamah. Usposabljal se je v politični šoli in na vojaški akademiji za delo v TO Slovenije. Bil je član delavskega sveta in sindikata, sekretar OO ZK v KS Gorica, predsednik OO ZSMS v obratu, član predsedstva ZSMS podjetja in občine Velenje ter član štaba TO. Je stotnik I. razreda. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad plava, se sprehaja. Je član RD Velenje. V pokoju bo z rekreacijo in ribištvo skrbel za

svoje zdravje. Sodelavcem želi zdravja in sreče v zasebnem življenju ter da bi zdravi in veseli dočakali upokojitev.

Viktor Cencelj,

upokojen 31. julija
Rodil se je 12. 9. 1950 v Koprivničkih Bregih, Hrvaška. Poročen z Marjano, rojeno Balant. Oče dveh otrok: Vesne in Andreje. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že od leta 1969 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot poslovodja klasiranja in izvoza. Opravil je izpit za rudarskega nadzornika v metanskih jamah, leta 1984 pa diplomiral na Višji rudarski tehnični šoli in pridobil naziv inženir rudarstva. Deloval je v delavskem svetu in njegovih komisijah ter bil član sindikata. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju. Kot dijak je sodeloval v udarniških akcijah na Paškem Kozjaku, v Kavčah in Belih Vodah ter kasneje pri gradnji nove hale RŠC. Je član Lovske družine Podgorje pri Slovenj Gradcu, v prostem času pa je delal pri hiši. Za vse te aktivnosti bo imel v pokoju še več časa. Svojim sodelavcem želi: "Bodite srečni!"

Milan Gorjup,

upokojen 31. julija
Rodil se je 9. 9. 1950 v Cezlaku pri Slovenski Bistrici. Poročen z Marja-

no, rojeno Videčnik. Oče treh otrok: Primoža, Barbare in Anžeta. Od leta 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Pripravah. Leta 1985 je bil premeščen v Strokovne službe in leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve v PC RSD kot serviser reševalne opreme in preizkuševalec visoko tlačnih posod. Opravil je tečaj za oskrbnika reševalne opreme, polnilca tehničnih plinov, preizkuševalca visoko tlačnih posod in serviserja prenosnih in prevoznih gasilnih aparatov. Bil je sindikalni poverjenik. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju, za 25 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za 60-krat darovano kri. Prejel je državno odlikovanje za zasluge za varnost in osamosvojitveni znak, na področju kulture pa je prejel zlati Galusov znak. Je veteran vojne za Slovenijo in član združenja Sever. Deset let je bil član pevskega zbora Kajuh in pet let okteta Paka. V pokoju bo delal pri vikendu in se sprehajal v naravi. Vsem sodelavcem v podjetju želi mnogo delovnih rezultatov, zdravja in sreče. Članom reševalne čete in svojim ožjim sodelavcem pa čim manj resnih akcij.

Rifat Hankić,

upokojen 31. julija
Rodil se je 8. 5. 1954 v Kruševici, BiH. Poročen z Đulso, rojeno Kovačević. Oče treh otrok: Elvise, Mirela in Mersedaa. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1983 je opravil tečaj za strojnika napredovalnih strojev. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju in za 20-krat darovano kri. V prostem času se je ukvarjal s športom, v pokoju bo malo delal, planinaril po bližnjih hribih in kolesaril. Sodelavcem želi: "Imejte se lepo in

delajte varno! Zdravja, sreče in uspeha!"

Miroslav Jegrišnik,

upokojen 31. julija
Rodil se je 30. 1. 1950 v Kamniku. Poročen z Jožico, rojeno Cevzar. Oče dveh otrok: Uroša in Mojce. Od leta 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve kot vodja dolgoročnega planiranja in projektiranja. Leta 1974 je opravil strokovni izpit za rudarskega nadzornika, leta 1980 pa je končal višješolski študij rudarstva. Bil je predsednik delavskega sveta Skupnih služb in njegove komisije za delovna razmerja. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju, za 45-krat darovano kri in za inovatorstvo. V prostem času se rekreira s tenisom, tekom, kolesarjenjem, plavanjem in hojo v gore. V pokoju bo imel več časa za branje. Sodelavcem želi veliko uspehov pri delu s čim manj nezgodami in s čim boljšimi plačami.

Bojan Knez,

upokojen 31. julija
Rodil se je 20. 7. 1954 v Velenju. Poročen z Marto, rojeno Podbevšek. Oče dveh otrok: Urške in Ane.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani instalater v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vodovodni instalater v Jamski strojni službi. Leta 1980 je opravil usposabljanje za jamskega strojnega ključavničarja. Bil je sindikalni zaupnik. Kot praktikant je udarniško delal pri izgradnji ceste Velenje – Šentilj, kot vajenec pa pri izgradnji ceste Velenje – Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo, prejel pa je tudi več priznanj za udarniško delo v jami.

Zelo dejaven je bil v prostem času; rad kolesari, plava, planinari, gobari, včasih je igral košarko, je član planinskega društva. Z večino teh dejavnosti se bo ukvarjal tudi v pokojju. Svojim sodelavcem želi varno in uspešno delo, da bi zdravi dočakali upokojitev in še dolgo uživali v svojih družinah.

Frano Lukanović,

upokojen 31. julija
Rodil se je 12. 3. 1950 v Straži pri Srebreniku, BiH. Poročen z Ljubo, rojeno Tadić. Oče enega otroka: Alenke.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport, upokojil pa se je kot rudar pri transportu materiala in opreme v Jamski strojni službi. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokojju bo, piše, užival, se sprehal in vrtnaril. Sodelavcem želi še naprej srečno in varno delo.

Ismail Softić,

upokojen 5. avgusta
Rodil se je 3. 8. 1954 v Gnojnici, BiH. Poročen z Ifeto, rojeno Brčkalić. Oče dveh otrok: Sanele in Emirja.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta

1989 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Leta 1978 je obiskoval tečaj za voznika viličarja, buldožerja in nakladalca. Bil je član sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokojju bo urejeval hišo in okolico, posvečal se bo družini in prijateljem. "Vse svoje sodelavce pozdravljam in jim želim veliko varnega in uspešnega dela ter čimprejšnjo srečno upokojitev," je zapisal v sporočilo za sodelavce.

Franc Ramšak,

upokojen 13. avgusta
Rodil se je 28. 3. 1954 v Škalah. Poročen s Cvetko, rojeno Petek. Oče dveh otrok: Damjana in Igorja. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot poslovodja elektro službe. Leta 1977 je opravil delovodsko šolo, leta 1978 izpit iz protiekspluzijske zaščite električnih naprav in leta 1980 strokovni izpit za nadzornika elektro stroke. Bil je predsednik delavske kontrole pri delavskem svetu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilju, urejanju Velenja ter v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo.

Je član Turističnega društva Vinska Gora, LD Velenje in LŠD Vinska Gora. Njegov konjiček je sajenje okrasnih rastlin. V pokojju bo večji del prostega časa namenil svoji družini in vnukinji Patriciji, posvetil se bo varovanju okolja, predvsem prosto živeče divjadi, za rekreacijo bo veliko hodil v naravo. Sodelavcem želi, da bi se varno in zdravi vračali k svojim družinam in da bi se še mnogo let srečevali.

Silvester Šuster,

upokojen 13. avgusta
Rodil se je 26. 11. 1955 v Mačkovcu pri Laškem. Poročen z Julijano, rojeno Jagarinc. Oče dveh otrok: Andreja in Maje.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Leta 1985 je opravil izpit za upravljalca napredovalnih strojev, leta 1988 za izvajalca proizvodnega dela in pripravništva ter leta 1992 za strelca v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 17 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Njegov konjiček je izdelava ple-tarskih izdelkov, v pokojju pa bo največ delal na očetovi kmetiji. Vsem sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, srečno vrnitev iz jame, čim manj delovnih nezdod ter da bi zdravi dočakali upokojitev.

Sulejman Burek,

upokojen 23. avgusta
Rodil se je 23. 10. 1955 v Likah pri Kalesiji, BiH. Poročen z Behijo, rojeno Bjelić. Oče dveh otrok: Almirja in Selmirja.

Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1975. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Zračanju, kjer je delal do upokojitve, nazadnje v intervencijski protipožarni

skupini. Leta 1979 je opravil tečaj za jamskega reševalca.

Bil je član delavskega sveta in stano-vanske komisije ter sindikalni po-verjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 20 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Prejel je zlato značko za udarniško delo v jami.

V pokojju mu bo urice krajšal vnuk, delal bo pri vikendu, pozimi smučal. Svojim nekdanjim sodelavcem želi čim manj nezdod in mnogo sreče pri delu.

Bajro Grošič,

upokojen 23. avgusta
Rodil se je 20. 7. 1953 v Bosanski Krupi, BiH. Poročen z Asijo, rojeno Sedić. Oče enega otroka: Almirja.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani strojni ključavničar v Jamski meha-nizaciji, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj iz hidravlike.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rekreira. Sodelav-cem želi veliko sreče in se jim zahvaljuje za vse.

Avdo Avdič,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 2. 1. 1954 v Teočaku pri Ugljeviku, BiH. Poročen s Hajro, rojeno Mlivić. Oče dveh otrok: Al-mirja in Anela.

Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973. Za-pslil se je kot polkvalificirani kopač v

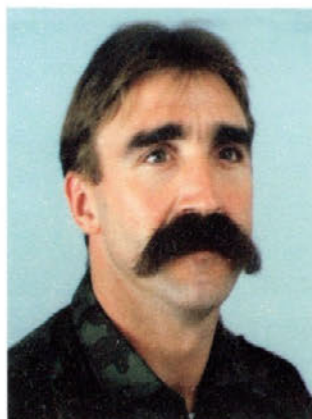
jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja, leta 1991 pa je končal šolanje za rudarskega tehnika. Leta 1988 je opravil tečaj za samostojnega strelca v metanski jami. Bil je sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je igral nogomet, plaval, kolesaril in se sprehajal. Rekreativno se bo tudi kot upokojenec, več časa pa bo namenil tudi vnukinji Lejli in prijateljem. Sodelavcem se zahvaljuje za sodelovanje, Ili Kumer iz kadrovske službe za korektno opravljeno delo pri postopku upokojevanja, vsem sodelavcem pa želi veliko sreče, čim manj nezgod in dobre plače.

Martin Debelak,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 28. 11. 1954 v Križan Vrhu. Poročen s Katarino, rojeno Holc. Oče dveh otrok: Aleksandra in Klemna.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strežnik mehanizacije. Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri. Njegov konjiček je vinogradništvo in ga bo gojil tudi v pokoju, ukvarjal pa se bo še s sadjarstvom, polje-

delstvom in gobarjenjem. Vsem sodelavcem želi veliko zdravja in sreče.

Jože Iršič,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 20. 1. 1956 v Celju. Poročen z Ireno, rojeno Orož. Oče enega otroka: Mitja.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1993 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za upravljalca napredovalnih strojev.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času je igral odbojko, planinaril in tekal, v pokoju pa bo najprej dokončal gradnjo hiše in se tudi rekreiral. Kameratom želi 'srečno' v jami in razumevanje doma.

Rajmund Kumer,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 8. 2. 1952 v Tolstem Vrhu pri Mislinji. Poročen z Jožico, rojeno Hudovernik. Oče enega otroka: Aleša.
Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Skupnih službah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Strojovne službe, kjer je delal do upokojitve kot dežurni premogovnika.
Leta 1975 je opravil strokovni izpit za rudarskega nadzornika in leta

1985 izpit za tehničnega vodjo metanske jame in samostojnega rudarskega projektanta. Leta 1984 je opravil računalniški tečaj ter leta 1985 tečaj za mentorja pripravništva.

Bil je član delavskega sveta podjetja in predsednik DS obrata, predsednik IO za gospodarjenje in kadrovske splošne zadeve, predsednik konference sindikata v obratu in član IO sindikata podjetja.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda v Hrastovcu, cest v Šentilju in na Paški Kozjak ter telefonije na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za inovatorstvo ter za 23 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V prostem času je igral tenis in tekel, v pokoju pa se bo prav tako rekreiral in urejeval dom. Za slovo je zapisal: "Naš pozdrav 'srečno' naj se vam uresničuje v službi in doma."

Ivo Pavlović,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 27. 2. 1955 v Gornji Obodnici, BiH. Poročen z Nevenko, rojeno Petrović. Oče dveh otrok: Zorana in Zorice.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zračnju. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Leta 1987 je opravil izpit za inštruktorja in za mentorja pripravništva.

Bil je sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo imel čas za rekreacijo, urejanje vikenda in delo pri hiši. Sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in medsebojnega razumevanja.

Milan Grudnik,

upokojen 25. septembra
Rodil se je 16. 7. 1952 v Plešivcu. Poročen z Ivanko, rojeno Sovič. Oče dveh otrok: Petre in Jureta.
Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificira-

ni električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za elektrotehniko jaki tok. Opravil je tečaja iz protieksplzijske zaščite naprav in za mentorja pripravništva.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10-krat darovano kri. Prejel znak za asluge Lovske zveze Slovenije ter priznanja LD Velunja za prizadevno delo pri razvoju lovske organizacije. Za rekreacijo kolesari, planinari, kot navdušen lovec je član LD Velunja in njenega upravnega odbora. Vsemu temu bo v pokoju pridil še potovanja, vrtničarstvo in ukvarjanje s sadjarstvom.

Kaj sporoča svojim sodelavcem? "Da bi se razumeli med sabo in varno delali!"

Mehmed Agić,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 27. 3. 1953 v Dobošnici, BiH. Poročen z Behrijo, rojeno Sejdinovič. Oče dveh otrok: Elvise in Semirja.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 znova v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni rudar na odkopu. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača ter leta 1994 tečaj za strelca v metanski jami.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v

podjetju. Prejel je tudi priznanja za športno udejstvovanje v obratu. V prostem času igra nogomet, tenis in kolesari, dejaven je bil v Društvu prijateljev mladine v KS Edvarda Kardelja. V pokoju se bo rekreiral in urejeval hišo v domačem kraju. Sodelavcem želi veliko prijateljstva, veliko sreče in čim manj delovnih nezgod ter jim kliče 'srečno!'.

Anton Časl,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 4. 5. 1953 v Velenju.
Poročen z Zvonko, rojeno Polak.
Oče dveh otrok: Boštjana in Matije.
Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve kot dežurni električar pri izvozu Pesje. Leta 1981 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite električnih naprav.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Je član LD Smrekovec Šoštanj, poleg lova pa rad pohaja po domačem hribovju. Tudi kot upokojenec bo aktivni lovski čuvaj in lovec. Nekdanjim sodelavcem želi veliko zdravja.

Slavko Jelen,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 28. 5. 1954 v Celju.
Poročen z Anico, rojeno Vidmajer.
Oče treh otrok: Bogomirja, Erike in Metke.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v ESO. Leta 1976 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot dežurni električar v Elektro službi. Leta 1978 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite, leta 2001 pa je obiskoval dopolnilni seminar iz tehnik protiekspluzijske zaščite.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Dejaven je v Prosvetnem društvu Šentilj. V pokoju bo gobaril, veliko časa pa bo namenil urejanju doma in njegove okolice. Želi si, da bi z nekdanjimi sodelavci ostali prijatelji in se obiskovali. Želi jim tudi 'srečno!'.

Miran Rovšnik,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 4. 4. 1955 v Kaplji vasi pri Preboldu. Poročen z Marijo, rojeno Rožič. Oče treh otrok: Tadeja, Tanje in Marjetke.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vzdrževalec strojnih naprav v Jamski strojni službi. Opravil je tečaj iz hidravlike. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 20 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.
V prostem času rad gobari, v pokoju pa se bo ukvarjal z zavarovalništvom.

Roman Žnidar,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 19. 1. 1953 v Velenju.
Poročen z Jasno, rojeno Krajnc. Oče dveh otrok: Aleša in Marka.
Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, pred služenjem vojaščine pa že leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Leta 1984 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah in leta 1986 izpit za inštruktorja rudarskih novincev.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje Društva zbiralcev značk in znamk.

V pokoju ga bo zaposlovalo delo pri vikendu. Sodelavcem želi varno delo.

Huso Hodžič,

upokojen 3. oktobra
Rodil se je 1. 12. 1952 v Glinji pri Ugljeviku, BiH. Poročen s Halido, rojeno Jahić. Oče štirih otrok: Melihe, Medine, Sabine in Lejle.
Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zračanju. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača. Bil je član Zveze komunistov. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi veliko sreče in zdravja.

Ivan Petek,

upokojen 10. oktobra
Rodil se je 18. 12. 1952 v Lazah pri Velenju. Poročen s Heleno, rojeno Jezernik. Oče enega otroka: Simone.
Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Po poklicu je bil kvalificirani pek, delati pa je začel kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Leta 1985 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1987 za kvalificiranega kopača.
Bil je član sveta delavcev in sindikata. Prejel je plamenici I. in II. stopnje

Občinske GZ Velenje in priznanje GZS, priznanja Rdečega križa in Planinskega društva Šentilj.

V prostem času se rekreira, je amaterski igralec, planinec – markacist za visokogorje, deluje v pododboru RK Šentilj, GD Šentilj in PD Šentilj. Tudi v pokoju bo dejaven član vseh teh organizacij, delal pa bo tudi na domači kmetiji. Sodelavcem želi še naprej varno in uspešno delo, veliko zdravja in jih vabi, da ga kdaj obišejo.

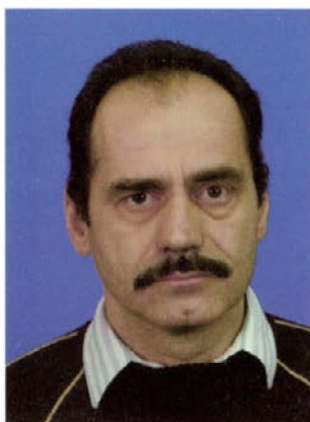

Ivan Bobičanec,

upokojen 13. oktobra
Rodil se je 5. 1. 1953 v Miklavcu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Nado, rojeno Beč. Oče treh otrok: Blaženke, Bojane in Rozike.
Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 znova v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni kopač na odkopu. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača. Leta 1989 je opravil izpit za upravljavca napredovalnih strojev. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10-krat darovano kri.
V prostem času se rad sprehaja, v pokoju bo tudi vrtnaril. Svojim sodelavcem želi obilo zdravja in uspehov ter 'srečno!'.

Mirko Širovnik,

upokojen 16. oktobra

Rodil se je 24. 9. 1954 na Ptuju. Poročen z Dragico, rojeno Rogovnik. Oče dveh otrok: Darje in Matjaža.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji, upokojil pa se je kot dežurni ključavničar pri odvozu v Jamski strojni službi. Leta 1985 je obiskoval tečaj iz hidravlike in leta 1988 tečaj spletov vlečne vrvi.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja z rekreacijo, v pokoju bo imel več časa tudi za družino. Vse nekdanje sodelavce lepo pozdravlja, želi jim veliko zdravja in delo brez nezgod.

Stevan Tošič,

upokojen 19. oktobra
Rodil se je 12. 9. 1953 v Kovačici pri Tuzli, BiH. Poročen z Milko, rojeno Božovič. Oče enega otroka: Tanje. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Pesje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot odgovorni rudar na odkopu. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo imel več časa za rekreacijo.

Kadrija Mujkić,

upokojen 31. oktobra

Rodil se je 30. 4. 1955 v Ratkovičih, BiH. Poročen s Fato, rojeno Tabaković. Oče treh otrok: Nihada, Hazemine in Samire.

Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta in Zveze komunistov. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je igral mali nogomet in tekel. V pokoju se bo rekreiral in ukvarjal z vnukom Dinom. Vsem zaposlenim v podjetju želi uspešno delo, svojim sodelavcem pa varno delo in 'srečno'.

Maks Sinigajda,

upokojen 3. novembra
Rodil se je 2. 5. 1950 v Mariboru. Oče dveh otrok: Mateja in Tomaža. Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Pripravah. Leta 1994 je bil premeščen v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot tehnolog – laborant v Tehničnih službah.

Bil je član sindikata. Prejel je državno priznanje, spominski znak "Zmagali smo".

V prostem času se ukvarja s pohodništvom, vrtičkarstvom in kolesari. Sodelavcem želi, da se še naprej spoštujejo, negujejo rudarski stan ter da bi v svojem poklicu videli svetlo prihodnost.

Josip Masatovič,

upokojen 5. novembra
Rodil se je 7. 9. 1954 v Vručici, BiH. Poročen z Nevenko, rojeno Pranjič. Oče dveh otrok: Ivanke in Ivana.

Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in njegove stanovanjske komisije ter član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 55-krat darovano kri.

V prostem času je igral namizni tenis in mali nogomet. V pokoju bo kahal za družino, snemal in gledal filme ter odhajal na morje. Vsem rudarjem želi vse najboljše v življenju, zdravja, sreče in delo brez nezgod. Posebej pa želi vse dobro sodelavcem s Priprav in se jim zahvaljuje, da so ga na lep, rudarski način pospremili v pokoj. "Srečno, kameratil!" je zapisal.

Alojz Hliš,

upokojen 6. novembra
Rodil se je 22. 12. 1952 v Topolšici. Poročen z Zvonko, rojeno Knez. Oče enega otroka: Mojce.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani mizar v Družbeni prehrani in gostinstvu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1988 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo urejal okolico hiše, vrtnaril in mizaril. Vsem zaposlenim v Premogovniku Velenje želi veliko zdravja in delovnih uspehov, rudarjem pa, da bi se vsak dan srečno vračali na svoje domove.

Milan Hojnik,

upokojen 7. novembra
Rodil se je 10. 10. 1955 na Ptuju. Poročen z Darinko, rojeno Vrabič. Oče dveh otrok: Lidije in Mitja.

Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot natakarkar v Družbenem standardu, sedaj podjetje GOST, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot natakarkar – izmenovodja v restavraciji Jezero. Bil je član sveta delavcev.

V prostem času se rekreira, njegov hobi pa je kuhanje. V pokoju bo vrtnaril in gobaril. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, zdravja in osebnega zadovoljstva.

Ramiz Botić,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 7. 6. 1951 v Tesliću, BiH. Poročen s Senijo, rojeno Bašić. Oče štirih otrok: Nedžada, Nisvete, Nasihe in Nervisa.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in Zveze komunistov. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času je igral nogomet, v pokoju pa se bo ukvarjal s kme-

tijstvom. Sodelavcem želi veliko sreče, zdravja, uspehov pri delu in da bi dočakali upokojitve.

Peter Kovač,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 14. 3. 1951 v Trbovljah. Poročen z Dragico, rojeno Ošep. Oče dveh otrok: Marka in Brede. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot strojni ključavničar v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v Strokovne službe. Upokojil se je kot strojni tehnolog II v Strojni dejavnosti. Leta 1978 je končal šolanje za strojnega tehnika. Opravil je tečaj iz hidravlike in več računalniških tečajev. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo. V pokoju bo dokončal hišo. Sodelavcem želi, da uspešno opravljajo svoje delo.

Milenko Marijanovič,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 4. 6. 1954 v Straži, BiH. Poročen z Danico, rojeno Jurišič. Oče dveh otrok: Igorja in Adriane. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta, sveta delavcev, sindikata in Zveze komunistov. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Bil je udarnik v MDA Šamac Sarajevo 1978.

V prostem času planinari, kolesari in plava in s tem si bo popestril tudi upokojske ure. Sodelavcem želi veliko zdravja in čim manj nezgod na delovnem mestu.

Jože Mežnar,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 15. 2. 1954 v Florjanu pri Šoštanju. Poročen z Aleksandro, rojeno Koprivnik. Oče treh otrok: Klemna, Urške in Nejca. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 znova v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot strojni poslovođa v Jamski strojni službi. Leta 1978 je končal šolanje za strojnega tehnika in leta 1979 opravil strokovni izpit za nadzornika rudarskih del. Leta 1980 je opravil izpit za jamskega reševalca in leta 1982 iz osnov hidravlike. Obiskoval je izobraževanja o vzdrževanju viseče dieselske lokomotive, tečaje računalništva in strokovno izpopolnjevanje za mentorja. Bil je podpredsednik komisije delavskega sveta za delovna razmerja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Dobil je državno odlikovanje Priznanje OF slovenskega naroda. Prejel je tudi zlato, srebrno in bronasto značko RLV za udarniško delo. Je član AMD in inštruktor vožnje v avto šoli. V prostem času rad planinari, kolesari in plava. V pokoju bo večkrat sedel na kolo, ki so mu ga ob slovesu podarili sodelavci, še bo poučeval v avto šoli, več časa pa bo preživel tudi z družino. Sodelavcem se zahvaljuje za lepa skupna doživetja, želi jim obilo zdravja, delovnih uspehov, osebne sreče in medsebojnega razumevanja.

Vlado Videmšek,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 24. 7. 1954 v Slovenj Gradcu. Poročen z Vido, rojeno Lesjak. Oče dveh otrok: Borisa in Uroša. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skupinovodja električarjev v jami. Opravil je izpit iz protieksplzijske zaščite jamske elektro opreme. Bil je štiri mandate sindikalni zaupnik in član komisije za varstvo pravic delavcev. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se je rekreiral v naravi, bil član KUD Bevče, PGD Bevče, njegov konjiček pa je preučevanje zgodovine Bevč in okolice. Zapisal je, da se bo v pokoju ukvarjal z mnogimi stvarmi, predvsem pa s takšnimi, da si bo zagotavljal zdravo in srečno življenje. Po svojih močeh se bo trudil tudi za ohranjanje zdrave in lepe narave. Svojim nekdanjim sodelavcem želi, da bi svoje delo opravljali srečni in zadovoljni ter brez nezgod. V zasebnem življenju pa naj jih spremljata ljubezen in sreča.

Stanislav Hriberšek,

upokojen 3. decembra
Rodil se je 2. 5. 1955 v Paki pri Velenju. Poročen z Justino, rojeno Hrustel. Oče dveh otrok: Dejana in Sebastjana. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-

ciran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 znova v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve kot kombajnist na odkopu. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Leta 1986 je opravil izpit za upravljavca napredovalnih strojev. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo kmetoval. Sodelavcem želi varno delo in jim kliče rudarski 'srečno!'.

Ivan Kolar,

upokojen 29. decembra
Rodil se je 28. 4. 1954 v Celju. Poročen z Ivano, rojeno Drev. Oče enega otroka: Ivce. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot svetilkar. Leta 1977 je opravil izpit za signalista jaškov. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi razumevanja in da bi jim čas do upokojitve hitro minil.

Slavko Borovnik,

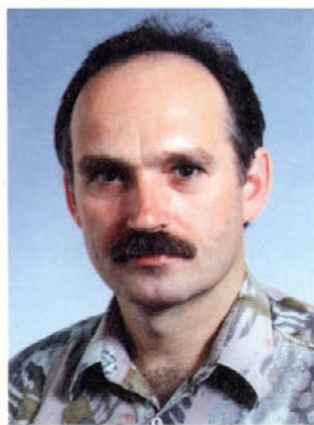
upokojen 30. decembra
Rodil se je 17. 5. 1954 v Silovi pri Velenju. Poročen z Olgo, rojeno Bunderla. Oče dveh otrok: Zorana in Maje. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi

služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1993 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot poslovodja službe razstreljevanja. Leta 1984 je končal šolanje za rudarskega tehnika, med delom pa je opravil tudi tečaja hidravlike in za mentorja praktičnega pouka. Bil je član delavskega sveta in njegove komisije za delovna razmerja, član Zveze komunistov in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Za rekreacijo je v prostem času igral tenis, odbojko in kolesaril, v pokoju pa bo tudi planinaril. Za slovo je sodelavcem zapisal: "Želim vam zadovoljno in varno delo, veliko zdravja, dobre plače, da bi brez stresov dočakali upokojitev in da bi vas vedno spremljal naš rudarski 'srečno!'"

za ključavničarja, leta 1984 pa tečaja iz hidravlike in za voznika viličarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 65-krat darovano kri. V pokoju bo urejeval hišo in njeno okolico. Sodelavcem želi varno delo v jami in 'srečno'.

kopač v jami Vzhod, upokojil pa se je kot rudar na vzdrževanju v jami Pesje in Škale.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Upokojenke ure si bo krajšal s sprehodi v naravi. Svojim sodelavcem želi, da bi srečno opravljali svoje delo in da bi zdravi dočakali upokojitev.

Refik Hasanbašić,

upokojen 30. decembra
Rodil se je 30. 4. 1954 v Tuzli, BiH. Poročen z Mirhado, rojeno Demirovič. Oče dveh otrok: Jasne in Erne. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot strojni ključavničar v Jamski mehanizaciji, sedaj Strojna dejavnost, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar. Bil je član sveta delavcev. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se je ukvarjal z atletiko, plavanjem, šahom, gobarjenjem in glasbo. Kot upokojenec bo tudi vrtnaril. Vsem zaposlenim in njihovim družinam želi veliko zdravja, sreče, uresničitev vseh zamisli ter čim več pozitivnega sodelovanja in strpnosti.

Alojz Kokot,

upokojen 30. decembra
Rodil se je 22. 4. 1952 na Ptuj. Oče dveh otrok: Saša in Matjaža. Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani vodovodni instalater v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni ključavničar v Jamski strojni službi. Leta 1982 je opravil dopolnilni izpit

Emil Žagar,

upokojen 30. decembra
Rodil se je 5. 9. 1944 v Hrastrniku. Poročen s Frančiško, rojeno Starina. Oče enega otroka: Mojce. Od leta 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v ESO. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve v PC Servisu in proizvodnja opreme. Leta 1971 je uspešno končal šolanje v Strojni delovodski šoli. Bil je sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo. V prostem času vrtnari in gobari, v pokoju pa bo urejeval svoj novi dom, ki ga je sam zgradil. Sodelavcem želi veliko uspeha in čim manj stresov na delovnih mestih kot tudi v zasebnem življenju.

Alojz Kusterbajn,

upokojen 6. januarja 2003
Rodil se je 26. 5. 1955 v Florjanu pri Šoštanj. Poročen s Štefko, rojeno Golub. Oče dveh otrok: Monike in Davida. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinjivjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani

Jože Županec,

upokojen 6. januarja
Rodil se je 6. 3. 1955 v Ljutomeru. Poročen z Majdo, rojeno Jakopec. Oče štirih otrok: Andreje, Matica, Janca in Tjaše. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinjivjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, upokojil pa se je kot strojevodja VDL v Jamski strojni službi. Leta 1981 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja, leta 1994 za strojnika VDL in leta 2000 za vzdrževalca – voznika viličarja. Bil je član delavskega sveta, sveta delavcev in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je več gasilskih priznanj: državno odlikovanje gasilsko plamenico II. stopnje, priznanje PIGD Premogovnik Velenje ob 70-letnici društva in priznanje Občinske GZ Velenje. Bil je član PIGD Premogovnik Velenje in v njem več let član tekmovalne desetine. V pokoju bo živel v domačem kraju, kjer se bo ukvarjal z vinogradništvom, bo pa tudi kolesa-

ril. Sodelavcem želi, da bi se vračali iz črnih rovov k svojim družinam zdravi in dobre volje. Pozdravlja jih s 'Srečno!' in 'Na pomoč!'.

Alfred Vodusek,

upokojen 10. januarja
Rodil se je 10. 12. 1954 v Velenju. Poročen z Olgo, rojeno Koren. Oče dveh otrok: Tadeja in Damijana. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1971 pa v ESO. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Klasirmici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojni tehnik obrata. Leta 1983 je končal šolanje za ekonomskega tehnika in leta 1986 za obratnega strojnega tehnika. Opravil je tudi tečaje za strojnika izvoznega stroja, tečaj za ultrazvok kovin, tečaj za mentorja in izpit za nadzornika v metanskih jamah. Bil je član delavskega sveta RLV in obrata, član sveta delavcev in dva mandata podpredsednik sindikalne podružnice Klasirnica. Bil je tudi predsednik KS in član zbora združenega dela pri SO Velenje. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanja podjetja in GZS za inovatorstvo ter priznanja Rudarske godbe, katere član je bil 20 let, in namiznoteniškega kluba Tempo za 15-letno članstvo. V prostem času je bil zelo dejaven. Bil je igralec pri NK Rudar, trener v NTK Tempo, član Pihalnega orkestra Premogovnik Velenje, ukvarjal se je še z drugimi športi, šahom in poslušal glasbo. V pokoju si bo čas krajšal z gradnjo hiše v Škalah. Sodelavcem se zahvaljuje za vse lepe želje, ki so mu jih izrekli ob upokojitvi in vse dobro želi tudi njim.

Janez Kosi,

upokojen 14. januarja
Rodil se je 9. 11. 1955 v Podgorcih pri Ptuj. Poročen s Silvo, rojeno Težak. Oče dveh otrok: Damijane in Simona. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1973 v RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri Rudarskem praktičnem pouku. Upokojil se je kot inštruktor

- rudarski učitelj v Praktičnem izobraževanju. Leta 1981 je opravil pedagoški izpit za inštruktorja in leta 1985 izpit za delo z napredovalnimi stroji. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času goji več konjičkov, rad se rekreira. Sodelavcem želi veliko sreče pri opravljanju njihovega dela, predvsem brez poškodb, želi pa jim tudi, da bi še naprej ohranjali rudarsko tradicijo in pozdrav 'srečno'.

Branko Mikolič,

upokojen 14. januarja
Rodil se je 8. 7. 1955 v Celju.
Poročen z Ljubico, rojeno Jagarinec. Oče dveh otrok: Urške in Tomaža. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1996 je opravil izpit za inštruktorja pripravništva. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad hodi v hribe, ribari, v pokoju pa se bo ukvarjal tudi s kmetijstvom. Sodelavcem v slovo je zapisal: "Podjetju želim uspešno poslovanje, sodelavcem pa, da se zdravi vračajo domov."

Antun Toni Abramovič,

upokojen 6. februarja
Rodil se je 5. 6. 1955 v Daruvarju, Hrvatska. Poročen z Zdenko, rojeno Lempl. Oče dveh otrok: Anje in Žiga.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Leta 1987 je bil premeščen v Jamski transport, upokojil pa se je kot rudarski nadzornik v Jamski strojni službi. Leta 1986 je opravil šolanje za strojnega tehnika, opravil je tudi izpit iz hidravlike. Bil je član delavskega sveta in Društva inženirjev in tehnikov. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter za kvodajalstvo. Kri je daroval 47-krat. V prostem času je rad igral roket, v pokoju pa bo urejal okolico hiše in sadovnjak. Sodelavcem kliče 'srečno' in jim želi varno delo.

Janez Jelen,

upokojen 15. februarja
Rodil se je 31. 12. 1954 v Celju.
Poročen z Blažko, rojeno Ocepok. Oče dveh otrok: Iztoka in Darje. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot glavni strelec. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo ukvarjal z dejavnostmi, ki ga bodo sproščale in veselile. Sodelavcem želi, da zdravi in srečni dočakajo upokojitev ter da jo uživajo čimdlje.

Jožef Pečecnik,

upokojen 25. februarja
Rodil se je 20. 3. 1953 v Celju.
Poročen z Amalijo, rojeno Ločnikar. Oče enega otroka: Sebastijana. Od leta 1984 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani strugar v Jamski mehanizaciji - zunaj. Leta 2000 je bil premeščen v HTZ IP, kjer je delal nazadnje kot skupinovodja pretovarjanja v PC SIPO. Bil je član delavskega sveta, sindikata, deloval je v ZSMS in bil predsednik komisije za SLO. Prejel je odlikovanje občinskega štaba TO in bil nagrajen kot udarnik MDB. Dejaven je bil na kulturnem področju, saj je igral v dramskih igrah in skečih, za rekreacijo pa se rad sprehaja. Bolezen oči mu bo v pokoju, žal, preprečevala veliko dejavnosti. Sodelavcem je zapisal: "Bilo mi je v veselje delati z vami!"

Frančišek Planinc,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 7. 4. 1954 v Celju.
Poročen z Lidijo, rojeno Pergovnik. Oče dveh otrok: Miha in Ane. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1974. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji, upokojil pa se je kot elektro nadzornik v Jamski elektro službi. Leta 1983 je opravil zaključni izpit v delovodski strojni šoli. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v

podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. V prostem času rad smuča in kolesari, poleg tega pa bo v pokoju več časa preživel na morju. Sodelavcem želi, da bi se zdravi vračali med svoje najdražje.

Ilija Vasiljevič,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 5. 4. 1954 v Usorcih, BiH. Poročen s Snežano, rojeno Gvozden. Oče dveh otrok: Zdravke in Aleksandre. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1974. Zaposlil se je kot kvalificirani obratni električar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot nadzornik in vodja vzdrževanja v Jamski elektro službi. Leta 1983 je uspešno končal Delovodsko elektro šolo. Leta 1988 je obiskoval enoletno politično šolo CK ZKS in v letih 1989 in 1990 enoletno politično šolo v Kumrovcu. Leta 1985 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite in leta 1995 obiskoval dopolnilni seminar iz tehnike protiekspluzijske zaščite. Leta 1987 je opravil strokovni izpit za nadzornika elektro del v metanskih jamah. Dva mandata je deloval v delavskem svetu, bil je član sindikata in ZK. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Dobil je priznanje za 25-krat darovano kri in knjižno nagrado za delovanje v politični šoli. Je član Zveze radioamaterjev Slovenije in je pasivni radioamater. Od sodelavcem se poslavlja z grenkim priokusom, da je bil na delovnem mestu ves čas diskriminiran na politično-nacionalni osnovi.

Jože Vrtačnik,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 12. 7. 1952 v Celju.
Poročen s Štefko, rojeno Pecl. Oče dveh otrok: Alenke in Tomaža. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, na-

zadnje kot vodja priprave. Ob delu je pridobil izobrazbo kvalificiranega rudarja.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo skrbel za svoje zdravje in malo kmetoval. Nekdanjim sodelavcem želi več strpnosti, medsebojnega razumevanja in zdravja.

Maks Šoster,

upokojen 3. marca
Rodil se je 13. 8. 1956 na Ptuju. Poročen z Ivano, rojeno Javornik. Oče petih otrok: Mojce, Sonje, Vesne, Lidije in Alena.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1973. Zaposлил se je kot polkvalificirani ključavničar v Klasiirnici. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Leta 1987 je končal šolanje za rudarskega tehnika, leta 1991 pa je opravil izpit za rudarskega nadzornika v metanski jami.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 45-krat darovano kri. Kot član PGD Dolič je prejel priznanje – gasilsko plamenico II. stopnje.

V prostem času je igral nogomet in namizni tenis, kolesaril, bil je član KUD Avgust Hribar Dolič. V pokoju bo še kolesaril in se sprehajal. Sodelavcem želi veliko zdravja, zadovoljstva in strpnosti.

Milan Rožman,

upokojen 5. marca
Rodil se je 7. 5. 1956 v Hrastju-Moti pri Gornji Radgoni. Oče dveh otrok: Natalije in Mojce.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposлил se je kot nekvalificiran delavec v Stebru 8. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Preloge. Upokojil se je kot vodja rudarskega vzdrževanja v obratu Proizvodnja. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in kasneje še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Pokoj bo preživel na manjši kmetiji, sodelavcem pa želi predvsem čim bolj varno delo.

Maksimiljan Pritržnik,

upokojen 7. marca
Rodil se je 12. 10. 1955 na Graški Gori. Poročen s Štefanijo, rojeno Sever. Oče treh otrok: Jane, Petre in Mitja.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposлил se je kot kvalificirani strojni ključavničar v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot strojni nadzornik v Jamski strojni službi. Leta 1981 je končal strojno delovodsko šolo, opravil pa je še strokovni izpit za jamskega nadzornika, tečaj vzdrževanja VDL in tečaj hidravlike.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo dokončal hišo in uredil njeno okolico. Zahajal bo v planine, spoznaval tuje kulture in dežele ter se družil s prijatelji. Sodelavcem je napisal: "Ohranite veder in humorni pristop do življenja in dela. V medsebojnih odnosih ohranite strpnost in tovarištvo, ki sta tradicionalna in sveta v rudarskem poklicu. Tako bodo tudi problemi, ki jih prinaša sodobni tempo življenja in dela, znosni. Da bi zdravi in vedri dočakali upokojitev, čas, ki bo samo vaši!"

Ivan Ježovnik,

upokojen 14. marca
Rodil se je 14. 8. 1956 v Dobriču pri Žalcu. Poročen z Ljubico, rojeno Maltarič. Oče dveh otrok: Andreje in Majde.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposлил se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo delal na manjši kmetiji, sprehajal se bo in pomagal sorodstvu pri kmečkih opravilih. Sodelavcem želi dobro vodstvo podjetja in veliko varnega dela. Vabi jih, da se kdaj oglasijo pri njem doma, kjer bodo ob domači kapljici obujali spomine na delo v premogovniku.

Ramo Sarač,

upokojen 16. marca
Rodil se je 2. 12. 1955 v Gračani, BiH. Poročen z Zlatko, rojeno

Dedić. Oče dveh otrok: Emirja in Erne.

Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposлил se je kot nekvalificiran delavec v Zračanju, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1983 za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad vrtnari in to bo počel tudi v pokoju. Vsem sodelavcem želi veliko uspehov pri delu.

Rafo Filipovič,

upokojen 28. marca
Rodil se je 28. 7. 1956 v Obodnici Gornji, BiH. Poročen s Cvjijo, rojeno Lamešič. Oče dveh otrok: Sandre in Suzane.

Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1974. Zaposлил se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je rekreiral s plavanjem, kolesarjenjem in pohodi, rad pa je tudi igral šah, kartal in kuhal. V pokoju bo večino časa preživel z družino, se rekreiral in prepričan je, da mu ne bo dolgčas. Sodelavcem želi veliko zdravja, pri delu pa čim manj poškodb.

Stojan Jovičič,

upokojen 31. marca
Rodil se je 13. 10. 1956 v Smoluč, BiH. Poročen z Milo, rojeno Vukovič. Oče dveh otrok: Mileta in Sladana.

Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposлил se je kot polkvalificirani rudar v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1987 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja in leta 1988 za kombajnista.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju se bo skrbel za svoje dobro počutje s sprehodi in plavanjem. Sodelavcem se zahvaljuje

za sodelovanje in jim želi veliko sreče, zdravja in varno delo.

kvalificiranega kopača. Leta 1983 je opravil izpit za kombajnista in kvalificiranega voznika ter leta 1986 izpit za samostojnega strelca v metanskih jamah. Bil je član sindikata in ZK. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda na Paškem Kozjaku. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo največ časa namenil družini in delu pri vikendu. Podjetju želi uspešno poslovanje, sodelavcem pa veliko zdravja, sreče in čim bolj varno delo.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v jamo Pesje, upokojil pa se je kot strelec na odkopu v obratu Proizvodnja. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača. Leta 1985 je opravil izpit za reševalca, leta 1985 za kombajnista in kasneje še za samostojnega strelca v metanskih jamah. Bil je član delavskega sveta in njene komisije za stanovanjska vprašanja ter član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. V pokoju bo užival zaslužen pokojnino, sodelavcem pa želi, da ob varnem delu čimprej pridejo za njim.

Ivan Vodošek,
upokojen 14. aprila
Rodil se je 23. 12. 1950 v Velenju. Poročen z Lojzko, rojeno Krenker. Oče dveh otrok: Damjana in Petre. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot natakar v Družbenem standardu, sedaj GOST, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot poslovodja gostinskih obratov. Bil je predsednik sindikata v podjetju GOST. V prostem času se rekreira s smučanjem, kolesarjenjem in igranjem tenisa, je član Smučarskega kluba, zbira tudi značke.

Šaćir Murselović,

upokojen 31. marca
Rodil se je 6. 8. 1953 v Špionici, BiH. Poročen s Šahzijo, rojeno Puzić. Oče dveh otrok: Nedžiba in Vernese. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1977. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1981 za kvalificiranega kopača in kasneje za kombajnista na pripravah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju si bo krajšal čas s vrtnarjenjem in urejanjem hiše v BiH, s sprehodi v naravi, obiski sorodnikov in prijateljev. Sodelavcem želi, naj bodo zdravi, srečni in veseli v življenju in na delovnih mestih, naj pazijo nase in na druge kamrate ter naj upokojitev dočakajo zdravi.

Martin Pungartnik,

upokojen 31. marca
Rodil se je 31. 10. 1955 v Celju. Poročen z Jožico, rojeno Viher. Oče enega otroka: Robija. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskih mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni ključavničar v Jamski strojni službi. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kovinarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje Planinskega društva. V prostem času rad planinari, ukvarja se z vinogradništvom in kletarstvom. Vse to mu bo krajšalo čas tudi v pokoju. Sodelavcem želi varno delo in veliko zdravja.

Stanislav Gorenšek,

upokojen 6. aprila
Rodil se je 19. 8. 1954 v Lipi pri Frankolovem. Poročen z Marjanco, rojeno Borovnik. Oče dveh otrok: Sabine in Valentine. Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa že od leta 1974. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zračanju. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času planinari in se ukvarja z mizarstvom, kar bo počel tudi v pokoju. Sodelavcem želi preprosto: "Srečno!"

Nikolaja Ramšak,

upokojena 16. aprila
Rodila se je 7. 11. 1948 v Šentvidu pri Stični. Mati dveh otrok: Sabine in Petra. Od leta 1973 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot delavka gradbene stroke v Zunanjem obratu. Bila je večkrat premeščena, nazadnje leta 2000 v HTZ IP PC PGM - Gradbena dejavnost, kjer je delala do upokojitve kot delovodja gradbenega vzdrževanja. Bila je članica delavskega sveta obrata in članica sindikata. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju in prejela priznanje gasilskega društva. V prostem času deluje v gasilskem društvu.

Zdravko Ostojič,

upokojen 31. marca
Rodil se je 11. 2. 1954 v Tetimi, BiH. Poročen z Dragico, rojeno Stanišič. Oče dveh otrok: Jelene in Ljiljane. Od leta 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa že od leta 1978. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za

Ivan Podpečan,

upokojen 1. aprila
Rodil se je 1. 8. 1956 v Strmcu pri Dobrni. Oče enega otroka: Mateje.

Jože Koper,

upokojen 26. aprila

Rodil se je 6. 2. 1950 v Ribnici na Pohorju. Poročen z Mileno, rojeno Meh. Oče enega otroka: Sebastjana. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP. Upokojil se je kot vodja strojnega remonta v PC Servis in proizvodnja opreme. Leta 1985 je uspešno opravil šolanje za strojnega tehnika. V času zaposlitve je opravil nadzorniški izpit, izpit iz hidravlike in obiskoval različne druge tečaje. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 45-krat darovano kri. Prejel je priznanje Zveze učiteljev in trenerjev smučanja Slovenije za 20 let dela pri smučanju ter priznanje Rokometnega kluba Velenje. Je dejaven član Rokometnega kluba Velenje in član Zveze učiteljev in trenerjev smučanja Slovenije. V pokoju se bo rekreiral, vrtnaril in urejal okoli hiše. Sodelavcem želi prijetno in varno delo ter čimveč blagostanja zanje in za njihove družinske člane.

Viktor Barle,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 2. 7. 1954 v Ljubljani. Poročen z Ivanko, rojeno Gros. Oče dveh otrok: Tatjane in Nataše. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni električar v Jamski elektro službi. Opravil je izpit za delo v metanski jami.

Prejel je priznanje za 20-krat darovano kri. V prostem času se rekreira, kot upokojenca pa ga bo zaposlovalo delo pri hiši. Sodelavcem želi srečno in varno vrnitev z dela, posebej iz jame, veliko srečnih dni med njihovimi domačimi ter zdrav odhod v za-sluzeni pokoj.

Dušan Hladin,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 21. 9. 1954 v Slovenj Gradcu. Poročen z Marjano, rojeno Korošec. Oče dveh otrok: Darje in Uroša. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar pri Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vzdrževalec elektro naprav v Jamski elektro službi. Leta 1978 je opravil izpit iz protieksplzijske zaščite naprav. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 60-krat darovano kri. Je član ŠFS Koleda in Tamburaškega društva Pesje. Sodelavce lepo pozdravlja ter jim želi veliko zdravja in varnega dela.

Hazim Ibrišević,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 1. 9. 1954 v Babunovičih, BiH. Poročen z Zajnebo, rojeno Sinnanović. Oče dveh otrok: Alena in Anela. Od leta 1980 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta

1997 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. S kolesarjenjem in ribolovom si bo krajšal upokojske dneve, svojim sodelavcem pa želi predvsem srečno in uspešno delo.

Dragutin Matič,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 1. 7. 1954 v Podbrestu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Marjano, rojeno Germ. Oče dveh otrok: Draga in Branka. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Preloge, upokojil pa se je kot vodja rudarskega vzdrževanja v obratu Proizvodnja. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta, ZK in sekretar OO ZSMS v Jamskem transportu. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se rekreira in riše akte, kar ga bo zaposlovalo tudi kot upokojenca. Sodelavcem želi veliko sreče pri delu ter da ostanejo dobri kamerati.

Mujo Nuhanović,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 21. 12. 1954 v Duboščici, BiH. Poročen z Zejno, rojeno

Ibrahimović. Oče dveh otrok: Dajre in Melise.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa že od leta 1974. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega električarja. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi tečaj za kombajnista na odkopu in za samostojnega strelca v metanski jami. Bil je član delavskega sveta in ZK ter predsednik OO ZSMS v Jami Pesje. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter prejel priznanja za udejstvovanje v športu. V prostem času je igral nogomet, namizni tenis, odbojko, metal pikado in kegljal. Nekatere od teh dejavnosti bo gojil tudi v pokoju. Sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in jim kliče: "Srečno!"

Mirsad Pašić,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 6. 5. 1954 v Bosanski Krupi, BiH. Poročen s Fatimo, rojeno Didović. Oče dveh otrok: Verne-se in Sabine. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa od leta 1974. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni električar v Jamski elektro službi. Leta 1978 je opravil izpit iz protieksplzijske zaščite naprav. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo zahajal v naravo, plaval in urejeval svojo filatelistično zbirko. Veliko zdravja, sreče in veselja do dela pa želi svojim sodelavcem.

Anton Polak,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 30. 3. 1954 v Ugljeviku, BiH. Poročen z Zofijo, rojeno Jakop. Oče dveh otrok: Antona in Bojane. Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah.

Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 65-krat darovano kri. V prostem času rad kolesari, v pokouju pa se bo posvetil družini. Od svojih sodelavcev se poslavlja z željo, da bi bili zdravi in da bi delo opravljali brez nezgod.

1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel vse tri značke za udarniško delo v podjetju. Veliko se rekreira z igranjem malega nogometa, plavanjem in kolesarjenjem. Tudi v pokoju bo temu tako, ob tem pa bo še urejeval vrt in zahajal v naravo. Vsem svojim sodelavcem in njihovim družinam želi veliko sreče in zdravja.

Milorad Mečava,

upokojen 20. maja
Rodil se je 4. 2. 1954 v Vlačkovcih, BiH. Poročen z Vukosavo, rojeno Karan. Oče dveh otrok: Biljane in Saša.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa od leta 1974. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni ključavničar v Jamski strojni službi. Leta 2000 je obiskoval tečaj iz osnov hidravlike.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rekreira se s plavanjem, z drugimi športnimi aktivnostmi pa se bo ukvarjal v pokoju.

Marjan Petrović,

upokojen 27. maja
Rodil se je 18. 3. 1954 v Gornji Lipnici pri Tuzli, BiH. Poročen z Nevenko, rojeno Lamešič. Oče dveh otrok: Vesne in Jasne. Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta

Stanislav Lužnik,

upokojen 31. maja
Rodil se je 19. 6. 1954 v Slovenj Gradcu. Poročen z Antonijo, rojeno Kovač. Oče dveh otrok: Boštjana in Lidije.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni električar na glavnem odvozu v jami Pesje v Jamski elektro službi. Opravil je dopolnilni tečaj iz protieksplzijske zaščite naprav.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje za radioamaterstvo.

Je član Čebelarskega društva Slovenije in Radioamaterskega društva Koroške. Goji male živali, rad se s svojim psom huskyjem sprehaja v naravi, gleda filme in bere leposlovnne knjige. Da mu ob vsem tem v pokoju ne bo dolgčas, bo poskrbel še s kmetovanjem, delom v hiši in njeni okolici, sadjarstvom, s pridelovanjem ribezovnega vina, žganja...

Vsem svojim sodelavcem, rudarjem na čelu in pripravah, želi, da bi bili srečni, zadovoljni, zdravi, da bi se vedno vračali k svojim družinam in mimo dočakali upokojitev.

Franc Jerič,

upokojen 31. maja
Rodil se je 24. 11. 1953 na Ptuj. Poročen z Ljubinko, rojeno Grujič. Oče treh otrok: Eve, Jureta in Tanje. Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za samostojnega strelca v metanskih jamah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času si je zgradil hišo, rad vrtnari in bere, v pokoju pa bo ob tem imel čas še za poslušanje glasbe, risanje, ples, izlete. "Denar je veliko, vendar še zdaleč ne toliko, kot so zdravje, mir in ljubezen. Negujte tovarištvo in složnost, v tem je vaša moč! Cenite in varujte zdravje, tako svoje kot kameratov! Srečno!" je napisal svojim sodelavcem v slovo.

Hidajet Hankić,

upokojen 31. maja
Rodil se je 2. 10. 1955 v Lukavcu, BiH. Poročen z Refijo, rojeno Zelenkič. Oče dveh otrok: Sanele in Enite. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1999 je

bil premeščen v jamo Pesje. Upokojil se je kot strežnik mehanizacije v obratu Proizvodnja. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Leta 1979 je opravil tečaj za delo s težko mehanizacijo, leta 1988 za kombajnista na pripravah, leta 1993 tečaj za vodje skupin in leta 1996 za inštruktorja pripravništva. Bil je član ZK, sindikata, delavskega sveta in sveta delavcev. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 55-krat darovano kri.

V prostem času je igral rokomet, nogomet in treniral atletiko. V pokoju bo plaval, se potapljal in rolal ter hodil na izlete v naravo. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče, denarja in čim manj nezgod.

Zdenko Albreht,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 15. 4. 1954 v Celju. Poročen z Bojano, rojeno Puh. Oče dveh otrok: Aleša in Katje. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot vodovodni instalater v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni ključavničar - vzdrževalec v Jamski strojni službi. Opravil je tečaj za polkvalificiranega ključavničarja ter tečaja iz pnevmatike in hidravlike. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ermin Krejan,

upokojen 30. aprila

Rodil se je 29. 3. 1956 v Slovenji Gradcu. Poročen z Emo, rojeno Podjavoršek. Oče enega otroka: Eve.

Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani avtomehaničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vzdrževalec zahtevnih naprav v Jamski strojni službi. Med delovno dobo je pridobil izobrazbo kvalificiranega ključavničarja, opravil tečaja iz hidravlike in za vzdrževalca zahtevnih naprav ter izpit za strojnika VDL. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 40-krat darovano kri. Rad poje; bil je pevec v zboru in v oktetu. Sodelavcem želi zdravja in sreče pri delu.

Husein Dedić,

upokojen 30. maja
Rodil se je 29. 5. 1958 v Zvorniku, BiH. Poročen z Ramizo, rojeno Smajić. Oče dveh otrok: Nihada in Rusmirja.
Od leta 1980 je delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Zavarovanju, sedaj del HTZ IP, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za polkvalificiranega rudarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
V pokoju bo imel več časa za družino. Sodelavcem želi veliko zdravja in dobro delo.

Zehrudin Džafić,

upokojen 31. maja

Rodil se je 16. 8. 1954 v Lukavcu, BiH. Poročen z Munervo, rojeno Glumčević. Oče dveh otrok: Zlatke in Denisa.

Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Preloge, sedaj obrat Proizvodnja, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot črpalec vode v revirju.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je bil dejaven v športu; igral je nogomet, odbojko, rokomet, tenis ter kegljal in streljal. Rekreiral se bo tudi v pokoju. Svojim sodelavcem in vsem rudarjem želi veliko zdravja in sreče v življenju.

Ukšín Hajdari,

upokojen 31. maja
Rodil se je 8. 4. 1955 v Zijačah, Kosovo. Poročen s Sejado, rojeno Mujčić. Oče treh otrok: Vezire, Safeta in Fatime.
Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa že od leta 1974. Zaposlil se je kot kvalificirani električar pri Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vzdrževalec merilnih naprav v Jamski elektro službi. Leta 1980 je opravil tečaj iz protieksplzijske zaščite naprav. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
V pokoju bo urejeval vikend in užival v naravi. Sodelavcem se srčno zahvaljuje za lepo sodelovanje in jih pozdravlja s "srečno!".

Mijo Kristić,

upokojen 6. junija
Rodil se je 6. 7. 1953 v Kaknju, BiH. Poročen z Ano, rojeno Božić. Oče dveh otrok: Vladimira in Branke.
Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran rudar v Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve.
Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 20 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Sodelavcem želi srečo, zdravje in dobro življenje.

Hajro Ibrahimović,

upokojen 10. junija
Rodil se je 29. 7. 1956 v Donji Orahovici, BiH. Poročen z Mukeremo, rojeno Djogić. Oče dveh otrok: Salmirja in Selme.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Opravil je tečaj za kombajnista na pripravah.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Bil je član športnega društva in v pokoju se bo skušal čim več rekreirati, predvsem s kolesarjenjem in hojo. Sodelavcem želi veliko uspeha, zdravja in sreče.

Minilo je 60 let

Davnih 60 let nazaj je bil narejen skupinski posnetek 53 učencev dveh letnikov prve rudarske šole v Velenju. Ustanovljena je bila leta 1942 pri tedanjem rudniku, in to je bila prva šola, ki je sistematično izobraževala rudarje za rudarski poklic.

V soboto, 7. junija, se je v Bevčah srečalo 14 še živčih učencev te šole.

60 let je dolga doba, a starostne tegobe nam niso mogle preprečiti zadovoljstva, da smo še tu, da uživamo sadove desetletja dolgega mukotrpnege rudarjenja v velenjskem premogovniku.

Vabilu na to srečanje sta se prijazno odzvala tudi dr. Evgen Dervarič, direktor Premogovnika Velenje, in Ivan Kotnik, direktor Šolskega centra Velenje.

Seveda je srečanje potekalo z obujanjem spominov. Nekdanji sošolci, pozneje večji del rudarji po poklicu, smo se spominjali takratnega rudarjenja s "kroco in trigelcem" ter vseh prijetnosti in neprijetnosti takratne tehnološke stopnje razvoja premogovnika.

Poslušali smo zelo zanimiva prikaza sedanje tehnološke razvitosti Premogovnika Velenje in vizijo prihodnosti, ki ju je podal dr. Dervarič. Razlike med rudarjenjem v letu 1943 in v letu 2003 niso le velike, so ogromne!

Ivan Kotnik nas je presenetil s podatki o sedanji razvejanosti šolskega sistema in velenjskega šolskega centra.

Ob teh dveh poročilih o stanju v premogovništvu in v strokovnem šolstvu smo se udeleženci srečanja počutili kar malo neugodno ob primerjavi naših takratnih skromnih prizadevanj s sedanjim stanjem. Vendar smo ponosni na ta naša prizadevanja, saj smo vlagali kamenčke v temelje današnjih gigantov, tako Premogovnika Velenje kot Šolskega centra.

Bivši učenci prve rudarske šole želimo obema kolektivoma uresničitev njihovih lepih in za Velenje koristnih načrtov.

Ivan Štajner

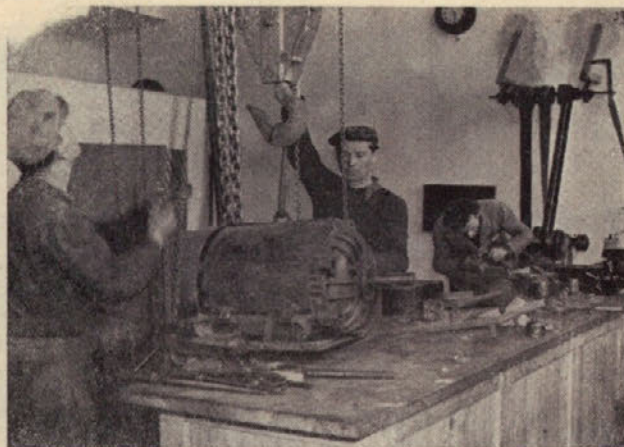

Fotografija učencev dveh letnikov rudarske šole je nastala leta 1943. Skupaj je bilo v dveh letnikih 50 učencev.

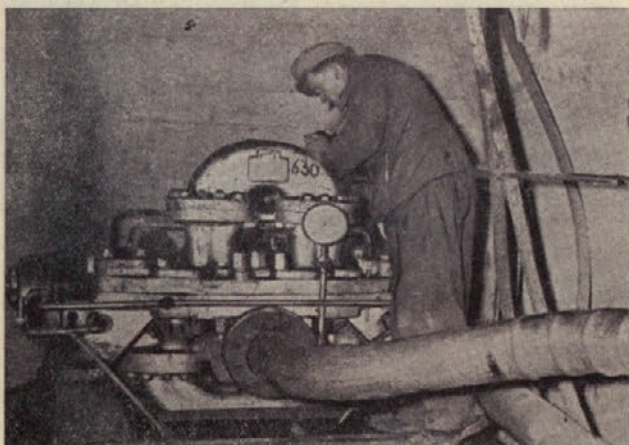
Na fotografiji danes ne prepoznajo štirih učencev, dva pa nista na njej, ker sta pred tem odšla v nemško delovno službo. V prvi vrsti od leve so: direktor šole Kreuzer, direktor rudnika Maty, vodja varnostne službe Zajc in inštruktor praktičnega pouka kopač Siter.

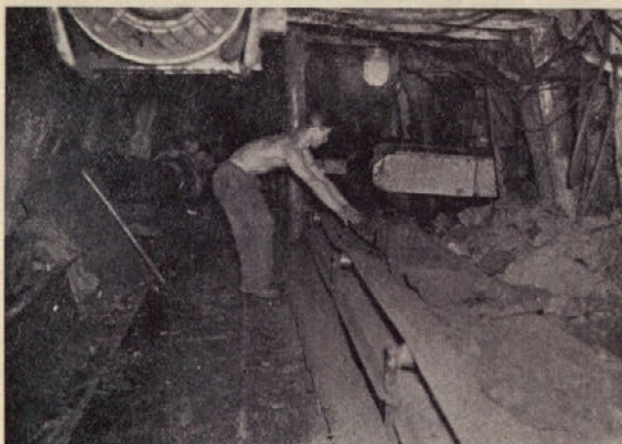
Po 60 letih so se sošolci znova srečali in s pomočjo dr. Evgena Dervariča, sedi prvi z leve, in Ivana Kotnika, sedi v sredini, spoznali današnje premogovništvo in šolski sistem.

Električna remontna delavnica pri novem jašku

Vodna črpalka pod novim jaškom

Nakladanje premoga na zbirni transportni trak

Transport premoga iz mehaniziranega širokega čela s transporterjem na zbirni

Vabimo vas k praznovanju dneva rudarjev v soboto, 28. junija 2003.

Praznični dan se bo začel z budnicami Pihalnega orkestra Premogovnik Velenje.

Ob 10. uri se bodo v Domu kulture zbrali naši sodelavci in sodelavke, ki so v podjetju zaposleni 20 let. Prejeli bodo priznanja in ročne ure. Na tej slovesnosti bodo priznanja in spominske nagrade prejeli tudi jubilaranti jamske reševalne čete.

Ob 17. uri se bodo na Titovem trgu začeli zbirati uniformirani rudarji za parado.

Ob 17. 30 bo parada krenila po mestnih ulicah proti stadionu ob jezeru.

Ob 18. uri se bo na stadionu ob jezeru začel tradicionalni 43. skok čez kožo. V rudarski stran bo sprejetih okoli 30 mladih rudarjev. Častni skok bo opravil Anton Rop, predsednik vlade Republike Slovenije. Slavnostni govornik bo dr. Evgen Dervarič, direktor Premogovnika Velenje.

Od 19.30 dalje bo na prireditvenem prostoru ob Škalskem jezeru družabno srečanje delavcev in upokojujencev Premogovnika Velenje.

Srečamo se torej v soboto, 28. junija, ob 18. uri na stadionu ob jezeru na 43. skoku čez kožo!

Srečno!

Odbor za pripravo praznovanja dneva rudarjev

Rudarska malica

Vsi imetniki blokov za rudarsko malico boste lahko malico prevzeli samo **v soboto, 28. junija 2003, med 7. in 15. uro na kotalkališču v Velenju.**

Na rudarskem pikniku v soboto, 28. junija, ob Škalskem jezeru boste za blok dobili kuhano kračo in vino.

Prijetno praznovanje vam želimo!

stik s publiko, da ni samo nema priča dogajanjem na odru, temveč da aktivno sodeluje v celi prireditvi. Upam si trditi, da nam je to v preteklih letih vedno uspelo.

Največja nagrada sodelujočim na prireditvi je vsekakor močan aplavz, smeh od srca in zavzeto vzpodbujanje novincev pri izpolnjevanju njihovih nalog na sodu. Če imajo pri tem gledalci še občutek spontanosti, je to še posebno priznanje za izvajalce. Scenarij pa mora biti skrbno načrtovan predvsem zato, da prireditev ne traja predolgo in da se odvija čimbolj tekoče."

Rudar: "Vsako leto imate opraviti z novo generacijo "zelenjave". So se v 15. letih tudi mladi kaj spremenili?"

Medved: "Mladi so vedno mladi, bi rekel. Dodam pa lahko, da mladi postajajo vse bolj samozavestni, tudi ko je treba nastopiti pred nekaj tisoč ljudmi. Zanimivo je, da so na generalki prejšnji dan vedno razposajeni, nekateri celo nemirni. Kmalu pa jim je, tudi zaradi resnega odnosa nas, organizatorjev, do te prireditve, jasno, da je pred njimi odgovorna naloga. Stopiti na sod pred celotnim avditorijem, povedati rojstne podatke, glasno povedati geslo in odgovoriti še na nepričakovano vprašanje, ni kar tako.

Letos bom kot vodja ceremoniala sprejel v rudarski stan že 1000. novincev.... Prav se mi zdi, da po 15 letih vodenja te prireditve prepustim častno rudarsko palico in vodenje parade nekemu mlajšemu."

Rudar: "Gotovo imate na minulih 15 let veliko spominov. Lahko poveste kakšno anekdoto?"

Medved: "Veselih dogodkov se je zgodilo veliko, vsako leto pa smo si izmislili nekaj specifičnega. Ko so postali moderni GSM aparati, smo v scenarij vpletli, da je novincu ravno na sodu zazvonil telefon.

Meni osebno se zdijo najlepši trenutki, ki sem jih deležen po končani prireditvi, ko pridejo tako aktivni kakor tudi že upokojeni uniformiranci in pravijo: "Tudi letos je bil skok dobro izveden!" in to potrjuje še s pravim knapovskim stiskom roke."

Rudar: "Kaj bi svetovali vašemu nasledniku pri tej častni, zahtevni in hkrati prijetni nalogi?"

Medved: "Svojemu nasledniku posebnih nasvetov ne bi dajal. Želim mu predvsem veliko vztrajnosti in pozornosti pri pripravah na prireditev,

nekaj ugodnih vremenskih napovedi, predvsem pa 'SREČNO!'"

Že število gledalcev veliko pove

Mag. Marjan Hudej, univ. dipl. inž. rudarstva, sicer direktor Rudarskih gradbenih programov v Premogovniku Velenje, je vodja priprav na skok čez kožo in je med prireditvijo veliko manj opazen kot vodja ceremoniala, a vse niti pravzaprav vleče on.

Rudar: "Vaša vloga pri vsakoletnem skoku čez kožo je gledalcem nevidna, a je zelo pomembna. Kaj je vaša naloga, kaj je bistvo celotnega ceremoniala?"

Hudej: "Biti v vlogi vodje priprav

Mag. Marjan Hudej: "Če gledalci odidejo z navdušenjem, veš, da bodo naslednje leto znova prišli na skoraj enako predstavo."

pomeni, da si neke vrste scenarist, režiser, dramaturg.

Kot scenarist načrtuješ sceno, ozadje in rekvizite na prizorišču. V sceno moraš vključiti tudi vremenske razmere. Paziti moraš, da je vse tako, kot po tradiciji mora biti, hkrati pa moraš prostor dogajanja posodabljati, dodati vedno kaj zanimivega, nepričakovanega.

Kot režiser skrbiš za redni potek vaj in prireditve, za usklajevanje igralcev, rekvizitov in tehnike. V sodelovanju z vodjem ceremoniala nastane scenarij, v katerem je natančno predvideno, kdaj kdo kaj izreče, kako se mora

gibati po prizorišču, do minute natančno mora biti preračunan čas trajanja prireditve.

Tretja vloga bi bila nekako primerljiva z vlogo dramaturga v gledališču. Izbrati in prirediti moraš gesla, sodelovati z vsemi, ki so odgovorni za prireditev, pomisliti moraš na dramaturške elemente, kot so npr. zvok, barve in podobno. Tudi vloga in sodelovanje publike sta vnaprej predvidena. Kot vodja priprav si odgovoren, da se ne zgodi nič, česar ni v načrtu."

Rudar: "Kaj je najtežje v okviru vaj in priprav?"

Hudej: "Najtežja od vsega je aktualizacija ceremoniala. Vsako leto enak obred, pa vendar vedno novo

doživetje, ki privabi tisoče ljudi.

Ceremonial mora vsebovati nekaj aktualnih dogodkov, ki so splošni, zanimivi za množico, taki, da se o njih lahko šalimo, se jim skupaj nasmejimo."

Rudar: "Kako nastajajo gesla za skok?"

Hudej: "Gesla za skok so težji del ceremoniala. Ne smejo se preveč ponavljati. Vanje morajo biti vpletena družbeno zanimiva dogajanja, ki bodo všeč publikli. Biti morajo dovolj zabavna in hkrati primerna za javnost, za obeležitev rudarskega praznika.

Dijaki neradi pišejo gesla, neradi kujejo verze. Malo jim morajo pomagati v šoli, ideje pa črpajo tudi iz zbirke starih gesel, ki jo je zbral in uredil Drago Seme.

Gesla predvsem ne smejo nikogar žaliti. Novinec se lahko smeji na svoj račun ali pa na račun splošne človeške neumnosti. Mislim, da z gesli v vseh teh letih res nikogar nismo užalili, prizadeli."

Rudar: "Kako veste, ali ste vi in odbor za pripravo praznovanja dobro opravili svoje vloge?"

Hudej: "To se vidi, če pogledaš gledalce. Že njihovo število veliko pove. Če gledalci odidejo z navdušenjem, veš, da bodo naslednje leto znova prišli na skoraj enako predstavo. Lahko rečemo, da prireditev uspe, če novinci začutijo pomen in veličino prehoda od šolanja v delovno razmerje. Dobro izpeljana prireditev navduši tudi vabljenе goste, posebej pomembne goste. Če gostje izrazijo presenečenje nad dogodkom, je to dober znak."

Rudar: "Koliko let že opravljate to nalogo?"

Hudej: "To nalogo opravljam že 18 let. Sodeloval sem že v času, ko je bil vodja prireditve mag. Franc Avberšek in ves čas sem sodeloval z dr. Milanom Medvedom, dolgoletnim sedanjim vodjem parade in ceremoniala.

Z dr. Medvedom sva se dogovorila, da je prišel čas za mlajše kolege. V teh osemnajstih letih se je spremenilo marsikaj. Dobro je, da smo prizorišče prireditve s kotališča prestavili v lepo zeleno okolje mestnega stadiona, ki ima poleg tega še pokrite tribune. Dobro je bilo tudi, da se je večerna zabava z Velenjskega gradu prestavila ob restavracijo Jezero in nazadnje ob Škalsko jezero."

Rudar: "Organizacija in izvedba celotne prireditve je delo tima ljudi - odbora za pripravo praznovanja. Kako sodelujete, kako poteka organiziranje prireditve?"

Hudej: "Moram reči, da je bilo sodelovanje s skupino soodgovornih v okviru organizacijskega odbora vedno zelo uspešno in prijetno. Drugače tudi ne bi moglo biti. Vsi opravimo svoje delo odgovorno in z navdušenjem. Drug drugemu dajemo predloge in pobude, kako bi bilo mogoče ceremonial izboljšati, popestriti."

Rudar: "Je vsakoletno ponavljanje teh dogodkov za vas rutina ali vedno kaj novega?"

Hudej: "Ves organizacijski odbor je skrbel, da se tradicija ohranja. Zavedali pa smo se tudi tega, da naslednji skok ne sme biti slabši, ne sme biti enak prejšnjemu, ampak je edina možnost, da je še boljši. Pri tovrstnih prireditvah je mogoče, da kvaliteta narašča, ker je vse odvisno od domišljije in vloženega prostovoljnega dela. Odbor za pripravo ima standardni okvir delovanja, toda vsi smo želeli, da delo ne postane rutinsko, temveč je ustvarjalno."

Rudar: "Se spominjate kakšnih anekdot, posebnih

dogodkov v zvezi s skoki čez kožo?"

Hudej: "Vsako leto se zgodi kakšna anekdota. Nekaterim se nasmejimo kar takoj, drugim pa se upamo naglas zasmejati šele čez nekaj let. Za anekdote so ponavadi poskrbeli preveč nerodni ali preveč samozavestni novinci, včasih je vreme poskrbelo, da je bilo prav komično, včasih so nastali zapleti s pivom in nam je skok ostal v posebnem spominu.

Pri teh komičnih zapletih ima glavno vlogo vodja ceremoniala, ki se mora hitro znajti in smešno narediti še bolj smešno ali pa izpeljati situacijo tako, da se smešno zaduši, skrrije.

V vseh teh letih so bili nekateri dogodki res preseženje. Zanimivo se mi je zdelo, da so vsi izbranci, ki so izvajali častni skok, občutili slovesnost dogodka in rahlo napetost, tudi malo treme. Kako zanimivo je bilo to, ko je vendar šlo za ljudi, ki so vajeni nastopanja in izpostavljanja javnosti!

Nepozabna nam bo ostala zadrega ob častnem skoku nekdanjega predsednika države Milana Kučana. Ne vem, kako se je lahko zgodilo, vendar se je, da smo mu ponudili reklamno laško pivo iz - menda edinega - unionskega reklamnega kozarca. Predsednik je znal iz tega narediti za nas dobro šolo in šalo."

Rudar: "Letošnji skok je vaš zadnji. Imate kakšen nasvet za vašega naslednika?"

Hudej: "Naslednik bo vnesel svež veter, nove ideje, nekatero spremembo. In to bo zelo dobro. Če se bo zmozel prilagajati, biti strpen, potem sodelovanje z ljudmi ne bo težko. Vem, da bodo mlajši kolegi imeli dovolj energije, da bodo zadržali publiko in ohranjali tradicijo."

Srečno obema, dr. Milanu Medvedu in mag. Marjanu Hudeju! Upam, da poslej kot zvestima in ne prestrogima gledalcema!

Diana Janežič

Dobri napotki za izboljšanje dela

Aktiv novinarjev v podjetjih in zavodih pri Društvu novinarjev Slovenije je imel 29. in 30. maja v Ljubljani svoje tradicionalne, že 24. študijske dneve. Udeležilo se jih je 30 članov aktiva, med njimi pa je bilo, kar je posebej razveseljivo, precej novih, mladih urednikov in novinarjev glasil.

V strokovnem delu srečanja je dr. Urban Vehovar z Urada za preprečevanje korupcije predstavil vlogo in pristojnosti tega urada, o razvoju, uporabnosti in prihodnosti digitalne fotografije je govoril znani slovenski fotograf Matjaž Intihar, o tem, kako komunicirati z internimi in eksternimi javnostmi o vplivih gospodarske družbe na okolje, je govorila Alenka Burja, državna podsekretarka v Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, novinarska kolegica Beti Valič pa je udeležence seznanila s pravo elektronskega časopisa.

Na redni letni skupščini smo pregledali delo v lanskem letu in bili z njim zadovoljni. Predvsem smo bili odlični gostitelji kolegov iz 12 držav, članic Evropske federacije urednikov internih glasil FEIEA, ki so imeli redno letno zasedanje sveta oktobra lani v Ljubljani. Na skupščini so razpravljali tudi o aktualnih dogajanjih v Društvu novinarjev Slovenije in o pripravah na volilno skupščino društva.

Leta 2001 je aktiv prvič podelil nagrade Zlato pero za najboljša interna glasila. Na letošnji tretji razpis je prišlo 21 prijav, od tega 10 revij, 5 časopisov, 5 biltenov in en elektronski časopis. Vse edicije so oblikovalsko in vsebinsko ocenjevali Marjeta Šoštarič, novinarka Dela, dr. Andrej Škrlep, docent na Fakulteti za družbene vede, in Bojan Dobravc, kreativni vodja GV Revije.

Tretje leto zapored je nagrado Zlato pero dobil Časopis Poslovnega sistema Mercator d.d., katerega glavna urednica je Vesna Bleiweis. Na drugo mesto se je uvrstil Naš glas Droge Portorož, ki ga ureja Majda Vlačič, in na tretje Naš stik ELES-a, ki ga ureja Brane Janjič.

Na razpisu za Zlato pero smo drugič sodelovali tudi z našim internim glasilom Rudar. Pred dvema letoma je zasedel tretje mesto, letos smo bili

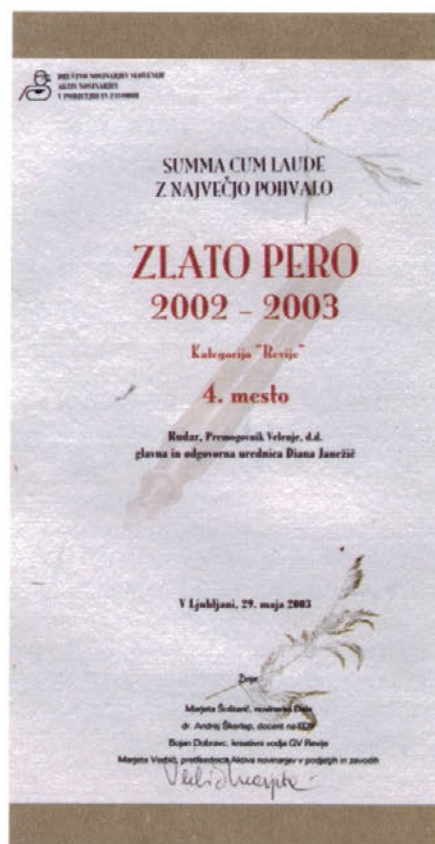
Del udeležencev srečanja z letošnjimi nagrajenci za najboljša glasila

četrti. Bolj kot uvrstitev pa so za uredništvo pomembne pripombe, ki so jih ob ocene zapisali člani žirije.

Rudar je pri ocenjevanju vsebine na lestvici od 1 do 10 dobil osmice in devetke za raznovrstnost novinarskih zvrsti, vsebinsko razčlenjenost vsebine, uvodnik, stil in kakovost pisanja ter za izpolnjevanje namena edicije, to je obveščanje interne javnosti. Pri ocenjevanju oblikovanja so bile dobro ocenjene fotografije in naslovnica, nekoliko slabše pa prelom in celostna oblikovna zasnova edicije.

V pisni oceni Rudarja so člani žirije zapisali, da revija dobro predstavlja strokovne teme, je urejena in pregledna in da so fotografije dobre. V kritičen premislek in napotek za izboljšanje Rudarja pa bomo v uredništvu gotovo vzeli pripombe, da so si prispevki med sabo preveč podobni, da je naslovnica čista in binanjio spadali najpomembnejši naslovi iz vsebine ter da je logotip imena revije videti nekoliko zastarel.

Diana Janežič

Kar tako naj ostane, kot je!

AVTO »Avto mi pomeni prevozno sredstvo, treba ga je imeti. Če le ni nujno potreben, pa se rad odpravim peš. Všeč so mi avtomobili, posebna premoženja pa zanje ne bi dajal. Tudi če bi zadel na lotu, bi bil zadovoljen z avtom srednjega razreda, kakšnim BMW-jem, novo laguno.«

BEVČE »V Bevčah sem se pred devetintridesetimi leti rodil in tam živel na babičini kmetiji z mamo, dvema sestrama in bratom dve leti, potem pa smo se odselili v Staro Velenje.«

CIRKUS »Beseda velikega pomena. Bolj mi je pri srcu pravi cirkus, kamor sem že kdaj peljal svojo hčerko, poznam pa tudi druge cirkuse, ki pa se jim prav rad izognem. In konec koncev bi lahko rekel, da cirkus življenja kar dobro obvladam.«

ČAS »Pravijo, da je čas denar, jaz pa pravim, da si je treba vzeti tudi čas zase. Čas ni samo denar, je večji zaklad, saj sem najbolj srečen, ko najdem čas zase, za rekreacijo. Res v naglici včasih zmanjka časa za vse, a trudim se – in gre – da čas razporedim tako, da ga je za vse dejavnosti in tudi za sprostitve dovolj.«

DELO »Letos bo dvajset let, kar sem se zaposlil v Premogovniku.

Še pred tem sem bil - po končanem šolanju za električarja jakega toka - šest mesecev praktikant v ESO, potem sem odslužil vojaščino in se zaposlil na pripravskem delovišču v jami. Tam sem delal osem let, pridobil kvalifikacijo za rudarja, zaradi zdravstvenih težav pa sem jama zapustil in dobil delo v HTZ.

Najprej sem delal na rokavičarskem oddelku, nakar sem napredoval in nadaljeval z delom na tapetniško-galanterijskem oddelku, kjer delam še sedaj.

Moje delo je raznoliko, tudi terensko, torej pestro in me res veseli. Izdelujemo usnjeno galanterijo, tapiciramo sedežne garniture, izdelujemo zaščitna sredstva za rudarje, veliko pa delamo tudi po naročilu za tržišče, recimo razne torbe, transparente, balдахine.«

ENERGIJA »Energije imam dovolj, včasih jo moram že kje pokuriti. Rad

sedem na kolo, se odpravim na tek v naravo, okrog jezera. Potem je moje počutje odlično.«

FINANCE »Tudi s financami gre, ni posebnih težav. Včasih sem še v prostem času kaj malega delal, sedaj pa znam denar razporediti tako, da gre skozi mesec.«

GOL »Ta beseda me najprej spomni na goloto in na prijeten nudistični kamp Bonculuka na Krku, kjer sem pred dvema letoma preživel lepe počitnice.

Sicer pa mi je tudi žoga blizu. Čez zimo imamo sodelavci iz delavnice zaščitnih sredstev ob sredah v telovadnici v Škalah organizirano igranje malega nogometa, da si malo popestrimo dolge zimske večere, se razmigamo in razvedrilo.«

HTZ »HTZ je velika firma, v kateri se poskušamo usmerjati na tržišče. Mislim, da se večinoma vsi trudimo, iščemo in dajemo predloge za boljše delo. Če se bomo vsi zavedali, da so se časi spremenili, da je potrebno resno delo, da moramo prodreti na tržišče, potem nam bo uspelo. Upam, da nam bo.«

IZLET »Izletov, ki jih organizira sindikat v firmi, se ne udeležujem, rad pa hodim na individualne izlete, sam ali z manjšo družbo. Za izlet se na hitro odločim, ne maram dolgo vnaprej načrtovanih izletov. Počitnice pa malo bolj načrtujem in tako že kakšnih deset let obiskujem otoke v Dalmaciji.

Bil sem že na Braču, Hvaru, Korčuli, letos gremo pa na Pag. Moje poletne počitnice ob morju so štirinajstdnevne, da se res spočijem, naužijem morja, obvezno vzamem s seboj kolo.«

Janez Koren, zaposlen v tapetniško-galanterijskem oddelku HTZ IP

JEZA »Seveda sem včasih jezen, a marsikaj toleriram, se dolgo zadržujem in tudi, ko se razjezim, se hitro pomirim. Jeza pri meni ne traja dolgo, najbolj pa me razjezi krivica.«

KOLO »Kolo je čudovit športni rekvizit. Kolesariti sem začel, ko sem kot invalid zapustil delo v jami. Ob prehodu na zunanje delo sem se najprej zredil za dvanajst kilogramov, saj malica je bila topla, fizičnega dela pa ni bilo več.

Zato sem se odločil za nakup kolesa in potem sem ugotovil, da mi kolesarjenje zelo odgovarja. S kolesom sem se začel voziti v službo in tudi popoldne sem večkrat sedel na kolo. Kilogrami so splahneli, zadovoljstvo je bilo in tako je veselje do kolesarjenja ostalo.«

LJUBEZEN »Lepa je, tako v začetku kot kasneje, ko z leti sicer postane

manj vroča, zato pa preraste v razumevanje, spoštovanje. Ko gledam hčerko, ki je zaljubljena pri sedemnajstih, se spomnim svoje mladostne ljubezni in kar škoda se mi zdi, da so tista leta minila.«

MALICA »Rad imam obloženo mizo, rad jem in rad veliko jem. Ni hrane, ki je ne bi jedel. Najrajši pa imam testenine na sto in en način in na drugem mestu so solate. Ker nisem izbirčen, tudi malico v podjetju pojem, bi se pa dalo v naši kuhinji kaj narediti pri higieni in pri pripravi hrane bi lahko dodali kakšen ščepec začimb ali pa kakšen centimeter pri porcijah mesa.«

NEUMNOST »Na vsakem koraku lahko človek naredi kakšno neumnost. Če pa bi mislil samo na to, da ne boš delal neumnosti, bi za druge stvari zmanjkalo časa.

Katera je le bila moja največja neumnost? Mogoče to, da se nisem že prej prijavil za preventivno rekreacijo v podjetju. Ko sem letos to le storil in se udeležil preventivne rekreacije v Šmarjeških Toplicah, sem se imel izredno lepo, terapije so mi bile vseč, rekreacije je bilo veliko, Šmarješke so čudovite. Desetdnevni preventivni oddih mi je bil res vseč in koristil je mojemu počutju, zdravju.«

OTROŠTVO »Spomini na otroštvo so lepi, čeprav je mama sama skrbela za nas. Zaposlena je bila v Topru v Šoštanju. Živeli smo skromno, a dala nam je dobro popotnico za življenje - veliko pozitivne energije.

Bil sem najmlajši, sestra Lidija je najstarejša, drugi je brat Danilo, ki je tudi zaposlen v HTZ, in še sestra Tatjana. Vsi trije so se kmalu odselili, z mamo pa sva ostala skupaj Starem Velenju. Ko so začeli staro hišo prenavljati, sva dobila stanovanje na Gorici in tam mama še vedno živi.«

PREMOGOVNIK »Res sem se najprej zaposlil v ESO, a tam sem delal samo šest mesecev, zato za svoje prvo podjetje štejem Premogovnik. Spomini na delo v jami so lepi zaradi kameratov, prijateljstva, šal, bilo pa je tudi naporno, še zlasti nočno delo. Če bi ostal v jami, nikoli ne bi vedel, kakšno je zunanje delo. In če bi me sedaj kdo vprašal, če želim na delo nazaj v jamo, bi ga zavrnil. Nevarnost je povsod, a delo zunaj je le manj nevarno, saj narava ima v podzemlju veliko moč.«

REKREACIJA »Rekreacija mi ogromno pomeni in narava tudi. Če le morem, skočim iz stanovanja v športnih copatih. Rad kolesarim, igram tenis, plavam...

Športno društvo Premogovnika Velenje nam daje odlične možnosti za rekreacijo, tudi popuste pri vstopnini v bazene, savne. Miselnost ljudi se res spreminja in vse več se jih odloča za rekreacijo, tudi mojih sodelavcev, a žal se še vedno rekreira premalo ljudi. Več bi morali storiti za sebe, za svoje zdravje, saj možnosti in ugodnosti je veliko.«

SMEH »Smeh je pol zdravja in meni so vseč dobrovoljni ljude, ki so optimisti, se znajo nasmejati, biti v družbi veseli, sproščeni in prijateljski. Tudi sam sem takšen, rad se smejim.«

ŠPELA »Pravijo, da atiji in hčerke gredo skupaj, in pri naju je res tako. Špela je moj največji zaklad. Je prijetna, vedno dobre volje, živahna. Stara je 17 let in končuje drugi letnik zdravstvene šole v Slovenj Gradcu, je odlična dijakinja. Ponosen sem na njo. Skupaj se rekreirava, tako da tečeva okrog jezera ali pa obiščeva fitness. Razumeva se, podobno razmišlja, imava podoben pogled na vrednote življenja.«

TELEVIZIJA »Poleti, ko lahko počnem kaj drugega, televizije ne gledam veliko. Seveda pa kaj športnega na ekranu še vedno ujamem, rad si pogledam kakšen dober film, najrajši

akcijski, znanstveno-fantastični ali pa komedijo, ali pa kakšno oddajo o živalih, še posebej v vodnem svetu. Suženj televizije pa nisem in še dolgo ne bom.«

USPEH »Zadovoljen sem s svojim delom in prav rad bi dočakal upokojitvev pri njem. Zame je uspeh, da sem zadovoljen, finančno neodvisen, zdrav, da imam prijatelje.«

VINO »Obožujem cviček in prisegam nanj. V Šmarjeških Toplicah smo pili dobra vina, na kmečkem turizmu smo degustirali tudi polsuhi cviček, ki je dobil nagrado.

Veliko prijaznih ljudi sem ob tem spoznal in okusil njihova res dobra vina. Rekreacija in alkohol ne gresta skupaj, ni pa skrivnost, da po rekreaciji prija kakšno pivo. Dobro pa je, če vsak zase ve, koliko prenese, koliko je primerno zanj.«

ZDRAVJE »Zdravje mi dobro služi in želim si, da bi bilo še dolgo tako, saj bi rad aktivno živel in se rekreiral še naprej.«

ŽELJE »Vedno sem bil skromen. Mogoče bom imel kdaj kakšen vikend, brunarico kje na podeželju, da bom lahko blizu narave. Sicer pa naj vse ostane tako, kot je. Nič mi ne manjka. Če me še kaj dobrega doleti, pa tudi ne bom jezen.«

Dragica Marinšek

»Smeh je pol zdravja in meni so vseč dobrovoljni ljude, ki so optimisti, se znajo nasmejati, biti v družbi veseli, sproščeni in prijateljski. Tudi sam sem takšen, rad se smejim.«

Predpisi, standardi in smernice, ki določajo požarno varnost pri vzdrževalnih delih (4/4)

V Sloveniji imamo vsaj tri predpise, ki zahtevajo ukrepe varstva pred požarom v prostoru, v katerem se izvajajo dela, pri katerih se uporablja odprt plamen ali orodje, ki se pri uporabi iskri in ni posebej prilagojeno za ta opravila.

Ti predpisi so: Zakon o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01), Zakon o varnosti in zdravju pri delu (Uradni list RS, št. 56/99) in Pravilnik o požarnem redu (Uradni list RS, št. 39/97).

Poleg navedenih predpisov mora imeti podjetje interne akte, kot so: požarni red, dovoljenje za delo z odprtim plamenom, navodila za zunanje izvajalce, načrt organizacije gradbišča, splošna navodila varnosti za zunanje izvajalce...

Zakon o varstvu pred požarom

Zakon o varstvu pred požarom v svojih členih ureja sistem ter določa dejavnosti in cilje varstva pred požarom. Sistem varstva pred požarom zajema organizacije, načrtovanje, izvajanje, nadzor in financiranje dejavnosti.

Dejavnosti varstva pred požarom so izobraževanje, usposabljanje, načrtovanje ukrepov, nadziranje, zavarovanje, gasilstvo, dimnikarstvo...

Dejavnosti varstva pred požarom lahko opravljajo fizične ali pravne

osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje.

Cilji dejavnosti in ukrepov varstva pred požarom so varovanje ljudi, živali, okolja in premoženja. Za doseganje ciljev je treba najprej zagotoviti načrtovanje in izvajanje preventivnih ukrepov varstva pred požarom.

Lastnik ali uporabnik objektov je odgovoren za varstvo pred požarom, lahko pa pooblasti fizično ali pravno osebo za izvajanje ukrepov varstva pred požarom, za katero ni potrebno, da je zaposlena pri lastniku ali uporabniku. Lastniki ali uporabniki stanovanjskih, poslovnih in industrijskih objektov morajo določiti požarni red.

Delodajalec mora poskrbeti, da je vsak, ki je redno, začasno ali občasno zaposlen pri njem, poučen o varstvu pred požarom: ob nastopu dela, ob razporeditvi na drugo delo in ob spremembi ali uvajanju nove delovne opreme ali tehnologije.

Požarno stražo mora organizirati tisti, ki pretaka nad 5 kubičnih metrov lahko vnetljivih tekočin ter tisti, ki vari, uporablja odprt plamen ali orodje, ki se pri uporabi iskri, v prostoru, ki je nevaren za požar in ni posebej prilagojen za ta opravila.

Požarno stražo lahko opravljajo gasilci in za gašenje usposobljene osebe, izvajati se mora dokler traja povečana požarna nevarnost. Zakon določa tudi denarne kazni 200.000 tolarjev za

pravno osebo ali posameznika, ki ne izvaja naštetih obveznosti.

Zakon o varnosti in zdravju pri delu

Ta zakon določa, da morajo na deloviščih, kjer hkrati opravlja dela dvoje ali več delodajalcev (to so torej vsa vzdrževalna dela v podjetju, ki jih opravljajo zunanji izvajalci), s pisnim sporazumom določiti skupne ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ter delavca, odgovornega za izvajanje teh ukrepov.

V praksi v zadnjem času inšpekcija dela pod pojmom varnosti razume tudi požarno varnost in zahteva ukrepe varstva pred požarom. V zakonu je določena tudi denarna kazen najmanj 300.000 tolarjev za delodajalca, če s pisnim sporazumom ne določi skupnih ukrepov, in za delavca, odgovornega za izvajanje teh ukrepov na delovišču.

Pravilnik o požarnem redu

Določa obliko in vsebino požarnega reda.

Požarni red

Je pisan za posamezna podjetja, je internega značaja in je obvezujoč za vse delavce podjetja. Za zunanje izvajalce in obiskovalce ni obvezujoč. Sprejeti ga mora delodajalec.

Z njim ureja: organizacijo varstva pred požarom, zlasti naloge in odgovornosti zaposlenih, ukrepe varstva pred požarom, navodila za ravnanje ob požaru ter vrste in načine usposabljanja.

Poleg tega vsebuje še obvezne priloge, ki so: izvleček požarnega reda, navodila za posameznike, požarni načrt, načrt evakuacije, če je v objektu več kot 100 ljudi, za hotele, bolnice, šole, domove upokojencev..., evidenčne liste o servisiranju aktivne požarne zaščite, usposabljanju, požarih, pregledih gasilcev ter kontrolne liste, ki so namenjeni periodičnim kontrolnim pregledom objektov.

Požarno red ima lahko še neobvezne priloge, kot so: navodila za zunanje izvajalce in dovoljenje za dela z odprtim plamenom, ki se izdajajo tako za zunanje kot notranje izvajalce vzdrževalnih in drugih del. Če si delodajalec želi učinkovito izvajanje ukrepov, mora na koncu napisati, da je neizvajanje nalog in ukrepov, navedenih v požarnem redu, težja kršitev delovne discipline.

Izvleček požarnega reda

Vsebovati mora splošne podatke o organizaciji varstva pred požarom, ukrepih varstva pred požarom in navodilih za ravnanje v primeru požara. Izvleček formata A3 ali A4 mora biti izobešen na vidnem mestu v objektu. Namenjen je za zaposlene v objektu.

Navodila za posameznike se izdelajo za skupine oseb, in sicer za: osebe, ki se v objektu zadržujejo samo občasno, osebe, ki so v objektu zaposlene in nimajo posebnih nalog s področja varstva pred požarom, osebe, ki imajo posebne naloge na področju varstva pred požarom

Navodila za posameznike vsebujejo preventivne ukrepe, postopke in naloge v primeru požara ter postopke in naloge po požaru.

Požarni načrt

Je grafični prikaz situacije objekta in delov objekta z označenimi nevarnostmi ter napravami in sredstvi za preventivno in aktivno požarno zaščito. Vsebovati mora prikaz objekta v prostoru in prikaz požarnovarnostne ureditve objekta. Izdelan mora biti za objekte s srednjo in večjo požarno ogroženostjo.

Načrt evakuacije

Treba ga je izdelati za objekte, kjer je več kot 100 ljudi, za hotele, bolnice, šole, domove upokojencev... V načrtu evakuacije mora biti vrisan položaj posameznega prostora, evakuacijska pot, zbirno mesto, položaj ročnih gasilnih sredstev in položaj ročnih javljalnikov požara.

Navodila za zunanje izvajalce

Vsebina in oblika teh navodil sta poljubni. Lahko si pomagamo z vsebi-

no navodil za posameznike, ki vsebujejo preventivne ukrepe, postopke in naloge ob požaru ter postopke in naloge po požaru.

Vsi do sedaj naštetih zakoni, pravilniki in navodila določajo le splošne ukrepe varstva pred požarom, ki jih morajo izvajati izvajalci pred začetkom vzdrževalnih in gradbenih del. Konkretno ukrepe je treba navesti v dovoljenju za delo z odprtim plamenom.

Dovoljenje za delo z odprtim plamenom

To dovoljenje si izdelava vsako podjetje samo v obliki obrazca. Vsebina in oblika sta lahko od podjetja do podjetja različni, vendar naj bi v njem podjetje poskušalo zajeti vse možne nevarnosti, ki pri delu z odprtim plamenom nastanejo. V tem dovoljenju se predpišejo konkretne naloge zunanjih in notranjih izvajalcev del.

To je bil zadnji v seriji štirih člankov o požarni varnosti.

Uporabljeni viri so bili: Zakon o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št.71/93 in 87/01), Zakon o varnosti in zdravju pri delu (Uradni list RS, št.56/99), Pravilnik o požarnem redu (Uradni list RS, št.39/97), Pravilnik o usposabljanju zaposlenih za varstvo pred požarom in o usposabljanju odgovornih oseb za izvajanje ukrepov varstva pred požarom (Uradni list RS, št.64/95), Požarni red Premogovnika Velenje, Velenje 11.11.1998, Navodila št.374a za organizacijo in izvajanje požarne straže, Poročilo o požarni varnosti Premogovnika Velenje za leto 2002, Požar, strokovna revija za varstvo pred požari.

Milorad Šikman, SVD PV

3. julij, dan rudarjev LRS

Tretji julij je spominski dan vseh slovenskih rudarjev, dan, ko je naš rudar pokazal takratnim izkoriščevalcem, da se zna boriti za svoje osnovne pravice.

Dan rudarjev naj spominja slovenskega rudarja na težko, dolga desetletja trajajočo bitko za njegove človeške pravice. Tretji julij bo spominjal naše rudarje, kako močna in mogočna je delavska pest, kadar delavci nastopijo za svoje pravice zavedno in solidarno.

Ta dan bodo naši rudarji praznovali ne samo kot svetel spomin na borbo in zmago nad kapitalizmom, marveč bo ta praznik našim rudarskim delavcem spomin na našo narodnoosvobodilno vojno, ki je v naši državi zrušila kapitalistični sistem ter prinesla našemu poštenemu delovne-

mu človeku svobodno Jugoslavijo.

Da bodo naši rudarji lahko čim lepše proslaviti ta dan, je tretji julij dela prost in plačan dan. V Velenju bodo preživel 3. julij - prestavljen na soboto - ob Velenjskem jezeru, katerega so z lastnim trudom in organiziranim prostovoljnim delom kar najlepše uredili.

Dan rudarjev naj bo vsem v vzpodbudo za nadaljnje uspešno delo na našem rudniku.

Blanka, Velenjski rudar, 3. julija 1953

Zakaj ni enakomerne produkcije?

Mnogo govorimo, da je treba pripravljati premog za naslednjo tretjino, česar se pa pri nas ne morejo navaditi niti strelci še manj pa kopači. Če hočemo držati izvoz v normalnem teku, se moramo vsi boriti zato, da bo vsaka tretjina pomagala naslednji, in sicer:

1. da bo vsaka tretjina delovišče zatesarila, kjer je to potrebno,
2. da pripravi vsaj polovica delovišč premog, in sicer toliko, da bo naslednja tretjina takoj pričela z nakladanjem.

Moje mišljenje je, da bi bili za izvedbo tega odgovorni predvsem nadzorniki in pa strelci in seveda prvopisani kopači. Če bi vse te malenkosti izvršili, kar ni težko, ne bi nikoli nastal problem navala vozičkov ob polovici izmene na izvozni jašek, kateri nima ob tej priliki tolikšne kapacitete, da bi mogel vse izvleči. Morali bi se zato vsi skupaj zavzeti in olajšati delo drug drugemu, povečati proizvodnjo in s tem izboljšati svoj plačilni fond.

Grajati moram nekatere nadzornike, ki se brigajo samo za svojo tretjino, dočim jih novonastopajoča tretjina ne zanima.

ZREBANJE AVIJSKIH LETAKOV DNE 14. JUNIJA

Na oštevilčene reklamne avijske letake so bile ob dnevu zleta 14. junija izžrebani sledeči dobitki:

4 tone lignita je dobil Grile Albert iz Pesja,

2 toni lignita je dobil Kolenc Franc, dijak iz Soštanja,

2 toni lignita je dobil Vertot Matija, dijak iz Soštanja.

Dvakrat po 1 tona lignita je dobil dijak Poženel Dominik iz Soštanja,

1 tona lignita je dobila Mežnar Ivica, trg. pomočnica iz Soštanja.

1 tona lignita je dobil Košič Marjan, strojevodja iz Maribora.

Ko smo že pri produkciji, ne bi bilo napačno, če bi se ustavili pri naših mehaničnih odkopih, kjer imamo kup strojev neizkoriščenih. Dostikrat sem razmišljal, zakaj je potrebno, da je na štev. 39 v obratu pet strojev, ko pa naklada na te stroje samo četverica rudarjev. To se pravi, da za en stroj ni strežnika. Ti stroji ne dajejo niti eno četrtno produkcije, to se pravi, da niso izkoriščeni, kljub temu pa porabijo električno energijo, kot da bi delali z vso zmogljivostjo. Ti stroški gredo v škodo vseh nas. Vsekakor je potrebno urediti to vprašanje čimprej. Pa še nadalje. Na nasprotni strani obratuje stroj, ki ni pravilno nameščen, in to že eno leto.

Omenjam samo to, da če bi bil rudnik v privatnih rokah, lastnik tega sigurno ne bi dovolil in bi bila stvar, mislim, že davno urejena. Tu pa smo lastniki vsi, pa se ne najde niti eden, ki bi opozoril na to stvar. Predlagam, da bi odgovorni tehnični uslužbenci stvar pregledali, uredili, kar se mora urediti, da bodo stroji izkoriščeni, čuvani in se štedila električna energija.

K vsemu temu bi bilo potrebno rešiti tudi vprašanje transporta premoga iz mehaniziranih odkopov. Naše transportne naprave so ozko grlo, ker imajo v primeri z odkopnimi stroji prenizko kapaciteto. Mislim, da ravno to zavira popolno izkoriščanje teh strojev.

Vse te stvari omenjam zato, ker se mi ne zdijo pravilne in kot opozorilo od-

govornim ljudem, ki naj v bodoče gledajo, da se te napake takoj odpravijo.

Krajnc Ivan, Velenjski rudar, 3. julija 1953

Nogomet

ŽSD Celje : Rudar 3:2 (2:0)

Dne 7. junija je naše prvo moštvo odigralo tekmo za Jugokup proti ŽSD Celje na igrišču pri Skalni kleti v Celju. Čeprav večino tekme v premoči, naši igralci niso znali izkoristiti celo serijo zrelih priložnosti za doseg golov, ali pa jih je pri streljanju spremljala neverjetna smola. Izgleda, da je ŽSD za naše fante fatalen nasprotnik, proti kateremu še nikdar niso pokazali igre, ki smo je sicer pri njih navajeni gledati. Ne "leži" jim na momente pretirano ostra igra železničarjev, še manj pa razmeroma majhno igrišče, kjer se Rudar nikakor ne more razviti.

Zgoditke za Rudarja sta dosegla Legvart I in Vajthausner. S to tekmo je Rudar izpadel iz nadaljnega tekmovanja za pokal maršala Tita.

Istega dne je Rudar B v Šoštanju odigral prvenstveno tekmo za prvenstvo celjskega okrožja in zaslužno premagal prvo moštvo Usnarja s 3:2. Naš "otroški vrtec" je podal zelo lepo igro in je v vsakem pogledu nadkriljeval nasprotnika. Posebno sta ugajala Djordjevič in Blaj. Vse tri gole za Rudarja je dosegel Blaj.

Dne 21. junija je močno pomlajeno moštvo Rudarja v postavi

Zagajšek,

Lipar, Legvart I,

Pistotnik, Vajthausner, Zagorc,

Djordjevič, Blaj, Črešnik, Jakop,

Premelič

zmagalo v Zagorju s kompletnim moštvom slovenskega ligaša "Proletarca" z 2:1 (2:1). V tej tekmi je Rudar zaigral odlično ter je ves čas z lepo kombinatorno igro prevladoval na terenu. Po ustvarjenih situacijah bi zmaga Rudarja mora-

la biti višja. Gole sta za Rudar dosegla Črešnik in Blaj.

B moštvo Rudarja je igralo na domačem igrišču proti NK "Volni" iz Laškega in jo premagalo s 5:3 (1:2). Prvi polčas je igral Rudar zelo raztrgano in je po krivdi obrambe prejel 2 gola. Uspešen za Rudarja je bil Venturini. V drugem polčasu se je slika na igrišču zelo izpremenila. Rudar je začel s hitrimi kratkimi dodavanji osvajati teren in je ustvaril pred nasprotnikovim golom nešteto zrelih situacij, od katerih pa je zaradi neverjetne neodločnosti realiziral le štiri. Uspešni so bili: Žižek (2), Legvart II in Rednak. Sodil je dobro tov. Kolenc.

Naši nogometaši stojijo sedaj pred težko nalogo. Pripravljati se morajo za start v prvenstvu najboljših klubov Slovenije in poleg tega morajo skupaj s kolektivom našega rudnika in ostalimi velenjskimi športniki zgraditi stadion. Upajmo, da ne bo nobenega Velenjčana, ki se ne bi odzval našemu apelu in s prostovoljnimi delom pomagal zgraditi športni park, ki bo eden najlepših v Sloveniji.

Franjo, Velenjski rudar, 3. julija 1953

Kajakaške tekme

Ob otvoritvi našega kopališča so se dne 14. junija na jezeru poleg ostalih prirediteljev vršile tudi kajakaške tekme na mirnih vodah med veslaškim klubom "Rinka" iz Celja, veslaškim klubom iz Ljubljane in veslaškim klubom Tovarne nogavic Polzele.

Po vsestransko zanimivih borbah je osvojil ekipno prvenstvo pri tekmovanju na 600, 1500 in 3000 m veslaški klub "Rinka" iz Celja pred Ljubljančani in kajakaško sekcijo Tovarne nogavic iz Polzele.

Zmagovalna ekipa je prejela v prehodno last krasen simbolični pokal, izdelek našega elektrostrojnega obrata. Točnih rezultatov tekmovanja žal ne moremo objaviti, ker nam jih tehnično vodstvo, ki je bilo v rokah celjske "Rinke", kljub točnemu dogovoru še ni dostavilo.

Franjo, Velenjski rudar, 3. julija 1953

Strupeni piki in ugrizi

Če smo se uspeli obraniti pred soncem in drisko, pa nam poletno potepanje po naravi lahko hitro pokvari naključno srečanje z nekaterimi živalmi, ki se branijo z ugrizom ali strupenim pikom.

Tistih velikih, kot so potepuški psi, se bomo že nekako ubranili. Lahko se jim tudi izognemo. Na divjega risa praviloma ne bomo naleteli, saj se bo pred nami umaknil. Malo možnosti je, da bi nas ob hoji po planinah napadel orel, drugače pa bo s kačami, kuščarji, pajki, osami, sršeni, škorpioni, stonogami in morskimi živalmi.

Ko nas piči, ugrizne...

V Sloveniji poznamo nekaj **strupenih kač**. Najbolj znana sta gad in modras. Slednji spada med najbolj strupene kače v Evropi, obstajajo pa tudi strupeni goži. Kačji strup sproži v telesu številne reakcije. Najpogosteje le na mestu ugriza, lahko pa se pojavijo tudi sistemski znaki zastrupitve. Poleg tipičnega mesta ugriza se zelo hitro razvije vnetje lokalnih bezgavk. Prizadeto mesto oteče, pomodri in postane lisasto. Pogosto se pojavijo še slabost, bruhanje, driska in oteženo dihanje. Nekateri strupi povzročajo tudi motnje v strjevanju krvi.

Zdravljenje mora biti takojšnje. Bolnik naj miruje, saj bi ob naporu strup hitro potoval od mesta ugriza po telesu. Prizadeti ud moramo imobilizirati. Uporaba specifičnega protiseruma je v primeru ugriza modrasa ali gada smiselna le pri otrocih.

V primerih, ko strup ni bil vbrizgan, rano obravnavamo kot vbodno rano. Opravimo toaleta, mesto sterilno pokrijemo, bolnika pa napotimo k zdravniku, da bo prejel cepivo proti tetanusu.

Naši domači **kuščarji** bodo pred nami zaradi svoje plahosti praviloma bežali. Med ljudmi sicer krožijo bajke o ze-

lencih, ki da ugriznejo in se jim ob tem zapletejo zobje. A kaj več od majhnega ugriza, ki je za človeka sicer boleč, a povsem nenevaren, si ne morejo privoščiti. Vse kaj drugega pa se nam lahko zgodi, če si privoščimo potepanje po Arizoni ali Mehiki, kjer lahko srečamo in doživimo ugriz strupenega bisernega ali velikega kuščarja gila. Učinek strupa je podoben kot pri piku kače.

Po svetu opisujejo okoli 60 različnih **strupenih pajkov**. V prostoru pod Alpami smo varni pred velikimi strupenimi pajki, na dopustu v Dalmaciji pa se lahko srečamo s črno vdovo. Ugriz je podoben piku igle. Prizadeto mesto pordí, peče in boli. Pomaga polaganje kock ledu in kortikosteroid, mesto vboda pa spiramo z vodikovim peroksidom.

Proti strupom nekaterih nevarnih pajkov imamo na voljo tudi protiserume, ki omilijo delovanje strupa. Kadar ima bolnik težave z dihanjem ali povišanim krvnim tlakom, potrebuje posebno zdravljenje. Morebitne mišične krče in bolečine je potrebno ustrezno zdraviti.

V naši deželi se prav gotovo najpogosteje srečamo s piki **čebel, os in sršenov**. Normalna zdrava oseba lahko brez večjih posledic prenese tudi do 20 pikov na kg telesne teže, vse drugače pa je pri alergikih, ki jim lahko že en sam pik sproži anafilak-

tično reakcijo – od najmilejše pa vse do šokovnega stanja. Zdravljenje mora biti takojšnje in učinkovito, saj lahko v nasprotnem primeru prizadeti tudi umre.

aŽelo po piku izpraskamo in pazimo, da preostalega strupa ne iztisnemo v tkivo. Na mesto vboda polagamo led in ga namažemo z antihistaminskim mazilom. Pomagata tudi kortikosteroid in analgetik.

Osebe, ki so alergične na pike, morajo nositi s sabo komplete za prvo pomoč (tablete antihistaminika in pripravljeno injekcijo adrenalina, ki takoj zavre alergično reakcijo). Vse, ki so preboleli hudo reakcijo, postopno desenzibiliziramo in tako zmanjšamo občutljivost na podobne alergene.

Med žuželkami, ki so včasih prav nadležne, najpogosteje pikajo in sesajo kri **komarji, obadi, bolhe, uši in stenice**. Bolj kot sam pik je neugodno delovanje njihove sline, ki povzroča številne reakcije. Pojavijo se lahko le nepomembni mozolji, lahko pa pride tudi do lokalne razjede z bolečimi otekljami.

Mesto pika moramo razkužiti, nato pa uporabimo mazilo, ki vsebuje antihistaminik, anestetik in kortikosteroid. Za ublažitev lokalne reakcije lahko uporabimo obloge ledu. Pri hudi reakciji bomo uporabili tablete antihistaminika ali injekcijo adrenalina.

Poznate odgovore?

- ✓ Če je plavanje dobro za postavo, kaj delajo kiti narobe?
- ✓ Zakaj je limonada večidel sestavljena iz umetnih snovi, pomivalni CET pa iz čisto pravih limon?
- ✓ Zakaj imajo 24 ur odprte bencinske črpalke ključavnice na vratih?
- ✓ Zakaj so v letalih reševalni jopiči in ne padala?
- ✓ Če je črna skrinjica neuničljiva, zakaj ni potem celo letalo zgrajeno iz enakega materiala?
- ✓ Če bi lahko hodil skozi zidove, ali ne bi padel skozi tla?
- ✓ Zakaj je potrebno krsto zabiti?

Zakaj smo izčrpani od dela?

Že leta me daje utrujenost od dela, pa sem vedno krivil pomanjkanje vitaminov, pomanjkanje železa v krvi, manjše letnih časov itd.

Dokler nisem odkril vzroka.

V Sloveniji je 1.964.036 ljudi. Od tega je 485.895 upokojencev. Tako da dela le še 1.478.141 ljudi. Od tega je 477.716 mladoletnih oziroma šolajočih in trije, ki že od leta 50 delajo doktorat, tako da za delo ostane le še 1.000.425 ljudi.

Od teh ljudi jih je okoli 81.246 zaposlenih v vojski, policiji, 76.372 jih dela v vladnih organizacijah, tako da nas ostane le še 842.807 za delo. Pa jih od tega polovica dela po občinah in upravnih enotah in ostanejo štiristoe-naindvajsetstisočtristotrije ljudje za delo.

1.275 ljudi je zaprtih, tako da ostane 420.128 ljudi za delo.

420.126 ljudi je po bolnicah, pri zdravniku ali pa na bolniški, tako da za delo ostaneta le dva.

Ti in jaz...

Pa še ti časopis bereš!

na ter čim prej poiskali zdravniško pomoč.

Bolje se jim je izogniti

Vsekakor je bolje izvesti vse ukrepe, da pred morebitnim pikom žuželke odženemo. Uporabimo lahko številna mazila in pršila, ali pa različna mehanska sredstva - od mrež do različnih svetilk in oddajnikov motečih šumov ali vibracij.

Težave nam lahko povzroči tudi vbod **klopa**, ki se lahko komplicira z vnetjem možganskih ovojnic in možganov, lahko pa zbolimo tudi za borelijo. Po potepanju po gozdu, stikanju po grmovju ali ležanju v travi, se moramo stuširati in temeljito pregledati kožo. Dolge las si moramo dobro skrtačiti. Uporabljajmo ustrezno oblačilo, v veliko pomoč pa bodo tudi mazila in pršila. Proti klopnemu meningitisu se lahko cepimo, ob morebitnih znakih borelije pa bomo uporabili ustrezen antibiotik.

Škorpionov se vsi bojimo, pa večina ni prav nič nevarnih. Pik sicer boli in peče, okolica pa nekoliko pordi in oteče. Tisti strupeni, ki živijo v Severni Afriki, južni Ameriki, na jugu ZDA, Mehiki in Indiji s svojim pikom pri otrocih povzročijo nemirnost, napetost in nehotene gibe. Odrasli lahko reagirajo z motnjami srčnega ritma, dihanja in visokim krvnim tlakom. Vsi bolniki pa imajo težave s povečanim izločanjem slin ter motnjami pri dihanju.

Ob piku si omagamo s kockami ledu in uporabo sestavljenega mazila (antihistaminik, analgetik, kortikosteroid). V prvih 12 urah po piku ne uživamo hrane. V najtežjih primerih je potreben protiserum.

Hoja po morskih plitvinah ali neprevidno skakanje v vodo se ob neu-

streznem obuvalu lahko pogosto konča s številnimi bodicami **morskega ježka** v stopalu. Čeprav so strupeni, za človeka predstavljajo problem predvsem zlomljene bodice, ki so tujek in povzročijo lokalno vnetje. Pogosto lahko prodrejo globoko v tkivo, vse do kosti in okvarijo še živce. Posledično se lahko javljajo tudi bolečine v sklepih ter kožne spremembe. Bodice moramo odstraniti čim prej. Težave pomaga blažiti kisova obloga. Uporabimo lahko že pogosto svetovano kombinirano mazilo.

Zelo neprijetna so tudi srečanja z **ožigalkarji** - vetrnicami, koralami in meduzami. Na lovkah imajo številna žela, s katerimi ob dotiku ožgejo kožo. Bolečina je pekoča, lahko huda, spremlja jo tudi srbenje. Občasno se lahko pojavijo tudi mehurji, ki se lahko zagnojijo. Ob močnejšem ožigu se lahko razvijejo tudi splošni znaki zastrupitve, ki se kažejo v oslabeledosti, slabosti, glavobolu, bolečinah po mišicah, krčih, izcedku iz nosu, motnjah srčnega ritma in z bolečino v prsnem košu.

Pri zdravljenju svetujejo najprej izpiranje z morskovo vodo. Ostanke lovk moramo odstraniti s pinceto, nato pa prizadeto mesto namočimo v mešanico vode in kisa v razmerju 1:1. Rano lahko potresemo z moko ali jedilno sodo, posip pa nato postrgamo z ostrim nožem. Rano nato ponovno namakamo v kisu in ob koncu uporabimo še lokalno sestavljeno mazilo.

Naj nam vsa naštetá morebitna naključna srečanja ne pokvarijo veselja ob misli na težko pričakovani dopust. Malo previdnosti, kanček preventivnega ravnanja in dopust bo minil brez neprijetnih težav.

prim. Janez Poles, dr. med.-internist

Športno društvo je upravičilo svojo ustanovitev

18. aprila lani je bilo ustanovljeno Športno društvo poslovnega sistema Premogovnik Velenje. Na prvem občnem zboru 12. junija letos v Zeleni dvorani so prisotni ugotovili, da je društvo upravičilo svojo ustanovitev.

Poročilo o delu društva v preteklem letu je podal njegov predsednik **dr. Slavko Plazar**. Kot je dejal, so bile začetne aktivnosti društva po obvezni registraciji društva in postavitvi organov - upravnega odbora, strokovnega sveta, nadzornega odbora in disciplinske komisije - usmerjene predvsem v aktivno pridobivanje članov, sodelovanje članov strokovnega sveta pri izvajanju vodene rekreacije, spodbujanje delovanja sekcij in izvajanje rekreacije po lastni izbiri.

Društvo šteje danes **2.985 članov**, od tega je zaposlenih v poslovnem sistemu 1.359. Drugi člani so še vzdrževani in nevdrževani družinski člani ter zunanji člani. Za različne vrste članstva je bila določena mesečna članarina, in sicer:

- ✓ 200 SIT za člane sindikata Premogovnika Velenje in njihove vzdrževane družinske člane oziroma 400 SIT za nevdrževane družinske člane,
- ✓ 400 SIT za zaposlene v poslovnem sistemu, ki niso člani sindikata Premogovnika Velenje, in za njihove družinske člane,
- ✓ 2.000 SIT za člane, ki niso zaposleni v poslovnem sistemu in nimajo v njem zaposlenega družinskega člana.

Za člane društva, zaposlene v Premogovniku, je podjetje mesečno prispevalo še 200 SIT na osebo. Prav tako je 200 SIT na mesec prispeval sindikat SPESS za svoje člane in njihove družinske člane.

Delovanje športnega društva poteka v treh osnovnih sklopih: pri organiziranju in izvajanju preventivnih aktivnih oddihov, vodene rekreacije in ponudbi rekreacije po izbiri.

Športno društvo je lani izvedlo **preventivni aktivni oddih** v letni sezoni in v njem je bilo v več terminih v Fiesi in Šmarjeških Toplicah vključenih 145 zaposlenih.

Aktivnosti **vodene rekreacije** je koordiniral strokovni svet, ki ga vodi **Evgen Roškar**, sestavljajo pa predstavniki obratov.

Rekreacija je potekala v telovadnicah in na športnih objektih TRC Jezero. V tem sklopu so bila organizirana tudi

različna tekmovanja, športne igre in športne aktivnosti posameznih obratov. Za izvajanje slednjih so bili odgovorni športni referenti v obratih, športno društvo pa je poskrbelo za interna tekmovanja v smučanju, malem nogometu, tenisu in odbojki, za nakup smučarskih kart v predsezoni, nakup športne opreme in druge skupne akcije.

V sklopu **rekreacije po lastni izbiri** je društvo članom med drugim nudilo subvencionirane cene in možnost obročnega odplačevanja vstopnic za bazene, savne, fitness centre, športne prireditve, nalepk za tenis, badminton in squash, smučarskih kart, različnih tečajev in zdravstvenih testiranj.

Športno društvo je poskrbelo tudi za izobraževanje članov strokovnega sveta in organizatorje posameznih programov, za nakup športne opreme ter za izvedbo tečajev v smučanju, deskanju na snegu, badmintonu, golfu in jahanju.

Po tem obsežnem poročilu predsednika o preteklem delu društva sta poročala še predsednik nadzornega odbora **Jože Volk** in predstavnik disci-

Občnega zbora se je udeležilo 25 članov društva.

plinske komisije **Silvo Meh**. Prvi po pregledu vseh poročil na delo društva ni imel pripomb, drugi pa je dejal, da komisija zaenkrat še ni imela dela.

Z dobrimi programi pritegniti več članov

V razpravi se je v imenu vodstva podjetja za vložen trud v ustanovitev in začetke delovanja društva najprej zahvalil **Janko Lukner**, direktor za kadrovsko-spolšno področje. "Bil sem med spodbujevalci ustanovitve društva in vesel sem, da ima sedaj veliko več članov, kot smo si sprva upali napovedati.

Delovanje športnega društva je zelo pomembno, saj športne aktivnosti prav gotovo pripomorejo k večjemu zadovoljstvu in večji psihofizični sposobnosti delavcev na delovnih mestih. Tudi zato podjetje namenja precej sredstev za rekreacijo, gre za okoli 15.000 SIT na zaposlenega na leto. Želimo, da bi se ta sredstva po programih koristila bolj enakomerno, da bi se v aktivnosti vključilo več sodelavcev. Zato je treba razmisliti o novih programih, novih področjih,

večji propagandi društva, da bi pridobili še več članov.

Manjše nesporazume, ki so se ob ustanovitvi društva pojavili med upravo in sindikatom, smo zgladili in sedaj dobro sodelujemo.

Sprejeta je že bila odločitev, da zunanji člani športnega društva lahko postanejo tudi zaposleni v Šolskem centru Velenje, podobnih pobud pa imamo še nekaj. Vendar moramo ob tem poskrbeti za preglednost finančnih sredstev," je dejal Lukner.

Tudi predsednik sindikata **Tomo Lipnik** je izrazil zadovoljstvo nad začetkom delovanja društva. Nato je analiziral financiranje delovanja društva s strani Premogovnika Velenje in sindikata ter poudaril, da bo o tem treba doseči korektniji dogovor.

"Vsekakor," je dejal Lipnik, "je sredstev dovolj, poskrbeti je le treba, da bomo pridobili nove člane in zanje je treba v vseh sekcijah in vseh treh programskih sklopih pripraviti dobre programe, vpeljati množičnost."

V razpravi je bilo poudarjeno še, da imajo možnost vključitve v preventivne programe in programe vodene rekreacije vsi zaposleni v poslovnem sistemu, člani športnega društva pa imajo ob tem določene ugodnosti, popuste.

Društvo ima nov upravni odbor

Naloga občnega zbora je bila tudi izvolitev novega upravnega odbora društva, to je izvršilnega organa občnega zbora, ki po statutu športnega društva spremlja delo strokovnega sveta in preverja organizacijska, strokovno-tehnična in administrativna dela ter vodi delo društva po sklepih, sprejetih na občnih zborih. Upravni odbor sestavljajo predstavniki interesnih javnosti. Praviloma imajo štiriletni mandat, na tokratnem občnem zboru pa so bili člani izvoljeni za tri leta, da bi normalno zaključili 4-letni mandat.

Člani upravnega odbora športnega društva bodo prihodnja tri leta torej: **Janko Lukner**, predstavnik Premogovnika Velenje, **Tomo Lipnik**, predstavnik sindikata, **Miran Božič**, predstavnik zaposlenih, **Evgen Roškar**, predsednik strokovnega sveta društva, **Branko Smagaj**, predstavnik zaposlenih v hčerinskih podjetjih, **dr. Slavko Plazar**, predstavnik športnega društva, in **Zdenko Ledinek**, predstavnik proizvodnje - jama.

Program delovanja društva v letu 2003 je nato predstavil dr. Slavko Plazar. Društvo bo nadaljevalo s sedanjimi aktivnostmi in jih skušalo nenehno bogatiti, dopolnjevati ter pridobivati nove člane. V ta namen so že bili vključeni zaposleni v ŠCV, pritegnili pa bodo še upokojene sodelavce. Poudaril je, da je za uspešnost delovanja društva pomembno sodelovanje vseh, tako organov društva kot članov, ki so vedno dobrodošli s pripombami, idejami, željami.

V letu 2003 bo za delovanje društva namenjenih skoraj 44 milijonov SIT. Od tega naj bi skoraj 12 milijonov SIT porabili za izvajanje programov preventive, dobrih 10 milijonov SIT za vodeno rekreacijo in dobrih 21 milijonov za rekreacijo po lastni izbiri.

Ob koncu občnega zbora so udeleženci sprejeli še poslovnik o delovanju društva in disciplinski pravilnik. Oba dokumenta sta članom društva na vpogled na sedežu društva in na spletni strani športnega društva (http://www.rlv.si/sportno_drustvo ali http://rlvnet/sportno_drustvo/), ki daje članom možnost tudi za sprotno obveščeno o akcijah društva.

Diana Janežič

Mokri od znoja in vročine

Športno društvo je bilo 11. junija organizator 13. olimpijskega teka v Velenju. Pokrovitelj teka je MO Velenje, celotna prireditev pa poteka v sklopu slovenske akcije Slovenija teče za zdravje, ki jo organizira Odbor športa za vse pri Olimpijskem komiteju Slovenije - Združenju športnih zvez.

Vročega in soparnega dneva tudi ob 18.30, ko je bil napovedan start, še ni bilo konec. To pa ni motilo 382 udeležencev letošnjega teka, starih in mladih, družin in posameznikov, rekreativnih tekačev in tekačic ter le občasnih tekačev, da se ne bi zbrali pri bistroju Oaza oziroma mestnem stadionu.

Čaj organizatorja je tekkel v potokih že pred startom, še večji pa so bili potoki znoja, ko so se sodelujoči na startni strel podžupana MO Velenje Marjana Gaberška podali na pot. Ta je tekla okoli Škalskega jezera in je bila dolga 3 ali 6 kilometrov, po izbiri.

Zmogli so jo vsi in si prislužili majico pokrovitelja, nato pa so sodelovali še v žrebanju lepih nagrad, ki so jih prispevali sponzorji akcije Slovenija teče za zdravje.

Diana Janežič

Cenejši nakup v Hervis! !

Športno društvo poslovnega sistema Premogovnik Velenje je 12. junija podpisalo pogodbo s športno trgovino Hervis d.o.o. Velenje. V njej so dogovorjene naslednje ugodnosti za člane športnega društva!

- ✓ Hervis bo v svoji trgovini v Velenju nudil članom športnega društva **5-odstotni popust** od vsakokratne veljavne maloprodajne cene pri nakupu nad 8.000 SIT s predložitvijo veljavne športne izkaznice.
- ✓ Športno društvo bo svoje člane obvestilo o Hervisovih vikendih, ki bosta dvakrat letno od petka do sobote oziroma nedelje in v času katerih bo Hervis nudil članom društva **15-odstotni popust** od vsakokratne veljavne maloprodajne cene s predložitvijo veljavne športne izkaznice.

Kako potekajo letošnji programi preventive?

V januarju in februarju je potekala preventivna rekreacija v termah Topolšica, ki se je udeležilo 68 sodelavcev, program pa je zajemal terapevtsko gimnastiko pod vodstvom fizioterapevta v telovadnici ali bazenu in prosto plavanje.

Drugi program preventivne rekreacije je potekal v bazenu Velenje, udeležilo se ga je 55 sodelavcev, od tega je bilo 14 jamskih reševalcev, program pa je zajemal vodene vaje v trim kabinetu, savnanje in plavanje v bazenu.

Tretji program smo izvajali v Beli dvorani, kjer so imeli sodelavci enkrat tedensko organizirano vadbo v fitness centru. Tega programa se je udeležilo okoli 40 sodelavcev.

Jamski reševalci so imeli od 1. januarja do 1. aprila v telovadnici ŠCV na voljo organizirano igranje košarke in nogometa, v Rdeči dvorani nogometa in v Beli dvorani tenisa in vadbe v fitness centru.

V marcu je bilo vpisovanje v programe preventivnega aktivnega oddiha. Vpisalo se je 168 sodelavcev, možnost sodelovanja pa je dobilo 100 sodelavcev iz Premogovnika in 25 iz HTZ IP.

Ustanovljena je bila komisija za preventivo, ki je dobila nalogo, da pripravi predloge za izbor udeležencev in programe ter da v sodelovanju s službo varstva pri delu, pravno in finančno službo in v skladu z oceno tveganja ugotovi možnost, kako urediti to področje, da udeleženci ne bi imeli dodatnih stroškov (boniteta).

V marcu smo organizirali sedemdnevno preventivno rekreacijo v Fiesi za rudarje, ki so imeli nezgodo v jami. Udeležilo se je 19 rudarjev.

Medicinski preventivni oddih smo letos izvajali v Šmarjeških Toplicah (na fotografiji zgoraj). Program je bil prilagojen sodelavcem, ki imajo lažje težave s hrbtenico. Udeležilo se ga je 12 sodelavcev iz Premogovnika in 14 iz HTZ IP. Program je zajemal zdravniški pregled, dnevno skupinsko terapijo, dve individualni terapiji po nasvetu zdravnika in vodeno rekreacijo prek celega dneva.

Poudarek pri preventivni zdravstveni rekreaciji je bil na učenju bolj zdravega načina življenja. To učenje poteka v obliki sodobnih učnih delavnic in se dotika najpomembnejših vsebin, ki vplivajo na boljše zdravstveno počutje in s tem na večjo delovno učinkovitost posameznika (telesna aktivnost, boljša splošna psihofizična kondicija, zdrava prehrana, premagovanje stresa, odpravljanje razvad, uspešnejše premagovanje konkretnih obremenitev na delovnem mestu).

V juniju se je preventivnega programa v Fiesi udeležilo 26 sodelavcev.

Evgen Roškar, vodja programa preventive

Ribolov s plovcem

V nedeljo, 15. junija, je športno društvo organiziralo tekmovanje v ribolovu s plovcem za pokal Premogovnika Velenje. Sodelovalo je 7 ekip, katerih člani so ribe lovili v Škalskem jezeru.

Med posamezniki je največ rib naložil **Vojko Krajnc** iz HTZ IP, in sicer 9.600 g. Drugi je bil **Zdenko Mikac** iz Elektro strojne službe, ki je ulovil 6.600 g rib, in tretji **Jože Detlbach** iz ekipe jame Škale s 5.800 grami ulovljenih rib.

Med ekipami je zmagala ekipa **Elektro strojne službe (13 točk)**, drugi so bili ribiči ekipe Jame Škale (23,5), tretji ribiči ekipe HTZ IP (24), četrte ekipe Priprav (42), peti Zračnja Izobraževanja (47,5), šesti Klasirnice (58,5) in sedmi Transporta (84).

Tenis za pokal mastodonta

V nedeljo, 1. junija, je bil 13. tradicionalni turnir v tenisu posameznikov in posameznic za prehodni pokal Premogovnika Velenje.

Pri **ženskah** je zmagala **Jožica Peterlin**, ki je v finalni borbi premagala Štefko Lesjak in ji tako dodelila drugo mesto. Tretje in četrto mesto pa sta si razdelili Dijana Žagar in Vladislava Lepko.

Pri **moških** je pokal mastodonta osvojil **Muharem Halilović**, drugi je bil Evgen Roškar, tretje do četrto mesto pa sta si delila Aleš Žavbi in Slavko Kobale.

V skupini **moških nad štirideset let** je zmagal **Mujo Dujmovič**, drugi je bil Jože Podpečan, tretje in četrto mesto pa je bilo tokrat razdeljeno med Vejsila Fatiča in Adema Biščića.

Še **toložilna skupina**. Zmagovalec v njej je bil **Tadej Čosić**, drugi Simon Lorgar, na tretje do četrto mesto pa sta se uvrstila Jernej Vogrin in Jure Štefulj.

Koledar prireditev za

junij

✓ sobota, 28. junij

budnica, ob 6. uri

srečanje delovnih jubilarov in jamskih reševalcev – jubilarov, ob 10. uri v Domu kulture

parada, zbor ob 17. uri na Titovem trgu, start parade ob 17.30

43. skok čez kožo, ob 18. uri na mestnem stadionu

družabno srečanje delavcev in upokoencev, ob 19. uri ob Škalskem jezeru, gostinska ponudba GOST d.o.o.

julij

✓ petek, 4. julij

smučarski skoki za rudarsko svetilko, ob 21. uri na skakalnicah v Velenju

✓ sobota, 5. julij

revija skokov 2003, gostinska ponudba GOST d.o.o.

✓ od petka, 4., do nedelje, 6. julija

Adventure Race of Slovenia – 1. mednarodno pustolovsko tekmovanje, 33 ekip, TRC Jezero, gostinska ponudba GOST d.o.o.

✓ petek, 4., in sobota, 5. julij

Večer pod trško lipo, TD Rečica ob Savinji, gostinska ponudba GOST d.o.o.

✓ petek, 18. julij

Noč ob jezeru, žur za mlade, Gost Velenje, TRC Jezero,

✓ sobota, 19. julij

Noč ob jezeru, zabava z velikim ognjemtom, Gost Velenje, TRC Jezero,

avgust

✓ od sobote, 16., do sobote, 23. avgusta

15. raziskovalni tabor Zoisovih štipendistov, ERICo, Šentilj pri Velenju

september

✓ od četrta, 18., do sobote 20. septembra

tradicionalni DIT-ovi poslovni dnevi, DIT-ov teniški turnir

✓ sobota, 27. september

srečanje belo-črnih rudarjev, Gyongyos na Madžarskem

✓ do septembra

razstava likovnih del Ivana Kolarja, poslovni prostori Inštituta za ekološke raziskave ERICo, ogled vsak delovni dan med 8. in 16. uro,

✓ do 12. septembra

razstava likovnih del, ustvarjenih v **24. srečanju ex-tempore** Premogovnik Velenje 2003, Muzej premogovništva Slovenije

✓ do oktobra

šahovska razstava, Muzej premogovništva Slovenije

Zahvala

Ob smrti mame

Radmile Guberinič

se zahvaljujem sodelavcem v HTZ IP in sindikatu HTZ IP za izkazano sočutje in finančno pomoč.

Nebojša Guberinič z družino

Zahvala

Ob smrti moje mame

Arife Jahić

se iskreno zahvaljujem sodelavcem v HTZ IP Zavarovanje in sindikatu HTZ IP za izrečena sožalja in denarno pomoč.

Avdo Jahić

Zahvala

Ob smrti mojega očeta

Rudolfa Jeromla

se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sindikalni podružnici Priprav za izrečene besede sožalja in pomoč.

Bogdan Jeromel z družino

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega atija, sina, brata in življenjskega partnerja

Antona Ocepka

se iskreno zahvaljujemo Premogovniku Velenje, službi Jamomerstva, sindikatu, častni straži, godbi, pevcem, govornikoma g. Semetu in g. Goršku, posebno pa Vinku Čuježu za nesebično pomoč in lajšanje naše bolečine ob njegovi prerani smrti.

Hvala tudi vsem njegovim sodelavcem in prijateljem, ki ste darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Rešitev nagradne križanke

Premogovnika Velenje, objavljene v Rudarju 4/2003, je geslo: **peti junij, svetovni dan okolja.**

Nagrajenci so:

1. nagrada Pavla Čas, Ravne 183 A, 3325 Šoštanj,
2. nagrada Pavla Jurkošek, Šaleška 18 B, 3320 Velenje,

3. nagrada Boris Knavs, Šaleška 16, 3320 Velenje.

Nagrajence vabimo, da se o koriščenju nagrad dogovorijo z Mojco Ževart, ERICo, telefon 8981-992.

Čestitamo nagrajencem, vse bralce pa vabimo k reševanju nove nagradne križanke v tej številki Rudarja.

NOČ OB JEZERU

Petek, 18. julij, ŽUR ZA MLADE

Nastopajoči: Tabu, 6pack Čukur, Dolly Bell, Dry Ink...

Sobota, 19. julij, ZABAVA Z VELIKIM OGNJEMETOM

Nastopajoči: Magazin, Vagabundi, Saša Lendero...

Program bo povezovala Saša Lendero!

Čaka vas obilo zabave in presenečenj!

Vabi vas GOST, d.o.o.!

MEDNARODNO TEKMOVANJE V PRESKAKOVANJU OVIR INTERNATIONAL SHOWJUMPING CHAMPIONSHIP

CSI-B

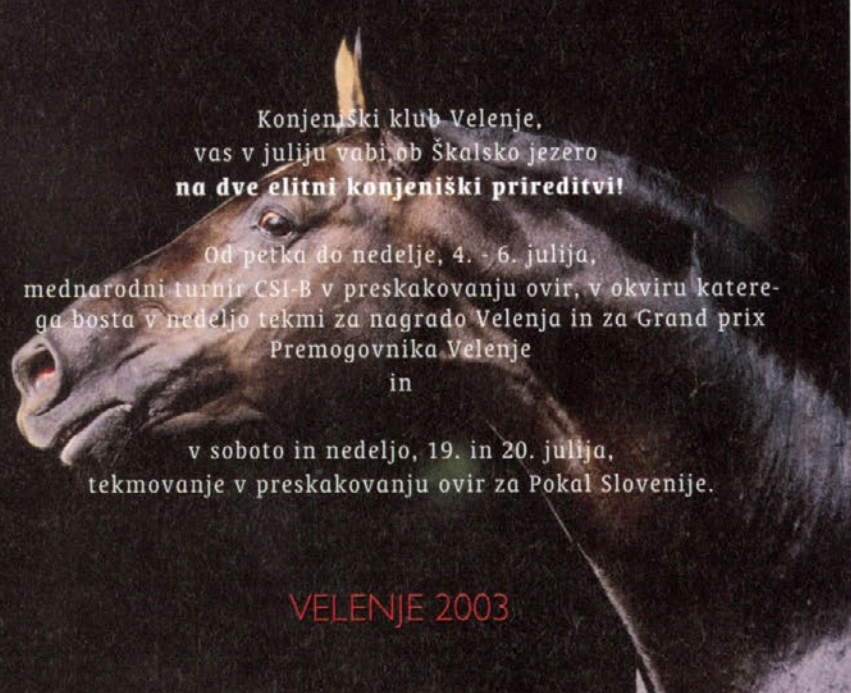
POKAL SLOVENIJE V PRESKAKOVANJU OVIR SLOVENIAN CHALLENGE CUP

Konjeniški klub Velenje,
vas v juliju vabi ob Škalsko jezero
na dve elitni konjeniški prireditvi!

Od petka do nedelje, 4. - 6. julija,
mednarodni turnir CSI-B v preskakovanju ovir, v okviru katerega bosta v nedeljo tekmi za nagrado Velenja in za Grand prix Premogovnika Velenje
in

v soboto in nedeljo, 19. in 20. julija,
tekmovanje v preskakovanju ovir za Pokal Slovenije.

VELENJE 2003

Tečaj jahanja

Športno društvo poslovnega sistema Premogovnik Velenje v sodelovanju s Konjeniškim klubom organizira za člane športnega društva v času počitnic možnost učenja jahalnih veščin v dopoldanskem ali popoldanskem času. Starost je omejena, in sicer se tečaja lahko udeležijo starejši od 12 let.

Cena tečaja je 22.000 SIT, za člane športnega društva 15.000 SIT, možnost plačila na 3 obroke.

Informacije: v športnem društvu, telefon 5 863 043, int. 18-20 ali v Konjeniškem klubu, telefon 041 249 225 - Toni.

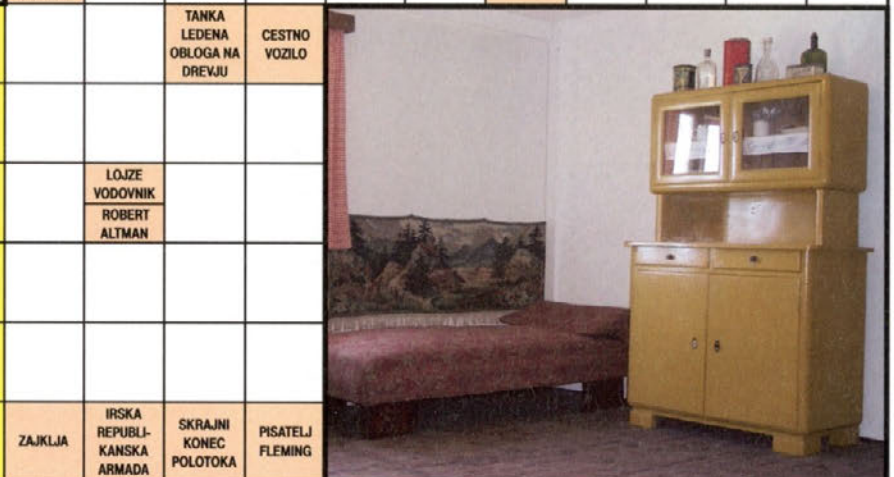
Tečajniki so bili z obiskovanjem 10-urnega tečaja zelo zadovoljni.

NAGRADNA KRIŽANKA

AVTOR: DUŠAN KOVAČIČ	STANJE ZMANJŠA- NEGA UGLEDA	SLIKOVNA UGANKA	AMERIŠKO TROPSKO DREVO		IZ VLAKEN SPREDENA NIT	OSNOVNI GLASBENI ELEMENT	VNETJE BEDRNEGA ŽIVCA	ČINGIZ AJTMATOV	HRAST Z ZIMZELENIMI LISTI- ČRNKA	RAČICA
PRIPADNIK JUŽNO- SLOVAN. NARODA				SREDNJE VELIK LOVSKI PES						
MATI GR. OLIMPIJSKIH BOGOV VANJA VARDJAN				DVOJNA PO- TEZA PRI SAHU ODMEV						
									RADO ČASL	
									ANTIČNO RAČUNALO	
JAPONSKO VELEMESTO										
ČLOVEŠKI POTOMEČ										

	VELIK NERED, ZMEDA	ZMANJŠANJE PLAČILA ZA DOLOČEN ZNESEK	KLAS PRI OVSU IN PROSU	PRIMOŽ PETERKA	ZNOJ TRAVA DRUGE KOŠNJE			TANKA LEDNA OBLOGA NA DREVJU	CESTNO VOZILO	
PRODAJA TISKOVIN PO ULICAH IN TRAFIKAH										
PRILAGODI- TVENI ČLEN, VMESNIK							LOŽJE VODOVNIK ROBERT ALTMAN			
ŠVICARSKI DRAMATIK (ARNOLD)				KIP BOGA AMORJA RIM. KONJE- NIŠKA ENOTA						
SELEN			TROPSKI SADEŽ							
			ZVIJAČA							
KAZENSKO TABORIŠČE V SOVJETSKI ZVEZI							ZAJKLJA	IRSKA REPUBLI- KANSKA ARMADA	SKRAJNI KONEC POLOTOKA	PISATELJ FLEMING
NOETOVA BARKA										

SINJSKA VITEŠKA IGRA					EGIPČANSKI BOG MRTVIH FORDOV AVTO					PRIPRAVA ZA MERJENJE	NEKDANJI CITROENOV AVTO	USLOČEN ALI LOMLJEN STROP	KONTA- KTOR	SOSEDA IRAKA
ŽELEZOV OKSID				ČETRT- LETJE						NOVO- ZELANDSKI DOMORODCI POJAV NA VODI				
NEKDANJI MONGOLSKI VLADARSKI NASLOV				PEVKA RUPEL STANJE BREZ HRUPA				ENAJSTI MESEC						
GRŠKI JUNAK PRED TROJO AJANT					IVANA KOBILCA ELDA VILER			SRBSKI PISATELJ (MOMO)		KUŽNA BOLEZEN, KOZE				
	KAMEN ZA BRUŠENJE KOSE	OTOK V SREDNJI DALMACIJI	PEŠEC JUDOVSKE VERSI UČITELJ						BIVŠI TELOVADEC CERAR	PISATELJ PEROCI STROKOVNJAK ZA ETIKO			BRITANSKI REŽISER ANNAKIN	

ZELJU PODOBNA KULTURNA RASTLINA						ZAKLJUČEK MOLITVE ALBERTO TOMBA								
SESTRIN MOŽ						SEVERNO- AMERIŠKI JELEN RADIJ								
PROSTOR ZA ZNAN- STVENE POSKUSE														
OPERNI SPEV						ZGORNJE OKONČINE								

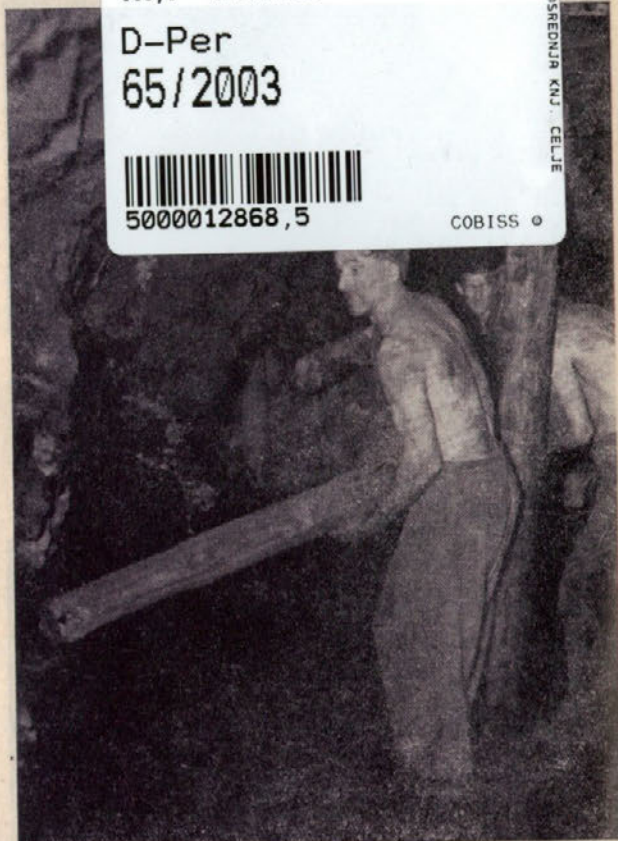
Nagradna križanka Muzeja premogovništva Slovenije Velenje
 Napišite geslo iz križanke na dopisnico in jo do 16. julija pošljite na naslov:
 Uredništvo Rudarja, Premogovnik Velenje, Partizanska 78, 3320 Velenje.
 Nagrade:
 1. družinska vstopnica za ogled muzeja,
 2. knjiga Antona Seherja Zgodovina premogovnika Velenje, 1. del,
 3. lonček in kapa z logotipom muzeja.

OZIRIS - egipčanski bog mrtvih; **VAPITI** - severnoameriški jelen; **GULAG** - kazensko taborišče v Sovjetski zvezi; **ADRAŠ** - hrast z zimzelenimi listi; **AJAS** ali Ajant - grški junak pred Trojo; **REA** - mati gr. olimpskih bogov

Ročni odkopi

Pri vrtanju odprtine za odstrelitev

Celje - skladišče

D-Per

65/2003

5000012868,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Postavljanje opornikov — Težko in nevarno je delo pod nezavarovanim stropom nekaj sto metrov pod zemljo — Mnogo rudarjev je že zasul padajoči premog

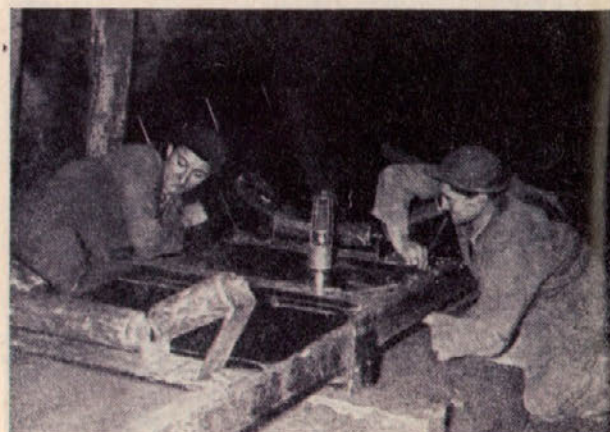
Trda je pri nakladanju — Mnogo mnogo znoja je v vsaki toni premoga...

Mehanizacija

Pri montaži transportnega traku

Pri montaži transportnega traku